

PROGRAMA ELECTORAL 2023-2027

CONTINGUTS

1. Propostes principals.....	3
2. Ampliacions temàtiques	6
ANIMALISME.....	6
COMERÇ	10
MERCAT MUNICIPAL.....	14
CULTURA.....	16
INTERCULTURALITAT.....	46
ECONOMIA SOCIAL I SOLIDÀRIA.....	49
EDUCACIÓ	55
GENT GRAN	65
MODEL URBANÍSTIC.....	72
HABITATGE	78
MOBILITAT.....	82
SOBIRANIA ENERGÈTICA	98
MEDI AMBIENT.....	104
JOVENTUT	121
PARTICIPACIÓ CIUTADANA.....	127
SANITAT.....	135
SEGURETAT	154
SERVEIS EN L'ÀMBIT DE LA JUSTÍCIA.....	161
TRANSPARÈNCIA	164

1. Propostes principals

La CUP Vic ens presentem a les eleccions del 28 de maig de 2023 amb les següents propostes programàtiques principals, que es complementen amb les diverses ampliacions temàtiques que presentem més endavant.

- Durem a terme polítiques actives per garantir l'accés a l'habitatge: potenciant el parc públic i posant a disposició els milers d'habitatges buits de la ciutat. Perseguirem les discriminacions d'origen en el lloguer i la compra d'habitatge.
- Lluitarem contra tot tipus de segregació. Farem que la riba del Mèder sigui un eix natural de cohesió i no de separació de dos Vics i promourem l'ús i aprenentatge del català.
- Per una ciutat amb un ús compartit i igualitari de l'espai públic i de convivència a nivell de comunitats veïnals: implementació d'una estratègia preventiva que doni resposta a les situacions de conflicte detectades.
- Impregnarem les polítiques públiques de perspectiva feminista i LGTBIQA+ per acabar amb tota discriminació.
- Abordarem les violències masclistes i LGTBIfòbiques.
- Apostem per una educació amb perspectiva feminista i LGBTI, a partir del foment de la participació del teixit associatiu en les formacions; de la salut i drets sexuals i reproductius i de l'espai públic i la recuperació de la memòria.
- Incidirem per un canvi de model econòmic que acabi amb el predomini de la macroindústria agroalimentària i els seus efectes nocius sobre el territori i la precarietat laboral.

- Farem més espai als carrers per anar a peu i estar-s'hi i desplegarem una veritable xarxa de carrils per a bicis i patinets, per tal que tothom pugui moure's de forma segura i ecològica.
- Redissenyarem de dalt a baix la xarxa de bus urbà, amb recorreguts més àgils, més freqüència, servei els diumenges i nous vehicles. Prendrem la iniciativa en la millora del transport públic interurbà.
- Instal·larem el màxim potencial de plaques solars fotovoltaïques a les cobertes municipals i treballarem per la cessió de més espais per a l'autoconsum energètic compartit.
- Capgirarem la política clientelista i externalitzadora de serveis de l'actual govern. Municipalitzarem serveis com el funerari, per a uns enterraments dignes a preus accessibles. La gestió de les instal·lacions del Club Patí Vic, inclosa la piscina, ha de ser pública i oberta a tothom.
- Garantirem l'accés al material escolar i als menjadors, farem una nova escola bressol municipal i facilitarem terrenys per a un nou centre educatiu públic perquè l'Institut de Vic d'ESO i batxillerat pugui passar-hi en bloc.
- Obligarem l'Església a pagar els impostos que li corresponen i ara se li perdonen.
- Potenciarem el petit comerç amb un pla d'usos dels polígons i moratòries a permisos per a grans superfícies i franquícies de menjar ràpid. Farem un nou mercat municipal a peu de carrer, obert als productors locals i a la diversitat cultural i gastronòmica.

- Treballarem perquè tothom tingui accés directe a la cultura, no només com a espectador: cal tenir a prop espais on donar sortida a la pròpia creativitat.
- Cedirem un espai polivalent autogestionat pel jovent de la ciutat.
- L'Ajuntament serà permeable a través d'assemblees municipals obertes.
- Ens comprometem amb la lluita per l'alliberament nacional dels Països Catalans. Impulsarem la desobediència institucional i fomentarem la desobediència civil davant qualsevol política injusta.
- Promourem la construcció d'un Palau de Justícia a Vic, per posar fi a la situació de precarietat amb què es troben els serveis en l'àmbit de la justícia des de fa massa anys.

Així mateix, ens fem nostre el [Programa Marc](#) nacional de la CUP.

2. Ampliacions temàtiques

ANIMALISME

PER UN MUNICIPI RESPECTUÓS AMB ELS ANIMALS

El nostre objectiu és defensar els drets d'aquells que no tenen veu. Per això, creiem imprescindible aquesta proposta per la nostra ciutat.

Actualment, l'ajuntament té traspassades algunes competències sobre la protecció animal, sobretot aquelles que tenen a veure amb els animals de companyia. Malgrat tot, hi ha moltes mancances i un evident dèficit de recursos, facilitats i ordenances que promoguin el respecte i el digne acompliment de les lleis sobre aquesta matèria així com també una especial i ara ja urgent necessitat, de promoure un transparent seguiment i control de tot els animals comissats a la nostra ciutat.

AMB CARÀCTER GENERAL ES PROPOSA:

1. Crear una unitat o protocol de benestar animal, on es gestionarà, treballarà i vetllarà per tots els punts de la Llei 2/2008 de la Llei de protecció d'animals de Catalunya i normatives i ordenances locals que fan referència a les obligacions i prohibicions dels propietaris d'animals de companyia en matèria de condicions i manteniment, abandonaments i obre el maltractament, com també del procediment a seguir per denunciar la desaparició o maltractament d'un animal o d'informar sobre la fauna salvatge, els danys que provoquen els abandonaments en la natura de fauna no autòctona i com es protegeixen internacionalment les aus migratòries (orenetes, falciots, cigonyes..).
2. Revisar o crear una ordenança municipal amb una profunda revisió de la llei de protecció d'animal amb l'objectiu que des de l'Ajuntament es pugui fer una política local basada en criteris de benestar i protecció animals.

AMB CARÀCTER MUNICIPAL, TREBALLAREM PER:

1. Ajudes municipals per sufragar l'assistència veterinària a famílies sense recursos que tinguin animals a càrrec seu. Desenvolupar una línia d'ajudes amb l'objectiu de sufragar despeses veterinàries justificades, com vacunacions obligatòries, desparasitació, esterilització o intervencions urgents.

2. Promoure la creació i posada en marxa d'un servei de cremació d'animals de companyia i de cementiri per a la inhumació de les cendres, per oferir un servei públic respectuós amb la dignitat de l'animal i amb el dol dels seus tenidors.
3. Regular la gestió municipal d'animals recollits i la seva posterior destinació. L'ajuntament ha de tenir el control exacte de l'estada dels animals que es recullen al carrer i del seu trasllat al centre d'acollida municipal. En aquest sentit, caldrà remunicipalitzar el o els centres d'acollida/protectores de la ciutat; aquesta és una qüestió prioritària. Adaptar, per altra banda, un espai adequat, suficientment gran, interior, amb zones separades per albergar temporalment diferents animals en el cas que la recollida es demori. Fomentar convenis de col·laboració amb entitats que vetllin per la qualitat de vida d'altres animals no domèstics: santuaris de cavalls, d'animals de granja..., encara que aquests no estiguin ubicats a la mateixa ciutat, sinó a la comarca.
4. Regular i treballar perquè tots aquells animals que pateixin maltractament físic i/o psíquic, no participin en festes, celebracions i actes lúdics, com ara fires o mercats. Així, també procurar que els animals que s'exposen a la venda durant els mercats setmanals, ho facin en condicions més dignes, entenent-se en gàbies més espaioses i netes.
5. Creació de zones de lliure circulació de gossos i substitució dels pipicans. Uns espais urbans de grans dimensions, habilitats amb diferents ambients perquè els gossos puguin córrer i jugar sense anar lligats, i les persones puguin gaudir-ne conjuntament. Aquestes zones estan tancades perimetralment i compten amb elements especials pels gossos i amb bancs, fonts, papereres o altres elements de mobiliari urbà pel benestar de les persones i pel bon funcionament higiènic i sanitari.
6. Gestió de les colònies de gats de les Adoberies i la del Puig dels Jueus; fer un estudi exhaustiu d'aquestes colònies. És imprescindible gestionar les seves possibles malalties i les necessàries esterilitzacions per controlar-ne la població. És important remarcar que una colònia urbana de gats no és un refugi d'animals abandonats. Es tracta de gats de carrer que viuen en llibertat, però amb

seguiment per part dels voluntaris i amb control veterinari, tal i com es fa als països més avançats. Així mateix, adaptar nous espais per tal d'ampliar aquestes colònies i garantir la seva compatibilitat amb la fauna salvatge. També millorar l'habitat dels gatons que viuen en aquestes colònies, amb menjadores i abeuradors adients, així com zones d'aixopluc.

7. Implicar els serveis públics i privats en la unificació i difusió dels animals perduts o abandonats. Fomentar el retrobament dels animals i les adopcions a través també del desenvolupament de la web de la ciutat i altres vincles comarcals.
8. Control i gestió en l'obligació de vacunar, identificar i esterilitzar tots els animals que surtin en adopció del centre d'acollida municipal. Que no s'ignori per part de l'ajuntament aquesta normativa.
9. Oferir una opció vegana en les festes, fires i àpats populars organitzats per l'ajuntament i fomentar la seva integració en restaurants, hotels i comerços alimentaris.
10. Oferir una jornada trimestral de conscienciació i sensibilització animal a les escoles. L'educació és molt important per explicar i parlar d'adopció responsable; els animals no són joguines i cal ajudar als potencials adoptants i propietaris a establir unes pautes per trobar el seu animal ideal.
11. Fer campanyes d'esterilització i identificació dels animals de companyia de forma periòdica. L'esterilització i el xip contribueixen a la disminució de l'abandonament animal en la nostre societat, al control de la superpoblació, i en conseqüència a evitar els perills i les despeses que suposen els animals abandonats.
12. Regular la pirotècnia d'alta sonoritat a espais oberts, i no permetre aquesta en zones de colònies felines establertes i reconegudes, acotant espais lliures de petards per facilitar la vida als residents, tan humans com animals.

13. Mitjançant el cens per els animals domèstics, garantir el subministrament de bosses en els parcs, i les condicions higiènic-sanitàries imprescindibles en aquests espais.

14. Garantir que des de l'ajuntament s'estableixi un protocol d'actuació en cas que es denunciïn maltractaments d'animals i que es dugui a terme una actuació protocol·litzada pel que fa al decomís d'aquests. I elaborar un pla estratègic que garanteixi eines per fer un seguiment i comprovació periòdics, per tal que es compleixin escrupolosament les normatives de tinença d'animals a casa.

15. Declaració de Vic "ciutat amiga dels animals" amb el compromís pel respecte i el compliment de tots els punts abans descrits, fomentant l'educació, conscienciació i el respecte cap els animals. Vic seria identificat amb un distintiu revisable anualment per tal de comprovar que tots els punts es compleixen.

16. L'Ajuntament de Vic ha de facilitar i promoure econòmicament el compliment de tots els punts esmentats anteriorment. Els pressupostos inclouran una partida per tal de garantir el correcte desenvolupament d'aquest document.

COMERÇ

INTRODUCCIÓ

Les polítiques municipals que fins ara s'han aplicat a la ciutat de Vic han treballat a favor d'impulsar un model de consum que, entre d'altres conseqüències, ha contribuït a crear un escenari comercial a favor de les grans superfícies i en contra del petit comerç local. Tampoc ha beneficiat el desenvolupament d'una ciutat cohesionada i sana des del punt de vista d'un urbanisme amb perspectiva de gènere, ja que s'ha fomentat la zonificació d'usos per barris o zones de la ciutat, de manera que, mica en mica, s'han anat segregant entre elles. Han concentrat grans superfícies comercials als polígons del nord de la ciutat, incentivant un model de mobilitat totalment dependent del vehicle privat i perjudicant el petit comerç dels barris. Han aixecat barris sencers sense tenir en compte que construir-los requeria saber fer créixer el teixit urbà de la ciutat. Això passa sempre pel foment de l'activitat a les plantes baixes, ergo, pel foment de que els comerciants s'hi estableixin.

OBJECTIUS

A Vic, el comerç local es troba afectat per diverses casuístiques. Del seu anàlisi se'n desprenen els objectius que es llisten a continuació:

- Generar múltiples nuclis d'activitat comercial. Definir i promoure eixos comercials a cada barri de la ciutat per potenciar el petit comerç de proximitat, gestionats i consensuats amb les associacions de veïns i els comerciants.
- Evitar els preus abusius del locals. Prendre mesures per evitar els preus abusius d'aquells locals comercials en zones benestants. Promoure l'estabilitat dels comerciants que decideixin establir-s'hi.
- Lluitar contra els barris dormitori. Fomentar l'establiment de comerços en aquells barris de nova (o recent) creació on el teixit urbà i comercial no s'ha acabat de desenvolupar. Vetllar, també, per aquells comerços que sobreviuen en barris susceptibles d'esdevenir zones dormitori.
- Lluitar en contra de la zonificació d'usos de la ciutat. Replantejar la conversió dels polígons d'activitat econòmica (PAE) en grans zones comercials. La facilitat de trasllat i/o establiment de zones comercials als PAE fa que es fomenti un tipus de consum dependent del transport privat. A la vegada, es fomenta la zonificació de la ciutat per

activitats, fet que va radicalment en contra dels paràmetres de ciutat saludable i es contradiu amb la visió de l'urbanisme feminista. Per això cal evitar que les àrees del nord de la ciutat es converteixin en els nous centres comercials i d'oci, per així afavorir i cuidar el petit comerç local i les praxis de consum sostenible i conscient.

PROPOSTES

- Foment del consum de residu zero. Incentivar el comerç responsable i bonificar aquells establiments que fomentin uns hàbits de consum assumint com a base la filosofia de 'residus zero'. Promoure aquest tipus de consum a través de campanyes de divulgació municipal.
- Pla de comerç local. Vetllar perquè el Pla de comerç local es redacti a través d'una taula de treball participada per tots els agents implicats en el comerç de la ciutat. Apostar perquè aquesta sigui una eina que garanteixi el benestar dels eixos i zones comercials existents i perquè treballi per la creació de noves centralitats allà on manquen.
- Pla de xoc pel blindatge del petit comerç. Conjunt de mesures englobades dins el marc d'un pla de xoc per tal de treballar per a la reducció de les grans superfícies comercials de la ciutat que afecten directament a la precarietat creixent del comerç local. Foment de l'activitat en barris que manquen d'un eix/nucli comercial amb mesures que promoguin el lloguer de locals buits d'aquelles àrees incloses dins aquests eixos/nuclis. Potenciar aquells nuclis comercials existents per tal de preservar o millorar la seva salut comercial.
- Elaboració d'una auditoria que permeti quantificar i zonificar les grans superfícies comercials existents a la ciutat, així com tots els establiments comercials regentats per grans cadenes internacionals. D'aquesta manera es podrà elaborar un estudi de l'impacte que tenen les multinacionals i les grans empreses sobre la petita i mitjana empresa local, a fi d'elaborar un pla de xoc que en limiti la seva presència i garanteixi la supervivència del petit comerç local.
- Elaboració d'un estudi que defineixi unes àrees (ja sigui en forma de nucli o d'eix) que es fomentin per tal de generar o potenciar nous focus d'activitat comercial a tots els barris de la ciutat.
- Pla d'usos als polígons per evitar que es converteixin en zones comercials, quan haurien d'estar enfocats a les activitats industrials.

- Moratòria per a permisos a noves grans superfícies, supermercats i franquícies de menjar ràpid, roba o altres productes.
- Bonificació l'IBI i de la taxa de recollida de deixalles de tots aquells locals inclosos a les àrees que es defineixin al punt II d'aquest apartat.
- Foment de l'activitat dels locals buits. Creació d'una borsa de lloguer de locals buits que es puguin acollir a un projecte de dinamització dels mateixos. Penalització dels propietaris de locals comercials que portin molt temps buits i mediació per tal de facilitar-ne l'activitat. Promoció de campanyes municipals i col·laboració amb projectes per visibilitzar-ne la desocupació. Facilitar la obertura de comerços 'de guerrilla' o 'pop-up'.
- Promoció de Fires i Mercats de caire municipal en tots els barris de la ciutat, més enllà del centre urbà, com poden ser el Mercat de Música Viva de Vic, el Mercat del Ram, el Mercat Medieval, etc.
- Reconversió del Passeig els dissabtes en espai per a vianants. Per tal de promoure el comerç local a la zona de l'Eixample Morató i amb la finalitat de desdibuixar la línia de la muralla entre la zona comercial del centre històric i fer-la créixer es proposa el tall del trànsit rodat a la rambla del Passeig i del Carme els dissabtes.
- Fomentar l'ús i de la Targeta Urbana Vic consagrar-ne la implantació. Treballar conjuntament amb els comerciants de la ciutat per tal de que la Targeta amplii la seva oferta i esdevingui una eina a escala municipal.
- Replantejar les tarifes de la taxa de residus (la quota tributària de la taxa per la prestació del servei de recollida, tractament i eliminació de residus comercials) de bars, cafès, cafeteries, casinos, restaurants i anàlegs i establiments de venda al detall de productes alimentaris amb servei de bar. Acabar amb les quotes fixades que no tenen en compte el volum de residus generat i que graven per igual els petits generadors de residus que els grans productors i actuar amb fins de solidaritat i proporcionalitat entre els diferents tipus d'establiment i la seva superfície.
- En la línia de buscar un pagament de la taxa d'escombraries més progressiu i equitatiu per part de bars, cafès, cafeteries, casinos i restaurants, tenint en compte que són determinants factors com la capacitat del local i el tipus d'activitat, en tant que creiem que la generació de residus és quantitativament i qualitativament diferent en llocs més

grans i més petits, proposem entrar més en detall i concretar millor la taxa d'escombraries amb un escalat de pagament. A part d'això, també voldríem incloure bonificacions d'escombraries per a famílies monoparentals i nombroses.

MERCAT MUNICIPAL

COMPROMÍS PER UN NOU MERCAT MUNICIPAL A VIC

Tenim el compromís ferm de prioritzar i dur a terme les actuacions necessàries perquè Vic tingui un Mercat Municipal a l'altura de la ciutat, igual que s'ha pogut fer en legislatures anteriors amb el teatre-auditori i la biblioteca.

PROPOSTA

Un nou mercat al mateix emplaçament o a l'entorn, que configuri un espai obert amb els carrers del voltant i la Farinera. Cal preveure:

- Tràmits per a noves concessions. Poden ser permanents o adaptables.
- Reserva d'espais per entitats socials relacionades amb el reciclatge i la reutilització.
- Enquesta a la població i/o concurs d'idees per possibles nous usos (p. ex. aula de cuina).

MODEL DE MERCAT MUNICIPAL A PEU DE CARRER

- Parades exteriors i interiors, amb producte de proximitat de productors locals, de diversitat cultural i gastronòmica, de temporada i de qualitat.
- Bar-restaurant amb preus assequibles (esmorzars de forquilla, cafeteria, tapes, etc.),
- Productes de comerç just i d'economia social i solidària.
- Espècies i herbolari, amb model de venda a granel.
- Floristeria (venda de rams, plantes aromàtiques, receptari, etc.).
- Punt d'intercanvi de llibres i altres objectes reutilitzables

DIFUSIÓ A LES XARXES SOCIALS

L'Ajuntament durà a terme una campanya de comunicació potent prèvia i simultània al procés de reforma. Proponem l'adhesió del mercat a la campanya #MercatsConscients, per posicionar-lo com a referent de:

- Vendes sostenibles (comprèn productes de proximitat, de temporada, de diversitat cultural).
- Reducció del trànsit.
- Promoció de la diversitat i la inclusió social.

- Compromís amb la transició ecològica del planeta.

CLAUS PER GESTIONAR EL NOU MERCAT MUNICIPAL

- L'Ajuntament haurà de comptar amb informació dels hàbits de consum de la ciutat, demanda i estructura comercial.
- El mercat ha de ser autònom, sense dependència de cadenes de supermercats i/o de grans cadenes de distribució.

CULTURA

INTRODUCCIÓ

La cultura és un dels elements principals a l'hora de bastir un model de societat integradora, solidària i dinàmica. Creiem que la cultura ha de ser per a la ciutadania una eina de transformació, de participació i de relació social. Ha de ser un mitjà de coneixement, de formació, de diàleg, de crítica i de reflexió comuna. Per tant, entenem que la cultura és una eina d'aprofundiment democràtic i de vertebració social. Apostem per impulsar una cultura socialment emancipadora, és a dir, que sigui capaç de generar un nou coneixement crític a través del compromís cooperatiu, en relació amb un entorn social, històric i cultural dinàmic i canviant, que permeti desenvolupar la capacitat creativa de la persona.

La construcció d'aquesta cultura emancipadora no serà possible si no democratitzem l'accés a la cultura; si no la fem inclusiva i accessible a totes les capes i segments del poble i conformen les classes populars d'avui. Unes polítiques culturals que per força han de ser dinàmiques i canviant per adaptar-se a una societat viva. Les tradicions, les festes i cadascuna de les accions culturals que desplega l'Ajuntament des de la promoció del teatre amateur fins a la gestió del museu municipal s'han de reinventar, mutar, adaptar i transformar per ser útils en aquest horitzó d'emancipació individual i col·lectiva. I sense perdre de vista una gestió cultural participada i comunitària que apoderi a la ciutadania i l'allunyi dels vells models. El principal dels objectius es desenvolupar una estratègia global de ciutat, centrada en la educació i la cultura que potenciï una ciutadania implicada, compromesa i participativa en la vida en societat.

Des de la CUP Vic hem estat analitzant la política cultural municipal, i hem arribat a diverses conclusions:

- La política s'ha de posar al servei d'un projecte d'enriquiment cultural col·lectiu, i per això, tot el municipi ha de ser partícip de la vida cultural. En aquest sentit, l'Ajuntament ha de promoure una producció cultural i artística que garanteixi l'accessibilitat cultural a tota la població, l'ha de popularitzar, fomentar i apropar-la a tots els barris de la ciutat, establint així mecanismes de socialització del patrimoni comú. Vivim en un una ciutat amb una gran diversitat cultural que hauria de convertir-

se en un dels seus principals patrimonis i eixos de treball, ampliant les possibilitats d'elecció i afavoreix el diàleg entre diferents col·lectius.

- A Vic, la cultura s'ha anat privatitzant a través de fundacions privades i afavorint una cultura d'elit. A la nostra ciutat hi ha greuges comparatius cap a altres formes de fer cultura no tan pomposes. A la CUP Vic preferim mil ciutadans culturitzats que un ciutadà brillant. L'excel·lència, si ha d'aparèixer, ja ho farà en el recorregut i enriquiment de cadascú. Nosaltres creiem en la cultura des de la base, amb igualtat d'oportunitats cap al seu accés.
- La cultura no és ni un luxe, ni un terreny exclusiu per als intel·lectuals. La cultura és una eina educativa i social molt potent. Per tant, pensem que s'ha d'utilitzar en aquesta direcció i no fer que sigui només un acte de contemplació. La cultura ha de fomentar l'esperit crític, la cohesió, el coneixement... ha d'obrir finestres. Tots som i podem ser artistes.
- Cal considerar posar com a prioritari el concepte de «la persona com a creadora cultural». I no té res a veure amb la professionalització, sinó amb el creixement personal. Tothom ha de tenir a l'abast, és a dir no lluny de la seva residència, espais i equipaments públics que li permetin desenvolupar les seves capacitats.
- Pensem que a Vic hi ha equipaments, creativitat i ganes. L'olla bull, però la gestió que se n'està fent és equivocada. La política cultural a la nostra ciutat és pràcticament inexistent. L'Atlàntida, és un bolet que gestiona la meitat del pressupost destinat a Cultura al marge de l'associacionisme cultural i el teixit associatiu. Els museus són gestionats pel Bisbat de Vic. El Mercat de Música Viva de Vic penja de l'OFIM. La política a nivell de patrimoni històric i arquitectònic és totalment inexistent, per no parlar de l'oferta en el lleure educatiu o de la manca de coordinació entre les polítiques culturals i educatives. I qui dia passa any empeny. Els últims canvis a l'àrea de Cultura haurien de servir per establir canals de contacte amb les entitats i agents culturals de la ciutat, que facilitin una xarxa d'acció cultural i vetllin per les seves necessitats.

- El pressupost de cultura de la ciutat està hipotecat pel teatre L'Atlàntida. El 50% d'aquest pressupost va directament a la fundació que porta el mateix nom i que gestiona tant la programació d'arts escèniques com l'Escola de Música. Mentre no sigui possible revertir aquesta realitat, caldrà trobar la manera de "compensar" els molts sectors culturals que es veuen afectats pel "monopoli" de l'Atlàntida.

DE L'APROVACIÓ DEL PLA D'ACCIÓ CULTURAL (PAC) A LA SEVA APLICACIÓ

L'Ajuntament va crear el Pla d'Acció Cultural (PAC) poc abans de començar l'actual legislatura. Però si una cosa ens va portar fins aquí va ser que Vic no té un projecte cultural definit. Ho apunten els diversos informes que va fer Bissap, l'empresa autora del PAC, i ha quedat demostrat en nombroses ocasions. Per això Capgirem Vic va insistir perquè es fes aquest PAC, per debatre i definir quina havia de ser la política cultural amb la participació de tots els agents culturals de la ciutat. Per a Capgirem Vic no tenia cap sentit fer aquest pla sense un estudi sociològic previ dels públics presents i absents als equipaments culturals, per detectar si el pressupost destinat a cultura anava destinat a tota la ciutadania o només a una part. I per tenir clar i tenir criteris per saber cap a on han d'anar aquestes polítiques culturals.

Era molt necessari fer aquell PAC, és cert. Recull molts bons propòsits, moltes paraules boniques, però entén la cultura com un producte de consum i els ciutadans com a consumidors d'aquesta cultura, i no com a generadors de cultura. El PAC justifica la presència privada a través de fórmules com el mecenatge, que acaba sent l'entrada de sectors privats i elitistes als òrgans que decideixen les polítiques, usos i programacions culturals de la ciutat.

Pel que fa a les propostes, hi havia molt bones paraules, però no es concretava gens en com fer realment efectives aquestes propostes. Ha quedat demostrat durant la present legislatura: perquè es puguin dur a terme moltes de les propostes plantejades en aquell moment cal ampliar recursos econòmics i humans, que un ajuntament com Vic, gairebé quatre anys més tard, segueix tenint sota mínims i amb molt poca continuïtat de personal. El mateix passa amb els equipaments: les propostes estaven bé, però no es tenia en compte la manca de recursos humans per dur-les a terme.

No es no posava èmfasi en la diversitat cultural i en com fer partícip tota la ciutadania, ja no tan sols a nivell d'espectadors, sinó també a nivell de creació i formació. Encara avui no es garanteix, per exemple, que no només tinguin accés a l'Escola de Música o a fer teatre, dansa o pintura persones amb una posició econòmica benestant, com encara passa actualment. Amb l'agreujant que la segregació ja comença a l'escola on els qui tenen diners poden apuntar els infants a l'Escola de Música (per anar-hi durant les hores lectives!), mentre els seus companys i companyes fan música a l'escola, amb la segregació que això representa. Que l'única proposta concreta que el PAC feia fins el 2025 fos la de fer programacions sensibles a la diversitat cultural, ho trobem, si més no, pobre. Hi hauria d'haver moltes més accions prioritàries per assegurar la participació cultural de tota la ciutadania en tots els àmbits.

Un dels nostres objectius principals com a CUP Vic és municipalitzar els equipaments culturals. Ens neguem a donar la gestió d'espais municipals a l'Església i a fundacions privades. Pensem que qui millor pot gestionar un equipament cultural és la gent que hi treballa, sense necessitat de fer-ho sota cap paraigua que duplica càrrecs i sous.

Som conscients que hi ha unes quantes crostes difícils d'arrencar. Patronats, gremis, fundacions, Església, càrrecs de confiança.... però això no ens aturarà. La manca de diners la substituïm per creativitat, els greuges comparatius els substituïm per igualtat d'oportunitats i la impotència per il·lusió. Ara ens toca a nosaltres.

CREACIÓ D'UN ORGANISME AUTÒNOM MUNICIPAL DE CULTURA DE VIC

Per tot això que hem vist, i com dèiem ja fa 4 anys, cal reestructurar la gestió cultural que s'està portant a terme a la ciutat, englobant els diferents serveis culturals públics sota un sol organisme autònom municipal. Aquest nou organisme hauria d'ocupar-se de la gestió directa i participada dels diferents equipaments culturals de la ciutat, del patrimoni històric i cultural, de la promoció de les activitats culturals, de la cultura popular d'arrel tradicional, de les festes, de la creació d'una oferta cultural en el lleure educatiu, així com donar suport i coordinar-se amb les diferents iniciatives que sorgeixen del teixit associatiu de la ciutat. El cas de l'Atlàntida, degut a la seva complexitat, requereix un tractament específic.

Cal seguir insistint en la creació d'aquest organisme. No es tracta de cap moviment improvisat ja que, a banda de la pròpia ciutat de Vic que n'ha tingut alguna experiència prèvia, existeixen en l'actualitat altres poblacions catalanes comparables com El Vendrell, Terrassa, Reus o Valls, que es gestionen mitjançant aquesta fórmula. Sí que és cert que, des del moment que defensem que el protagonisme del fet cultural ha de recaure directament en la ciutadania, no s'entendria que aquest organisme signifiqués ni un pas intermedi cap a la privatització, ni una manera de deixar les decisions sobre la creació artística exclusivament en mans de l'Administració.

És per això que, a l'hora de valorar de manera individualitzada cadascun dels equipaments, i sempre sota la supervisió directa de l'Organisme Autònom, caldrà plantejar-se la possibilitat de posar-ne algun en mans de la "gestió cívica". Aquest concepte fa referència a un acord entre l'Ajuntament i el teixit associatiu del territori on s'ubica l'equipament, mitjançant el qual una entitat es fa càrrec de la gestió d'un espai que serveix a l'interès general. Mai, en cap cas, farà referència a un acord amb una empresa privada. D'aquesta manera, essent les entitats coneixedores de la realitat dels seus barris i les dinàmiques que hi actuen, podran incorporar l'equipament a la dinàmica territorial, evitant així que esdevingui un cos estrany a la mateixa.

La nostra proposta, que trenca amb la política cultural establerta a la ciutat actualment i que ha d'englobar i gaudir del consens de les parts implicades, és la següent:

- a **Gestió d'equipaments culturals:** Atlàntida, ETC, Orfeó, Centres Cívics, La Central, Institut del Teatre, Biblioteca, ACVic (Centre d'Arts Contemporànies) i La Farinera.
- b **Patrimoni històric i cultural:** Centre d'interpretació del món de la pell, Arxiu Municipal, Museu d'Història de la Ciutat, Ermita de Sant Sebastià, Senyalització i difusió del patrimoni.
- c **Festes, cultura popular d'arrel tradicional i suport al teixit associatiu:** Festa Major, Festa Major Jove, Festes de Barris, Sant Jordi, Mostra d'entitats, Sant Joan, Cavalcada de Reis, etc. Les diferents expressions de cultura popular d'arrel tradicional i el suport a les iniciatives del teixit associatiu.

d Creació artística: Crear els espais, les eines i les ajudes necessàries per fomentar la creació en qualsevol dels seus àmbits, ja sigui amb iniciatives de suport a l'artesania, la cultura de carrer, els espais expositius, les sales d'assaig o nous projectes que puguin sorgir.

EQUIPAMENTS CULTURALS

Els diferents equipaments culturals han de tenir la seva independència, model i equip de treball. Des de la CUP Vic, però, pensem que és necessari crear una comissió formada pels diferents responsables dels equipaments culturals, per tal de conèixer i tenir present les diferents programacions i temàtiques en que treballa cada espai. Garantint així, una bona coordinació entre els diferents agents.

L'ATLÀNTIDA

L'Atlàntida, Centre d'Arts Escèniques d'Osona (CAE), és un dels equipaments més complets i recents construïts a la ciutat de Vic. Un dels objectius principals és organitzar i promoure qualsevol tipus d'actes, relacionats amb la cultura, especialment en l'àmbit de les arts escèniques. L'edifici es compon de diferents espais per dur a terme les activitats corresponents amb capacitat que varien entre 80 i 800 persones. Es fa evident doncs, el potencial que ofereix com a equipament tenint en compte que s'hi destina més del 20% del pressupost cultural de la ciutat.

L'Atlàntida és gestionada, juntament amb l'EMVIC (Escola de Música, Conservatori i Aules associades de Vic), per una fundació privada, la qual gestiona aproximadament el 50% del pressupost cultural de la ciutat tan sols amb aquests dos equipaments. Les decisions són preses pels òrgans corresponents constituïts per: el Patronat, que presideix l'alcalde de Vic com en tantes altres fundacions privades de la ciutat; i finalment pel Consell Social de l'Escola de Música de Vic, on la presidenta i els dos directors són elegits directament per la fundació. A part de la duplicació de càrrecs habitual en les fundacions de l'Ajuntament de Vic, aquest model de gestió de caràcter intern i privat genera un filtre entre l'equipament i les diferents entitats i/o associacions de la ciutat. Això afecta directament a la programació realitzada a l'espai, la qual, malgrat haver patit alguns canvis significatius amb el nou contracte-programa, ha apostat per un model elitista, amb preus contractuals desorbitats per alguns

espectacles, igual que els de les entrades d'aquests o el lloguer dels diferents equipaments.

Al nostre entendre, aquestes polítiques d'actuació encareixen i limiten l'accés de la ciutadania de Vic a la cultura i s'encaren moltes vegades cap a interessos de partit i/o personals que no corresponen amb la necessitat i dret que tenen les entitats i habitants de Vic.

Propostes:

1. Hem tornat a fer tard. El contracte-programa de l'Atlàntida signat fa dues legislatures, venç el proper 31 de juliol de l'any 2023. Segons la llei, per remunicipalitzar un servei cal avisar-ne els actuals gestors amb un any d'antelació, i això s'esdevenia el juliol de l'any 2022. No obstant, seguim tenint el ferm convenciment que cal que l'Ajuntament recuperi la gestió pública de l'Atlàntida, i això vol dir que caldrà consultar amb experts quines opcions tenim per no haver d'esperar 8 anys més, i si aquestes són o no són viables durant la nova legislatura. I dins d'aquesta valoració, caldrà incloure-hi també la possibilitat que, donades les finalitats de l'equipament i les necessitats específiques de les mateixes, especialment la d'una agilitat administrativa molt més ràpida que la que permet, per exemple, la burocràcia d'un organisme autònom, l'Ajuntament es pugui plantejar la creació d'una empresa sotmesa al dret públic. Una empresa amb finançada al 100% per l'administració municipal, amb treballadors també 100% públics però, com dèiem, amb una agilitat administrativa superior a la de l'organisme autònom proposat en aquest programa per a la resta d'equipaments. Ciutats com Granollers, Manresa o Sant Cugat ja funcionen així.
2. Incorporar en les funcions de coordinació del centre a les entitats i agents culturals, amb la col·laboració del nou organisme municipal del qual penjaran la resta d'equipaments culturals de la ciutat. Fins i tot si s'acaba creant l'empresa pública, la fórmula de la «gestió cívica», com s'ha pogut comprovar a llocs com Manresa, seria perfectament compatible amb el nou model.

3. Que les entitats puguin dur a terme les seves activitats a les sales Joan Anglada i Joaquim Maideu i Joan Anglada, modificant i obrint així la capacitat de programació a aquestes.
4. Que l'Escola de Música de Vic pugui gaudir gratuïtament dels espais per dur a terme les seves activitats acadèmiques i mantenir els descomptes exclusius per als alumnes en les tarifes aplicades a alguns serveis de l'Atlàntida.
5. Garantir l'accés normalitzat a la ciutadania de Vic a la cultura esdevenint un espai relacional que treballi com a connector i generador de processos i projectes, treballant amb polítiques culturals proactives per consolidar una ciutadania cultural activa i crítica.
6. Afavorir l'aprenentatge, la pràctica, l'experimentació i el gaudi amb llenguatges i expressions que contribueixin a viure experiències significatives individualment i també de forma col·lectiva mitjançant el treball de proximitat, la implicació i el diàleg i treball amb la ciutadania.
7. Apostar per una oferta que sigui accessible a tota la ciutadania i defugir d'oferir pràcticament sempre espectacles de gran cost en els quals només hi té accés una part de la població. Volem que tota la ciutadania de Vic pugui gaudir de la programació de l'Atlàntida independentment de la seva situació econòmica.
8. Encara seriosament les funcions de l'Atlàntida com a centre també de producció, activitat que li reclama el contracte-programa i que no s'està complint.
9. Que hi hagi una total transparència amb les dades econòmiques i la gestió de l'equipament.

ESPAI ETC

L'Espai ETC és un equipament singular i necessari a la ciutat. La seva ubicació al barri del Remei, allunyat per tant dels principals centres culturals de la ciutat, i la seva gestió històrica per part de les entitats, l'havien convertit en un espai amb un fort potencial

transformador. Ara, l'aposta municipal per la gestió directa de l'equipament des de la regidoria de Cultura consolida aquest potencial, reforçat per la millora de les instal·lacions després de l'última reforma.

No obstant, «gestió directa» no vol dir «gestió exclusiva». És evident que la gestió pública de la cultura ha de servir per fer-la tan oberta com sigui possible, no perquè sigui l'administració qui acabi decidint qui i com fa cultura. En el cas de l'ETC, a més, l'estructura «executiva» recau en tan sols dues persones, cosa que incrementa els riscos de dirigisme polític de la mateixa.

Mai no estarem d'acord amb l'externalització dels serveis culturals municipals en mans d'empreses privades, siguin en forma de fundació o de qualsevol altra mena d'organisme. Però sí que insistirem sempre en la participació ciutadana, lliure i desinteressada, en el fet cultural. En aquest sentit, les experiències de «gestió cívica» mancomunada amb l'Ajuntament, que es van dur a terme en etapes passades de l'ETC, ens podrien servir de referent. De fet, el Cineclub Vic encara hi és. A més, la recent decisió de transformar la «Beca Ciutat de Vic a la creació artística» en una oferta de col·laboració amb les entitats, feta a mida de les necessitats de cadascuna de les interessades, permet fer un pas més enllà. Ara, quan encara s'està a les beceroles de la nova estructura de funcionament de l'ETC, és quan aquesta pot esdevenir el gran marc referencial per a la democratització de la cultura en una ciutat que vol ser-ne un referent. L'ETC podria ser el punt d'inici d'una gran taca d'oli ciutadania que podria acabar impregnant tots els racons. Només a tall d'exemple, l'ETC -que no ens enganyem, té uns espais limitats- podria fer de pont entre les entitats i l'Atlàntida, amb propostes d'usos dels espais del centre d'arts escèniques, i fins i tot com a llavor del que podria ser un futur centre de producció, tal i com diem a l'apartat destinat a l'Atlàntida.

Per descomptat, tot això reclama un increment de recursos, tant econòmics com de personal.

Propostes:

1. Contractar el personal necessari per les activitats que s'hi desenvolupen.

2. Eliminar duplicitats, atribuint les funcions de coordinació del centre a les pròpies entitats amb col·laboració del nou organisme municipal del qual penjaran tots els equipaments culturals de la ciutat.
3. Buscar noves formes de gestió que comptin amb el suport de les entitats implicades, amb l'objectiu de definir conjuntament les línies estratègiques a desenvolupar en els propers anys.
4. Continuar treballant, amb la col·laboració de l'AVV Vic Sud, perquè l'espai sigui un equipament de ciutat però amb un fort arrelament al barri.
5. Seguir recolzant a totes les entitats que donen vida i treballen per fer d'aquest, un espai al servei de la ciutadania. Fomentar l'ETC com un espai alliberat obert a tot tipus d'iniciativa ciutadana i transformadora.
6. Establir un mecanisme de «relació continuada» de l'ETC amb l'Atlàntida, per tal que l'una pugui generar propostes d'ús dels recursos de què disposa l'altra.
7. Revisar els criteris de funcionament i taxes en funció de l'ús i l'entitat o empresa que ho demani.

L'ORFEÓ

L'Orfeó és un sala polivalent en una situació immillorable al centre de la ciutat. Resolent els evidents problemes de sonoritat, seria un espai ideal per realitzar activitats de cant coral, dansa i música instrumental, així com altres tipus d'esdeveniments.

Actualment hi ha un responsable de l'Ajuntament encarregat de coordinar l'agenda i les activitats que s'hi realitzen. Dins d'aquesta hi té un paper important l'Orfeó Vigatà. És, sens dubte, un dels altres equipaments on potenciar la fórmula de la «gestió cívica».

Propostes:

1. Eliminar duplicitats, atribuint les funcions de coordinació del centre a les pròpies entitats amb col·laboració del nou organisme municipal del qual penjaran tots els equipaments culturals de la ciutat.
2. Buscar noves formes de gestió que comptin amb el suport de les entitats implicades, amb l'objectiu de definir conjuntament les línies estratègiques que es volen desenvolupar els propers anys.
3. Contractar el personal necessari per les activitats que s'hi realitzin.
4. Dotar l'espai de l'equipament tècnic necessari. Això inclou desfer i refer el que l'Ajuntament va fer malament en el seu moment, especialment la instal·lació de planxes metàl·liques que no permeten la correcta circulació del so.
5. Potenciar l'Orfeó com un espai municipal que ofereix un oci nocturn alternatiu, amb una programació cultural àmplia i variada adreçada als més joves.
6. Potenciar diferents iniciatives perquè els grups amateurs tinguin l'oportunitat de donar-se a conèixer en aquest espai.
7. Revisar els criteris de funcionament i taxes en funció de l'ús i l'entitat o empresa que ho demani.

Institut del Teatre

El Centre d'Osona de l'Institut del Teatre té la finalitat específica d'impartir ensenyaments iniciadors en matèria d'arts escèniques i esdevenir una plataforma dinamitzadorad'aquestes en el seu territori. El 2013, la Delegació d'Osona de l'Institut del Teatre va decidir deixar d'oferir els ensenyaments iniciadors, tasca que recau des de llavors a l'Associació Escènic Vic, amb unes quotes inaccessibles per a la majoria

de ciutadans. És evident que, actualment, l'Institut del Teatre és un espai infrautilitzat al centre de la ciutat, especialment tenint en compte els seus múltiples espais i el fet que, a nivell de dotació tècnica (no de places a ofertar), es tracta molt probablement del segon millor espai escènic de la ciutat, després dels de l'Atlàntida.

Tot i que la propietat de l'edifici és municipal, la gestió va a càrrec de l'Institut del Teatre, institució que depèn de la Diputació de Barcelona.

Propostes:

1. Revisar el conveni amb la Diputació de Barcelona, per tal d'assegurar que s'estiguin portant a terme els objectius pels quals va ser concebuda la Delegació d'Osona de l'Institut del Teatre.
2. Treballar perquè l'Institut del Teatre esdevingui l'Escola Municipal d'Arts Escèniques de Vic.
3. Obrir l'espai a les noves tendències teatrals i escèniques.
4. Oferir unes quotes assequibles per garantir una major accessibilitat de la ciutadania.

CENTRES CÍVICS

Els Centres Cívics de la ciutat són un element important de cohesió social als barris. Adequadament gestionats, podrien esdevenir –amb les incorporacions que calguessin– aquells espais propers a la ciutadania que reclamàvem al principi del document. Són espais de la ciutat, però han de ser sobretot un punt de trobada dels veïns i veïnes del barri. Un punt de trobada on acudir-hi no només com a «usuaris receptors» (assistència a tallers, per exemple), sinó també com a «usuaris generadors» de propostes i activitats de tota mena, sorgides del contacte directe, i no necessàriament sistematitzat, amb altres usuària. Per això, és necessari dotar-los dels mitjans adequats perquè el veïnat se'ls faci seus.

Propostes:

1. Incorporar els diferents locals d'Associacions de Veïns a la xarxa de Centres Cívics.
2. Apostar per programar cursos i tallers que afavoreixin la cohesió social i la interculturalitat.
3. Estudiar la possibilitat d'habilitar servei de bar gestionat per veïns o entitats socials, així com adequar sales per fer exposicions d'artistes locals en els diferents Centres Cívics de Vic.
4. Obrir els usos dels centres a diversos col·lectius del teixit de la ciutat. (no només entitats constituïdes legalment).
5. Creació d'un nou Centre Cívic al barri del Sucre com a resposta a la demanda dels veïns en aquest sentit. De la mateixa manera, estudiar la necessitat d'habilitar altres espais com a Centres Cívics en diferents barris de la ciutat que no disposen d'aquest tipus d'equipament.

LA CENTRAL

Des de la CUP Vic creiem que La Central s'hauria de convertir en la casa de la cultura popular d'arrel tradicional de la ciutat, així com en un espai de referència del barri Vic Nord. La Central és actualment la seu dels Sagals d'Osona, Òmnium Cultural i la Penya Barcelonista Plana de Vic.

Propostes:

1. Obrir La Central a totes aquelles entitats de cultura popular de la ciutat perquè hi tinguin la seva seu i hi desenvolupin les seves activitats.
2. Contractar el personal necessari per les activitats que s'hi realitzin.
3. Millorar els accessos per arribar-hi a peu.
4. Treballar per convertir l'espai en un punt de trobada del barri.

BIBLIOTECA

Segons l'IFLA/UNESCO, les biblioteques públiques s'han de situar en els grans àmbits d'actuació següents: accés a la informació; suport a la formació; foment de la lectura / desenvolupament cultural; espai de relació; suport al desenvolupament personal i serveis a nens i joves. També es té en compte que les biblioteques públiques han d'incorporar un valor afegit als serveis que presten, i focalitzar-los a grups específics de ciutadans considerant la realitat del seu entorn territorial.

Per poder desenvolupar aquestes accions, és necessari disposar de recursos econòmics i equipaments adequats. Segons denunciava el Mapa de Lectura Pública de Catalunya, Vic disposava fins fa ben poc ara d'una biblioteca inadequada que caldria traslladar o ampliar.

Ara, un cop aixecada i posada en funcionament la nova biblioteca Pilarín Bayés, moltes d'aquelles mancances resten finalment superades. S'ha apostat per un model exportat des dels països nòrdics, que converteix la biblioteca en el «punt de trobada» que tant reclamaven els experts els últims anys. Cal tenir en compte, però, que Helsinki no és Vic, i que la manera de fer i de ser és molt diferent en aquelles contrades que a les nostres. En un indret on es fa vida fonamentalment a l'interior de les cases, la gent té un concepte d'ús de l'espai molt diferent al dels llocs on l'espai públic, el carrer, forma part del dia a dia de la majoria. Cal estar molt amatents per no passar-nos de frenada, i que la tan valorada multiplicitat d'usos i espais, que no discutirem aquí, acabi fent inviable, per exemple, l'existència dels també necessaris espais de

silenci i estudi als quals una biblioteca, sigui de la tendència que sigui, no pot renunciar.

A banda de l'espai, hi ha realitats existents a l'antiga biblioteca Joan Triadú, que s'han traslladat a la nova biblioteca sense viure canvis excessius, sobretot pel que fa al fons bibliogràfic de què disposava l'una i segueix disposant l'altra.

Propostes:

1. Vetllar perquè la nova biblioteca compti amb la participació i implicació dels diferents agents socials del barri i perquè aquesta es converteixi en un espai basat en la llibertat d'expressió, el coneixement crític, la diversitat, la participació, la creativitat i el foment de la lectura.
2. Dotar la biblioteca d'un fons bibliogràfic que pugui satisfer les necessitats d'informació, de desenvolupament personal, d'esbarjo i lleure als usuaris, tenint present la diversitat que configura actualment el teixit de població de Vic.
3. Passat un temps prudencial des de la inauguració de la nova biblioteca (1 any, per exemple), caldria analitzar-ne el funcionament per veure si compleix els objectius per als que va ser pensada, comprovar si la seva polivalència dona els resultats esperats, i ajustar el que calgui en cas que sigui necessari.

ACVIC

ACVic, Centre d'Arts Contemporànies és un equipament cultural públic que juga un paper important en la promoció de la creació, la investigació, la producció i la difusió de propostes vinculades a les pràctiques artístiques contemporànies. Tot i la seva aposta encertada en vincular art i educació i acostar la cultura a les escoles, és a dia d'avui, un espai desconegut per la majoria de la població vigatana. En aquest sentit pensem que és necessari que l'ACVic sobrepassi les parets on està ubicat i es faci visible a través d'accions artístiques que transformin el seu entorn més proper.

Propostes:

1. Reforçar les relacions amb l'Ajuntament i revisar el model de gestió, conjuntament amb els professionals i ciutadania implicada, amb l'objectiu de planificar i definir conjuntament les línies estratègiques i d'actuació que es volen desenvolupar en el centre en els propers anys
2. Fomentar accions i projectes que ajudin a acostar nous públics.
3. Convertir la placeta adjacent a l'ACVic en un extensió d'aquest, intervenint-hi i transformant-lo a través d'accions artístiques.

PATRIMONI HISTÒRIC I CULTURAL

El patrimoni històric de la ciutat expressa la nostra cultura, la nostra manera de viure i habitar el món. Des de sempre, els humans hem construït per protegir-nos d'una forma que ens satisfaci des de la nostra manera cultural de veure les coses. El patrimoni de la ciutat és, doncs, una mostra real dels ideals dominants de l'època en què fou construït, un reflex dels nostres valors i de la nostra manera de ser, que arriba fins als nostres dies. Vic té un valor patrimonial enorme. Per no perdre'l cal, en la mesura del possible, posar-lo al dia. Cal actualitzar els instruments de protecció i estudiar cas per cas el patrimoni de la ciutat per tal de preservar-lo. En la majoria de casos no podem mantenir els usos pels quals van ser concebuts, però sí que hem de treballar perquè els nous usos que s'hi adoptin no trenquin amb el passat. És necessari, doncs, que adaptem el patrimoni a la manera de fer actual, però preservant-ne l'essència per tal que continuï expressant la nostra manera de fer i ser.

Protecció i difusió del patrimoni

A la CUP Vic creiem que no hi ha cap col·lectivitat humana capaç d'afrontar el futur amb èxit com a tal si no se'n coneix el passat. Per això considerem important recuperar la història del nostre municipi i posar-la a l'abast de tothom. Pensem que el coneixement de la història és una eina indispensable per entendre el present i pensar el futur, posant especial èmfasi en la importància que té aquest fet per a la població nouvinguda. Per tant, des de la CUP Vic volem engegar polítiques per preservar i desenvolupar la memòria, el patrimoni i la identitat col·lectiva.

Vic i la comarca d'Osona tenen un ric patrimoni històric i arqueològic. Malgrat tot, és evident la manca de conscienciació alhora d'establir uns mecanisme de protecció i difusió del patrimoni. Durant els darrers anys s'ha recuperat un volum important d'informació i de material arqueològic. La ciutat de Vic però, no disposa de personal ni de cap equipament, que permeti que tota aquesta feina realitzada des dels inicis de l'arqueologia a la comarca fins avui, arribi a un públic ampli. Els resultats de les diferents campanyes arqueològiques difícilment veuen la llum, fet que agreuja el desconeixement de l'evolució històrica de la ciutat de Vic.

Propostes:

1. Impulsar un Museu d'Història de la Ciutat, que emmagatzemi, conservi, difongui i exposi el material arqueològic i històric trobat. Un museu que, amb criteris museístics moderns, difongui la història de la nostra ciutat i defineixi les noves línies de recerca.
2. Fer un estudi tècnic i econòmic per buscar la millor ubicació del Museu, valorant la possibilitat de distribuir-lo en diverses seus a partir d'espais ja existents.
3. Crear la figura de l'arqueòleg municipal.
4. Divulgar el coneixement i el patrimoni de la ciutat per tal que arribi a tota la ciutadania utilitzant les noves tecnologies. En aquest sentit, considerem indispensable dotar de recursos l'Arxiu Municipal i ampliar i digitalitzar les seves fonts.
5. Senyalitzar el patrimoni històric i artístic de la ciutat fent especial èmfasi en la divulgació de la història de Vic.
6. Eliminar símbols i noms en espais públic, vinculats a la negació dels drets individuals i col·lectius. Promoure itineraris temàtics i històrics que posin en valor aspectes oblidats per la història oficial, com ara el cooperativisme o la lluita obrera, entre d'altres.

7. Estudiar i posar en valor espais oblidats amb un important valor històric i arqueològic, com el Molí d'en Saborit, el Pou de Glaç, els diversos refugis antiaeris de la ciutat, el jaciment arqueològic de l'Argemí, les muralles, entre d'altres.
8. Feminitzar els nomenclàtors municipals introduint noms de dones en les denominacions de carrers i places amb l'objectiu d'arribar a la meitat de carrers feminitzats, sanejar-los de personatges menyspreables i recuperar-ne, quan sigui possible, les denominacions populars.

BARRI DE LES ADOBERIES

El treball de la pell, ha estat una de les tasques que ha acompanyat la ciutat de Vic al llarg de la seva història, convertint-se en un element cabdal en la configuració econòmica, social i urbanística de la ciutat. El 19 de febrer de 2009, després d'una forta lluita encapçalada per la Plataforma Salvem les Adoberies, el barri va ser declarat Bé Cultural d'Interès Nacional pel seu valor etnològic. Malgrat la seva importància històrica, aquest barri es troba des de fa temps en un procés de degradació permanent. Des de la CUP Vic volem retornar la dignitat al barri, sanejant i posant la infraestructura necessària, donant ús públic al que és rellevant de ser conegut per a tots. El barri de les adoberies s'ha de convertir en un nou centre cultural i social de la ciutat, que connecti el Centre Històric amb la zona de l'Atlàntida. Una zona habitada i viva, amb diversitat d'usos, que respongui a la voluntat i necessitats de la ciutadania.

Propostes:

1. Fer una aposta clara i decidida per a la rehabilitació del barri de les Adoberies.
2. Reurbanitzar el barri. Convertir el solar que envolta Can Macara en un espai públic, de pas, amb diversos usos socials. Accelerar també l'enderroc dels coberts adjacents a la fàbrica de la Tuta per convertir-lo en una plaça pública.

3. Unir el casc antic amb el riu, l'Auditori, i el carrer Torras i Bages, donant preferència als vianants i convertint el barri de les adoberies en una centralitat urbana.
4. Estudiar cas per cas cada una de les Adoberies i continuar amb l'adquisició d'aquelles que considerem que han de tenir un paper clau en la dinamització del barri.
5. Buscar el finançament per adequar una Adoberia històrica - especialment si ja l'ha adquirit l'Ajuntament- com a antena interpretativa del sector pellaire.
6. Contactar amb les diferents administracions públiques per tal que s'impliquin en la rehabilitació del barri.
7. Mantenir un contacte constant amb els propietaris per tal de facilitar la restauració dels edificis i buscar la sortida que més beneficiï a la ciutat en cada cas.
8. Fer un procés participatiu per tal de decidir com volem el barri i quins usos ha de tenir.
9. Apostar perquè les entitats socials i culturals de la ciutat tinguin un paper clau en la dinamització del barri.

ERMITA DE SANT SEBASTIÀ

El 17 de maig de 1705, 9 resistents es reuniren a l'ermita de Sant Sebastià per signar el Pacte dels Vigatans, amb el qual s'acordà donar suport a l'arxiduc Carles i entrar a la Guerra de Successió. Amb motiu del tricentenari es van dur a terme diverses accions per tal de dignificar l'espai i explicar els fets que hi succeïren. L'ermita de Sant Sebastià però, necessita urgentment algunes obres de conservació i reforma per tal de convertir-lo en un espai d'oci que posi en valor la seva història i permeti gaudir de les immillorables vistes que ofereix de la Plana de Vic.

Propostes:

1. Seguir tots els passos necessaris per tal de condicionar l'espai i convertir-lo en un nou referent turístic de la ciutat.
2. Impulsar un centre d'interpretació de la Guerra de Successió a la comarca d'Osona per donar el valor històric que es mereix a l'espai.
3. Adequar l'espai per tal que s'hi pugui ubicar un bar i/o restaurant que ajudi a dinamitzar l'ermita.

Jaciment arqueològic El Graell

Com a conseqüència de la urbanització d'una Àrea Residencial Estratègica (ARE) promoguda per Incasol (Institut Català del Sòl), l'administració es va veure obligada a aturar les obres del Graell i portar-hi a terme una intervenció arqueològica que es va interrompre quatre mesos més tard per ordre d'INCASOL, que també va paraitzar l'execució de l'ARE. La tasca de denúncia realitzada per la Plataforma Salvem el Graell, va posar de manifest l'abandó del jaciment i alhora la importància d'aquest. El jaciment arqueològic del Graell és d'una rellevant importància arqueològica degut a la seva quantitat i varietat. En concret, abraça des de la primera edat del ferro, de la qual s'han detectat algunes sitges, fins a un vilatge romà, restes visigòtiques, i el conjunt romànic del segle XI format per la capella de Sant Llorenç de Boada i alguns enterraments localitzats al seu entorn. També algunes estructures de producció com el molí de Sant Llorenç, que data del segle XIII i dona continuïtat a l'activitat que s'hi desenvolupa fins el segle XX. També allà mateix hi havia hagut diverses estructures relacionades amb el camp d'aviació que hi va haver per la guerra civil, ara també malmeses per les obres d'urbanització del Graell.

Propostes:

1. Reprendre les excavacions arqueològiques, desvinculant-les de l'obra civil per donar valor al caràcter històric d'aquest sector.
2. Buscar la col·laboració de diverses universitats i institucions per reprendre les excavacions arqueològiques.

MUSEUS

Actualment, els museus de la ciutat depenen de la regidoria de Cultura i són gestionats pel Bisbat de Vic. L'Ajuntament de Vic aporta anualment 280.000€ al Museu Episcopal i 85.000€ al Museu de l'Art de la Pell. El MEV és un museu declarat d'interès nacional amb una col·lecció de peces medievals que el converteix en un dels millors museus del món en art gòtic i romànic. Cal però, buscar la forma de convertir el museu en un autèntic pol d'atracció turístic i d'interès pels vigatans i vigatanes.

Propostes:

1. Crear una comissió oberta i participativa per decidir el model museístic de la ciutat.
2. Revisar les relacions de l'Ajuntament amb l'església. No pot ser que el Bisbat de Vic faci i desfaci en un equipament sostingut amb diners públics.
3. Estudiar un canvi de nom del Museu Episcopal de Vic per fer-lo més atractiu. La nostra proposta és Museu d'Art Romànic i Gòtic de Catalunya.
4. Replantejar el sentit del Museu de l'Art de la Pell i incorporar algunes peces al futur museu d'interpretació del sector pellaire
5. Crear diversos espais expositius municipals adreçats a artistes locals

FESTES, CULTURA POPULAR D'ARREL TRADICIONAL I SUPORT AL TEIXIT ASSOCIATIU

Festes

Des de la CUP Vic creiem que cal fomentar un model de festes participatiu i sostenible que en garanteixi l'accés a tota la població. La implicació de la ciutadania en l'organització de la Festa Major ha demostrat ser un revulsiu per aquesta, convertint-la en una festa esperada i viscuda per la majoria de vigatans i vigatanes. Altres festes, com Sant Jordi, són un èxit gràcies a la implicació de desenes d'entitats que surten al

carrer per vendre roses i llibres per autofinançar-se. Les Festes dels barris s'han consolidat gràcies a l'empenta i persistència de molts veïns i veïnes. I és que una festa, sense la implicació i participació de la seva gent, no té sentit de ser. Cal recordar que sobretot en les últimes legislatures la cultura popular i les festes de barris han estat les grans oblidades per l'Ajuntament i és per aquesta raó que des de la CUP Vic creiem que la potenciació de la cultura popular de base ha de ser la nostra prioritat. És per això que creiem que la Regidora/Regidor de Cultura ha de ser també la de Festes Populars (que anteriorment havia existit) com a primer pas de donar la importància que es mereixen.

Propostes:

1. Ampliar el pressupost destinat a les Festes dels barris.
2. Que el pressupost destinat a la Festa Major sigui independent del pressupost destinat a Cultura.
3. Que la Comissió de Festa Major de Vic gestioni i organitzi el pressupost de la Festa Major com a via per a fer-la més participativa i independent.
4. Apropar la Festa Major a tots barris de la ciutat i descentralitzar la seva celebració del Casc Antic per tal de facilitar-ne la seva participació.
5. Expandir i apropar la Festa Major de Vic a tota la ciutadania perquè tothom se la pugui fer seva.
6. Potenciar la incorporació de noves festivitats populars impulsades per les entitats culturals de la ciutat.
7. Crear una comissió que organitzi i gestioni el pressupost de la Cavalcada de Reis per fer-la més participativa.
8. Incorporar elements d'altres cultures a la Cavalcada de Reis i implicar d'aquesta manera els diferents col·lectius de nouvinguts en la seva organització i elaboració.

9. Oferir diversitats d'opcions alimentàries d'acord amb la pluralitat de creences i pràctiques en aquest àmbit en les festes, fires i àpats que l'Ajuntament organitzi i fomentar-ho si n'és col·laborador.
10. Promocionar l'ús de materials reutilitzables en les festes i fomentar les iniciatives que tinguin en compte la sostenibilitat i erradicar qualsevol acció que no respecti el medi ambient.

Cultura tradicional d'arrel popular

La distribució del pressupost i les línies estratègiques a seguir en aquest àmbit, creiem que han de continuar essent gestionades per la Comissió de patrimoni de cultura tradicional d'arrel popular de la ciutat. En aquesta comissió, hi participen les diferents entitats relacionades amb la matèria i té l'objectiu de consensuar línies de treball i decisions que afectin la cultura popular d'arrel tradicional juntament amb l'Ajuntament.

Propostes:

1. Fomentar la cultura tradicional d'arrel popular a través de la comissió formada per les diferents entitats locals.
2. Fer una aposta decidida per ensenyar les diferents expressions de cultura popular a les escoles.
3. Prendre consciència de l'herència de les nostres tradicions culturals i impulsar la recuperació dels elements culturals perduts com la figura del Drac de la ciutat (tal i com es va fer amb el Lleó) i que aquestes siguin portades per entitats de la ciutat que la Comissió de Festa Major creguin convenientes.

COORDINACIÓ I SUPORT A LES INICIATIVES DEL TEIXIT ASSOCIATIU

Vic és una ciutat amb un ric teixit associatiu. És gràcies al dinamisme de les seves entitats que la ciutat té una oferta cultural rica i variada durant pràcticament tots els dies de l'any. L'Ajuntament no ha de suplir ni dirigir la societat civil, protagonista principal de la vida cultural, sinó que ha de treballar per assentar unes bases sòlides

sobre les quals el teixit associatiu, l'administració pública i les iniciatives particulars puguin bastir un projecte cultural enriquidor i alliberador per al conjunt de la població. Les entitats han de tendir a la seva pròpia autogestió i l'Ajuntament ha de facilitar els recursos, eines i equipaments necessaris perquè aquestes puguin desenvolupar les seves tasques, establint uns criteris únics per a totes elles. Cal acabar amb el clientelisme i amb les subvencions a dit. Des de la CUP Vic creiem que la relació de l'Ajuntament amb les entitats ha d'anar més enllà del fet econòmic, cal una coordinació i un diàleg ric i seriós. L'Ajuntament ha de crear polítiques de promoció del teixit associatiu, oferir eines, fer veure les necessitats del municipi a les associacions i pensar en les entitats que organitzen actes i, fins i tot, organitzar-los conjuntament.

Propostes:

1. Posar en funcionament el reglament de subvencions per evitar clientelisme, fomentant una visió col·lectiva de ciutat. Utilitzant diferents criteris a seguir i que puguin puntuar positivament la deslocalització, la integració, la innovació, etc.
2. Apostar per realitzar contractes-programa i convenis amb aquelles entitats que desenvolupin un servei col·lectiu cultural o social bàsic facilitant d'aquesta manera els pagaments d'aquestes associacions.
3. Consolidar un equip tècnic i humà per tal d'oferir a les entitats tots els recursos, eines i equipaments que necessita per desenvolupar les seves activitats.
4. Promoure l'autogestió de diferents equipaments públics per part de les pròpies entitats a través de concursos públics.
5. Fer partícip a les associacions de les polítiques culturals que es porten a terme a la ciutat a través de comissions i consells amb poder de decisió real.
6. Fomentar l'associacionisme educant les persones en la participació i destacant la importància d'establir vincles amb alguna entitat o associació del municipi.
7. Continuar apostant per la Mostra d'Entitats i Músiques de Vic com una espai de trobada i coneixement entre entitats.

8. Dotar dels recursos econòmics necessaris aquelles programacions, activitats, cicles, organitzats des de diferents entitats locals, que aportin un valor afegit.

CREACIÓ ARTÍSTICA

La creativitat és una eina essencial per imaginar i treballar per una societat millor. La ciutat de Vic ha estat i segueix essent bressol de creadors. Aquest valor s'ha de cuidar, fomentar i alimentar.

Propostes:

1. Posar les condicions necessàries per a l'aprenentatge crític dels llenguatges artístics, estimulant els processos reflexius i creatius.
2. Facilitar l'accés i la pràctica a expressions culturals significatives a tota la població, tot fomentant una ciutadania cultural activa i crítica.
3. Estimular el treball en equip, els processos col·lectius, creuant i connectant gent diversa.

Iniciatives de suport a l'artesania

Vic disposa de centenars de locals buits. Espais en desús que podrien ser utilitzats per promocionar artistes locals. Actualment hi ha moltes persones que tenen projectes artístics diversos i els hi manca un local on poder treballar i oferir els seus productes. Així, volem potenciar Vic com una ciutat d'artistes i artesans que ajudi a dinamitzar el turisme i el comerç al nucli antic. I per fer això, cal recolzar qualsevol iniciativa de tipus artístic.

Propostes:

1. Apostar per l'artesania. Volem retornar a la ciutat el model de taller/botiga dels artistes i artesans locals. En aquest sentit i per dur-ho a terme, es proposa recuperar aquells locals buits o en desús de la ciutat per tal de donar-los una utilitat a través de l'artesania i l'art.

2. Organitzar un mercat d'art i artesanía en el qual es potenciïn els talents i els artistes que tenim. Un mercat públic, al carrer, gratuït i destinat a tota la ciutat. Que siguin els artistes qui, amb total llibertat sempre que no es malmeti l'espai públic i el patrimoni, transformin artísticament la ciutat.
3. Elaborar des de l'Ajuntament un llibret de promoció artística perquè les persones que es dediquen a les diferents disciplines puguin mostrar-se al públic.
4. Potenciar i fer extensible a altres espais de la ciutat el projecte «Espais en Transició» en el que es cedeixin temporalment els locals buits del centre de la ciutat per fer exposicions artístiques.
5. Seguir enfortint l'associació d'artesans del carrer de la Riera, declarat Punt d'Interès Artesanal per la Generalitat, difonent la creació artística del barri i implicant-los en la creació i gestió del mercat artesanal públic.

CULTURA DE CARRER

A la CUP Vic volem potenciar l'espai públic com a espai de creació cultural i artística. Ens proposem treure la cultura al carrer. La gent s'ha de trobar la cultura i si no hi va, ha de ser la cultura qui vagi a trobar a la gent, de manera que la ciutadania passi de ser només una receptora passiva, a acabar esdevenint, ella mateixa, un agent creador més. La ciutadania, les entitats i els diferents agents culturals i socials de la ciutat han de fer-se seu l'espai públic, organitzant activitats i transformant el seu entorn més proper, fent-se visibles més enllà de les quatre parets on estan ubicats. Des de la CUP Vic apostem per la construcció col·lectiva del territori a través de la participació activa de la ciutadania en la presa de decisions, la gestió i fins i tot la construcció material del seu entorn. L'Ajuntament ha de facilitar totes les eines per fer-ho possible i fer una aposta decidida per convertir el carrer en un espai viu.

Propostes:

1. Facilitar i promoure les intervencions artístiques a l'espai públic per part dels diferents agents culturals i socials de la ciutat amb l'objectiu que s'interrelacionin amb el lloc on es troben i es facin seu l'espai públic.
2. Fomentar exposicions d'art als aparadors dels comerços, com la proposta del col·lectiu "Espais en transició".
3. Programar espectacles al carrer i accions artístiques als diferents barris de la ciutat.
4. Promoure accions culturals al carrer, per a tots els públics i edats, ja que aquesta és la manera més fàcil i econòmica de fer que la cultura arribi a tothom.
5. Apostar per fer un Festival d'art urbà, transformant i donant color i vida a parets i racons obsolets de la ciutat a través d'intervencions artístiques.
6. Facilitar l'aparició, arreu de la ciutat, de locals de proximitat on la ciutadania pugui intercanviar amb els seus iguals interessos, propostes i anhels.

ESPORT i ACTIVITAT FÍSICA

L'esport pot arribar a ser un element molt important en una societat. La seva pràctica, a part dels beneficis que té per a l'individu, és un element de cohesió social tan pels practicants com pels observadors. Un altre factor que també cal tenir en compte és el seu valor educador: a través de l'esport es poden transmetre uns valors educatius que fomentin la integració i la cohesió social, ajudant a trencar les barreres socials i/o de classe.

El context econòmic en què avui dia ens trobem promou les diferències socials, econòmiques i de classe entre les persones. Això, entre d'altres coses, dificulta l'accés a l'esport (sobretot als infants) i, per tant, també a els seus elements cohesionadors, educadors i integradors. Perpetuant d'aquesta manera les diferències creades pel

context econòmic. Des de la CUP Vic intentarem trencar aquesta dinàmica promocionant l'esport, i una model de vida sana.

Propostes:

1. Promocionar l'esport de base i a les escoles.
2. Apostar pel funcionament d el reglament de subvencions -millorant-ne les seves mancances- per evitar clientelisme, fomentant una visió col·lectiva de ciutat.
3. Promocionar l'activitat física per a les persones de la tercera edat i persones amb diversitats funcionals i/o psíquiques.
4. Obrir els patis i pavellons de les escoles al públic en horari no escolar per facilitar la pràctica de l'esport.
5. Oferir una bossa de recursos (material esportiu o econòmic) perquè les persones amb menys recursos es puguin permetre practicar l'esport que desitgen.
6. Oferir suport, recursos i/o ajudes a les entitats laiques de lleure que mantenen les estructures de voluntariat.
7. Apostar, donar suport i empènyer als clubs i entitats esportives de la ciutat perquè duguin a terme activitats amb fins d'integració social.
8. Millorar les infraestructures i les instal·lacions dels equipaments esportius municipals. Garantir la gestió directa de les instal·lacions del Club Patí Vic, un cop adquirides per l'Ajuntament, per tal que siguin obertes a tothom. Particularment, la piscina ha de funcionar amb un model comú amb la piscina de l'Estadi.
9. Prioritzar projectes que facin visible l'esport femení.
10. Fomentar l'activitat física a l'espai públic i l'entorn natural.

LLENGUA I PAÏSOS CATALANS

Els Països Catalans són la nostra nació i el marc on desenvolupar el projecte global d'alliberament i de construcció de la Unitat Popular. En aquest sentit, els Països Catalans són el subjecte a partir del qual cal dur a terme un procés de construcció nacional basada en l'exercici del dret a l'autodeterminació i en la superació de les divisions imposades pels estats espanyol i francès i per les conseqüències de segles d'ocupació i de guerres de dominació. La independència nacional és l'opció que defensem com a garantia per a les llibertats col·lectives en el concert internacional de pobles sobirans. En aquest sentit, cal no oblidar el paper estratègic dels Països Catalans, al sud d'Europa i al nord de la Mediterrània, i en la perifèria de l'actual centralitat del poder de la Unió Europea. L'autodeterminació com a eina de decisió col·lectiva és la garantia democràtica perquè el nostre poble exerceixi el seu dret a la independència nacional i social, única via que ens porta a la supervivència cultural, lingüística i social i que ens permet avançar cap a la construcció de la república socialista dels Països Catalans.

Un dels aspectes que ha definit la personalitat del nostre poble ha estat la llengua, element de cohesió i de vertebració dels conjunt dels Països Catalans. L'actual marc jurídic que imposen els estats espanyol i francès no reconeix el principi de territorialitat que garanteix el ple desenvolupament de qualsevol llengua i ignora la seva funció com a element de cohesió de la comunitat que la té com a pròpia. Avui, a més, vivim una autèntica ofensiva contra la plena normalització de l'ús social de la llengua arreu de la nació. Per això, avui encara és del tot imprescindible desenvolupar polítiques que garanteixin la presència i la pervivència de la llengua en tots els àmbits de la vida quotidiana. La CUP Vic, compromesa amb la realitat dels Països Catalans i la seva llengua, assumeix la responsabilitat de tirar endavant polítiques de defensa de la llengua a la nostra ciutat i al conjunt de la nació.

Propostes:

1. Potenciar el Consorci Per la Normalització Lingüística (CPNL) a Vic, dotant-lo de més recursos econòmics i de personal per arribar a tots els sectors de la

ciutat amb l'objectiu que ningú visqui al marge del català com a llengua vehicular i de cohesió social.

2. Impulsar el català a través del propi CPNL i altres serveis de la ciutat, facilitant així l'acollida de les persones nouvingudes i l'accés al coneixement de la nostra llengua i de la nostra realitat nacional com a eina d'incorporació a la vida quotidiana de la societat vigatana i osonenca.
3. Potenciar la discriminació positiva de l'ús social i públic de la llengua en tots els àmbits de competència municipal i facilitar els tràmits legals i administratius per fer-ho possible tant als veïns i veïnes de la ciutat, com a entitats, petit comerç, etcètera.
4. Donar suport, des de la institució municipal, i des de l'àmbit comarcal, a totes les iniciatives que contribueixin a potenciar l'ús de la llengua catalana en tots els àmbits arreu dels Països Catalans, i a denunciar lleis i actes contra la llengua.
5. Potenciar el coneixement mutu entre diferents pobles i ciutats dels Països Catalans a través d'experiències i iniciatives d'interès per a la comunitat. En aquest sentit, promoure també l'intercanvi entre diferents propostes i expressions de cultura popular d'arreu dels Països Catalans.
6. Treballar activament, amb dotació de pressupost municipal, en la creació i desenvolupament de l'assemblea municipalista dels Països Catalans, com a eina de vertebració nacional a partir de la realitat dels municipis i comarques del país.
7. Potenciar la consolidació de mitjans de comunicació nacionals i que tractin els Països Catalans com a subjecte informatiu.
8. Des de la CUP Vic i des de la institució municipal, treballar per garantir que qualsevol proposta política d'emancipació nacional i/o social tingui com a punt de partida i de referència el marc territorial dels Països Catalans.

INTERCULTURALITAT

Vic és una ciutat amb diversitat cultural. Després de dècades on els sectors econòmics han demandat constantment mà d'obra barata, especialment al sector carni, Vic s'ha convertit en una de les ciutats de l'interior català on hi ha una convivència de cultures més intensa, més variable i més dinàmica. Vivim i coexistent, però sovint ho fem des de la indiferència o des de la ignorància mútua, quan no des del racisme soterrat. Cal superar aquesta dinàmica, i cal fer-ho conscientment i de forma militant, tenint en compte totes les cultures que conviuen a la ciutat.

Per altra banda, el català perilla perquè disminueix el seu ús social. Cal ser-ne conscients i ser proactius; cal respondre a aquesta dificultat afegida, que s'afegeix a un munt d'anys de persecució i d'opressió política. Cal fer militància activa a favor dels català.

Alhora però, cal ser conscients que la defensa del català no es pot fer des de la imposició ni des de la supèrbia, sinó que cal fer-la fomentant l'empatia i la comprensió mútua.

Cal cercar punts de confluència on l'intercanvi cultural entre persones de diferent origen es produeixi de forma natural, i fomentar en tot cas, i per sobre de tot, el respecte mutu entre persones i entre col·lectius d'orígens diversos.

Cal potenciar les aspectes positius de cada cultura i combatre aquells que resultin perjudicials o nocius per a una convivència igualitària i en llibertat.

Per aquests motius, proposem les següents actuacions en matèria d'interculturalitat:

- Fomentar l'ús i l'aprenentatge i l'ús del català com a llengua habitual de relació.
- Fomentar el voluntariat en defensa del català, en les parelles lingüístiques i en altres formes de voluntariat, sobre tot a nivell de barri.

- Crear i potenciar la figura dels facilitador, persones que facilitin les gestions de les persones d'altres orígens, especialment en les seves relacions amb l'administració, la justícia, la sanitat, etc.
- Fomentar la denúncia permanent del micro-racisme que sorgeix sovint en les relacions quotidianes entre gent diversa.
- Fomentar el coneixement i respecte mutu a nivell d'escala, de barri, d'escola, de lloc de feina, etc.
- Fomentar l'aprenentatge i l'estudi de les diferents llengües i cultures d'origen de les persones que viuen a Vic, especialment de les cultures que han estat més perseguides o minoritzades al lloc d'origen.
- Fomentar el coneixement de les diverses cuines i tradicions gastronòmiques.
- Combatre fermament l'ablació (mutilació genital femenina), en tant que pràctica que tempta greument contra els drets de les nenes o dones que la pateixen o l'han patit.
- Fomentar el respecte a la llibertat d'elegir de les dones en el sentit més ampli, combatent els casaments forçats o pactats a canvi de diners.
- Fomentar el respecte a la llibertat de vestimenta quan aquesta respon a la lliure decisió de les persones que la porten.
- Vetllar per tal que no s'imposin els llocs de residència a ningú, tant si és per motius familiars o tradicionals, com si és per motius legals o institucionals.
- Combatre tota imposició de la vestimenta a les dones, ja sigui per motius masclistes, religiosos, familiars, o qualsevol altre.

Altres aspectes a considerar:

- Cal combatre fermament la segregació escolar com a model d'ensenyament, ja que atempta greument contra la convivència i la igualtat d'oportunitats.
- Cal garantir el dret d'accés a l'habitatge perseguint activament qualsevol pràctica racista en la seva venda o lloguer. Cal fomentar activament les denúncies per les pràctiques que es produeixin en aquest sentit.

ECONOMIA SOCIAL I SOLIDÀRIA

Marc general

Ens trobem en un període de crisi prolongada del sistema econòmic, polític i social del capitalisme. Aquesta situació ha perjudicat notòriament l'activitat econòmica de Vic i comarca i la població n'ha patit les conseqüències en forma d'atur, pobresa, augment de la precarietat del treball i manca d'oportunitats laborals o de formació.

A banda de les retallades en els serveis bàsics, les prestacions socials i les vergonyoses transferències de capital públic cap a la banca, en els últims anys moltes empreses de totes les mides han desaparegut, i amb elles milers de llocs de treball de tots els sectors econòmics. Si a aquesta crisi dels diversos sectors econòmics hi afegim la ja endèmica dificultat d'alguns sectors, com l'agricultura i la pagesia, va augmentant la situació de pobresa, la falta d'oportunitats de treball i l'estancament de l'anomenada economia productiva.

L'Ajuntament és el poder de la ciutadania organitzada i ha d'utilitzar les seves eines per treballar per a totes les persones. Entenem que, com a tal, ha d'utilitzar la seva capacitat econòmica, el seu lideratge, la seva capacitat legislativa i política, per impulsar projectes i dinàmiques socials que capacitin les persones per satisfer les seves necessitats, creant béns comuns que socialitzin els beneficis. El sistema actual s'ha col·lapsat i cal capgirar la lògica que suposa que la cerca del benefici privat ens portarà al benefici comú. Res més lluny de la realitat. Aquesta visió ens ha portat a la crisi sistèmica actual.

L'Ajuntament, per tant, ha de treballar en la mesura de les seves competències per capgirar les polítiques econòmiques actuals i impulsar-ne de noves per construir a partir dels principis de la sobirania econòmica, que ens permetin desenvolupar les nostres potencialitats de forma cooperativa i responsable, els beneficis de les quals repercuteixin en el conjunt de les persones i el territori i no només en una minoria. La CUP Vic aposta, doncs, de manera ferma pel canvi de model cap a una economia social i cooperativa, pel petit comerç de proximitat i per la participació de la ciutadania en les decisions, també en el camp econòmic, i ens fem nostres les propostes municipalistes presentades per entitats com la Federació de Cooperatives de Treball de Catalunya.

Una economia per a la transformació social des de l'àmbit local

Les iniciatives d'economia solidària representen una altra forma de fer que conjuga activitat econòmica, arrelament local i transformació social, a partir d'una economia centrada en la sostenibilitat de la vida i la resolució equitativa de les necessitats humanes. Una economia socialment justa, políticament emancipadora, compromesa amb la lluita contra les desigualtats per raó de classe, gènere, origen o opció sexual. Una economia arrelada al territori, que fomenta la diversitat econòmica i cultural, respectuosa amb el medi ambient. Una economia social i solidària.

Arreu dels Països Catalans, milers d'iniciatives socioeconòmiques autoorganitzades desenvolupen democràticament processos de producció, intercanvi, gestió, distribució d'excedent, moneda, consum o finançament de béns i serveis. Satisfent les necessitats col·lectives a través de relacions de solidaritat i autogestió, aquestes iniciatives de l'Economia Social i Solidària (ESS) practiquen la transformació igualitària de l'economia i la societat, defensen els béns comuns ambientals, culturals i digitals, i contribueixen al bon viure i a l'emancipació col·lectiva. Consolidar i estendre les iniciatives de l'economia solidària és cabdal per la transformació del conjunt de les relacions econòmiques, per democratitzar globalment l'economia, per cooperativitzar la societat i avançar cap a models socioeconòmics postcapitalistes.

Responent a aquesta realitat i als reptes de la crisi econòmica, a Catalunya s'ha produït els darrers anys una nova onada de polítiques públiques de foment del cooperativisme i del conjunt de l'economia social i solidària. En algunes ciutats com Vic, però, aquestes polítiques no han passat del mer *postureig*, com la declaració de Municipi Cooperatiu, sense un programa de foment del cooperativisme i de l'economia social i solidària a desenvolupar al darrere. Tant en l'àmbit local com català, les administracions han apostat per intensificar les mesures de foment i promoció d'un tipus d'iniciatives socioeconòmiques basades en la propietat col·lectiva, la gestió democràtica, la limitació del lucre, l'arrelament territorial i el servei al bé comú. D'aquí que des de la CUP de Vic creiem fermament que des de l'Ajuntament s'ha de donar un nou impuls per fomentar realment aquest tipus d'economia que permeti viure dignament a totes les persones treballadores.

Mesures per impulsar l'economia social i solidària a nivell local

1. Cooperativisme: actor socioeconòmic per una economia plural

Proposem:

- Incorporar el cooperativisme i el conjunt de l'economia social i solidària als espais de decisió de la política econòmica local.
- Crear un consell municipal d'economia social i solidària on el conjunt de l'àmbit de l'economia social i solidària local proposi, supervisi i avalui polítiques públiques de promoció cooperativa i generi propostes de transició econòmica i ecològica del conjunt de l'economia local.

2. Promoció econòmica amb accent cooperatiu

Proposem:

- Introduir l'opció de l'empresa cooperativa de forma transversal a les propostes formatives o als recursos de Creacció, en tant que agència de promoció econòmica local, dotant-la de pressupost per a la creació d'empreses cooperatives i per a la sensibilització respecte al cooperativisme de prescriptores, gestories i assessories, col·legis professionals o personal de l'Administració dedicat a la creació d'empresa.
- Facilitar eines, programes i ajuts econòmics específics per a aquells sectors socials amb més dificultats per accedir a la creació de cooperatives i a la incorporació de persones sòcies, específicament persones migrades, joves menors de 25 anys, dones i majors de 45 anys.

3. Equipaments municipals de gestió cooperativa i comunitària i per la transició energètica

Proposem:

- Incorporar a les cooperatives del territori la gestió de viviers d'empreses, obradors compartits per la transformació d'aliments, laboratoris tecnològics, espais de cotreball i oficines d'acompanyament a la creació i consolidació de cooperatives en els equipaments de promoció econòmica.
- Activar projectes tractors que desenvolupin la recuperació d'espais i reactivació econòmica a través de projectes d'economia social i solidària.

- Pel que fa a sòl qualificat com a habitatges amb protecció oficial (HPO), constituir un dret de superfície per part de l'Ajuntament en favor de cooperatives d'habitatge en cessió d'ús, sense ànim de lucre, i que les taxes municipals reconeguin la seva funció social.
- Fomentar la creació de cooperatives ciutadanes d'energia per gestionar les comunitats energètiques locals, en la línia que des de la ciutadania i l'Agència Local de l'Energia d'Osona s'ha fet en els últims mesos i que ha donat com a resultat la creació de la primera comunitat energètica de gestió comunitària a Vic.
- Impulsar convenis de cessió d'ús de cobertes i sol municipal per la implantació d'instal·lacions renovables gestionades per cooperatives.

4. Desenvolupament local cooperatiu i finances ètiques

Proposem:

- Promoure la complicitat de les finances cooperatives, ètiques i solidàries, mitjançant fons locals i instruments que millorin l'accés al finançament i a la capitalització de les cooperatives i projectes d'economia social i comunitària per a projectes d'impacte i transformació social.
- Articular suport municipal perquè les cooperatives i projectes d'economia social i comunitària puguin accedir a subvencions i ajuts proposats des de diferents àmbits, des del local fins al de la Unió Europea.
- Dur a terme totes les operacions bancàries possibles del consistori mitjançant banques ètiques o cooperatives.

5. Continuïtat empresarial i foment de la intercooperació

Proposem:

- Promoure ajuts per a la transformació d'empreses i associacions en cooperatives.
- Eliminar els obstacles que enfronten els processos de reconversió empresarial i relleu generacional per crear cooperatives. Específicament, crear un fons de garantia i recursos formatius i d'acompanyament per donar suport a les empreses en concurs de creditors amb voluntat de continuïtat sota el model cooperatiu.

- Facilitar suport tècnic i econòmic a projectes que cerquin l'articulació i la intercooperació de l'economia social i solidària local.

6. Compra pública responsable

Proposem:

- Impulsar la compra pública socialment responsable que prioritzi les empreses de l'economia social i cooperativa i el comerç just.

7. Accés a l'economia local, suport a la digitalització

Proposem:

- Donar suport a l'organització de fires locals i comarcals d'economia social i solidària.
- Introduir l'economia social i solidària al mercat municipal.
- Donar suport a la creació de plataformes digitals comunitàries.

8. Foment del cooperativisme en l'àmbit educatiu

Proposem:

- Fomentar l'aprenentatge del cooperativisme a l'educació primària i secundària, mitjançant la creació de cooperatives d'alumnes i altres recursos promoguts pel moviment cooperatiu.
- Consolidar i ampliar els estudis sobre economia social i solidària a la Universitat de Vic, obrint borses municipals de beques per a estudiants per fomentar-ne la participació.
- Afavorir la relació de l'ensenyament superior amb les empreses cooperatives per transferir coneixements als agents relacionats amb aquests dos àmbits a partir de programes de pràctiques i borsa de treball, entre d'altres.

9. Economia feminista, migrant i diversa i democratització de les cures.

Proposem:

- Donar suport a programes per impulsar l'equitat de gènere, la creació de plans locals d'igualtat i el suport a la sostenibilitat col·lectiva des de la perspectiva de l'economia feminista i antiracista.
- Impulsar la creació de cooperatives integrals del sector de les cures.
- Donar suport a projectes cooperatius i comunitaris impulsats per a persones migrades i/o racialitzades.

EDUCACIÓ

INTRODUCCIÓ

Per situar degudament el programa municipal de la CUP Vic en educació, cal tenir present no solament la desposseïció de competències i la recentralització que va suposar la Llei de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local, sinó també la complexitat que suposa la distribució de competències entre diverses Administracions i la doble titularitat pública i privada del servei. Això significa que les nostres propostes no són tant "promeses" electorals com compromisos de tirar endavant aquelles que siguin de competència municipal i de treballar per aconseguir les modificacions polítiques i jurídiques que estiguin en mans d'altres administracions, des d'una posició de coresponsabilitat.

Pretenem fer realment efectiva la teòrica definició de Vic com a ciutat educadora. Entenem l'educació com un procés que s'estén al llarg de tota la vida i que va molt més enllà de la institució escolar. El nostre model és una educació de proximitat, comunitari, que parteix de la diversitat cultural i vital de la ciutadania i on les escoles són espais integrats, oberts i actius en els barris. Les polítiques municipals han de tractar l'educació de manera que els camps social, de la salut, del lleure, de l'esport o de la cultura estiguin relacionats i els professionals respectius es converteixen en agents educatius de la comunitat que interactuen de manera natural amb la institució escolar. El projecte educatiu de ciutat ha de contemplar estratègies que tinguin com objectiu la igualtat d'oportunitats, la equitat i la lluita contra les desigualtats socials i econòmiques des del respecte a la diversitat i la diferència. En resum ha de sensibilitzar contra tota forma de discriminació.

La CUP Vic assumeix els principis de la ILP per un nou sistema educatiu a Catalunya. Treballarem, des de les institucions municipals per tal d'anar avançant cap a una República amb un nou model educatiu de qualitat, democràtic, sota control social i ben finançat, en que el dret a l'educació sigui efectiu, real i universal. Afavorir la igualtat d'oportunitats de tota la ciutadania implica, però, la reducció progressiva i efectiva dels concerts escolars. Encara que en la nostra ciutat no podem oblidar la realitat que tenim, tampoc podem deixar de banda que els països generalment considerats referents en matèria educativa no coneixen la figura del centre privat sostingut amb

fons públics, que d'altra banda és una anomalia en el context europeu. La nostra aposta és per l'educació pública i gratuïta universal.

Rebutgem la participació d'empreses privades en la gestió del sistema educatiu públic i el lliurament dels centres de titularitat pública a organismes que els gestionen privadament. No fa part de la nostra política l'existència a Vic d'una Universitat Privada sostinguda en una part important per fons públics. Fent honor al seu lema "Esmerçar la vida al servei de la ciència i la comunitat", la UVic ha de recuperar la vocació pública i la funció social que tenia en el seu restabliment l'any 1997 i esdevenir democràtica en el funcionament intern. Aquests objectius són incompatibles amb la mercantilització i la competitivitat capitalistes i per tant s'ha d'apostar per un model col·laboratiu, on la docència i la recerca estiguin al servei de la construcció d'una societat justa, lliure i democràtica i no d'interessos privats.

OBJECTIUS I PROPOSTES

1. Revisió i millora del projecte educatiu de ciutat (PEC) ajustant-lo a les necessitats actuals i en clau d'igualtat d'oportunitats.
 - Impulsar un procés participatiu i valoració conjunta amb els diferents agents implicats per fer-ne l'actualització.
 - Assegurar que, en la seva elaboració, hi participen també professionals de diferents àmbits.
 - Fomentar l'educació de proximitat entenent les escoles com a espais integrats, oberts i actius en els barris que es nodreixen del potencial educatiu de la comunitat.
 - Dissenyar polítiques educatives municipals per a combatre els estereotips culturals, de gènere, orientació sexual i classe.
 - Avançar en un model en el qual els diferents serveis municipals implicats en l'educació treballin conjuntament.

- Treballar per una major democràcia en els centres, que haurien de ser gestionats per la comunitat educativa a través dels consells escolars i els claustres constituïts pels professionals.
 - Defensar una autonomia real dels centres, on les direccions no siguin imposades a la comunitat educativa i on els professionals tinguin un paper central en l'elaboració de projectes educatius amb la col·laboració de les famílies i l'entorn.
 - Garantir que en els àmbits, tant públics com privats, sobre els quals el municipi té competències es compleixi la llei i es faci efectiu el dret a la igualtat i a la no-discriminació per raó d'orientació sexual, d'identitat o d'expressió de gènere, i de recursos econòmics i origen.
 - Vetllar per la formació i la sensibilització adequada en matèria de diversitat afectivo-sexual i de models de família dels professionals de la salut, l'educació, el món laboral, els serveis socials, la justícia, els cossos de seguretat, l'esport, el lleure i la comunicació.
2. Treballar en la direcció d'una futura xarxa pública d'ensenyament, única i gratuïta de l'escola bressol a la Universitat.
- Garantir la presència activa i efectiva dels representants de l'administració municipal en els diferents organismes de gestió (consells escolars, patronats o fundacions).
 - Fer un seguiment acurat dels concerts i convenis dels centres sostinguts amb fons públics, vetllant per la transparència, pel compliment de la llei i per la funció social que han de tenir. On cada any, mentre no se elimina del tot els centres concertats, aquests centres sostinguts amb fons públics han de presentar a l'ajuntament i fer públics els seus comptes, via auditoria. Per cada euro que els va subvencionar amb diners públics on han invertit efectivament aquests diners. A part de la llei de Transparència una exigència de prestació de comptes a l' Ajuntament.

- En el cas que hi hagués més demanda que oferta escolar prioritzar l'ampliació de línies en l'escola pública o crear una escola pública nova. En cas contrari prioritzar el manteniment de línies de la pública.
 - Gestió directa per part d'un organisme públic municipal de les escoles bressol municipals, Farinera, Casals d'Estiu i Escola de Música i Conservatori de Vic.
 - Potenciar el paper de l'Oficina Municipal d'Escolarització reforçant-ne la dotació de personal i convertint-la en oficina única de preinscripció i matriculació.
 - Construir una nova escola bressol pública a la ciutat.
 - Facilitar terrenys per a un nou centre educatiu públic perquè l'Institut de Vic d'ESO i batxillerat pugui passar-hi en bloc.
3. Contribuir a la planificació, l'ordenació i la gestió de l'educació sostinguda amb fons públics en cadascuna de les diferents etapes de la vida; des de l'etapa infantil i fins a l'accés als estudis universitaris, comprnent també la formació d'adults.
- Elaborar un Llibre Blanc sobre l'estat de l'educació a la ciutat (planificació, ordenació i gestió) per tal de prendre decisions i alhora instar les altres administracions a prendre-les en la línia de les polítiques municipals.
 - Treballar per una disminució de la ràtio d'alumnes per grup, prioritàriament en les escoles d'especial complexitat, amb la finalitat que ja no hi siguin d'alta complexitat.
 - Planificar les línies i grups escolars amb l'objectiu de distribuir equilibradament l'alumnat i no únicament segons el criteri de demanda.

- Garantir la conservació, manteniment i vigilància d'edificis destinats a centres educatius públics que siguin competència de l'ajuntament i vetllar per aquells que no són de la seva competència.
 - Cooperar en la difusió i l'intercanvi d'experiències educatives innovadores i de bones pràctiques.
 - Impulsar polítiques i activitats de dinamització i participació educativa adreçades a tota la comunitat.
 - Vetllar perquè el català sigui la llengua vehicular de tot el sistema educatiu del municipi, també com a eina de cohesió social. Promoure l'ensenyament de diferents llengües que es parlen en el municipi en els seus centres educatius.
4. Garantir el desenvolupament del principi d'educació inclusiva: atenció a les desigualtats, a la diversitat.
- Treballar pel dret a l'educació de tots els alumnes en les escoles ordinàries del municipi sostingudes amb fons públics, sense perjudici de donar suport transitori a les unitats d'escolarització compartida (UEC), els programes de diversificació curricular i altres programes personalitzats per alumnes amb necessitats especials de reforç educatiu a l'ESO.
 - Instar el Departament d'Ensenyament i altres administracions per tal d'incrementar la dotació del personal de suport necessari per a l'atenció de tot l'alumnat en cada escola ordinària.
 - Fomentar la detecció i intervenció precoç en els casos de necessitats educatives específiques.
 - Oferir acompanyament a les famílies amb NEE, si així les famílies ho desitgen expressament.

- Promoure polítiques que garanteixin la igualtat d'oportunitats d'accés educatiu.
 - Vetllar per reduir l'escletxa digital, no tant pel que fa a l'accés als dispositius com pel seu ús i aprenentatge.
 - Garantir l'escolarització equilibrada contemplant les necessitats de conciliació, transport, menjador, etc.
 - Garantir una oferta adequada de programes de formació i inserció (PFIs): adreçats als joves que, amb 16 anys, hagin deixat l'educació secundària obligatòria sense obtenir-ne el títol..
 - Estudiar i proposar mesures de democratització en l'accés als diferents serveis educatius, esportius i culturals no obligatoris tant en el marc dels centres educatius com d'altres entitats.
 - Fer més accessibles les quotes de les escoles bressol municipals a través del pagament de quotes i la tarificació social, tenint com a horitzó la gratuïtat total del servei a la ciutadania de Vic abans de finalitzar la nostra legislatura.
5. Fomentar durant el procés educatiu polítiques que afavoreixin l'equitat i, en conseqüència, un millor assoliment dels objectius educatius per part de tot l'alumnat.
- Reforçar l'acompanyament a les famílies en els moments clau d'elecció de centre (P2, 6è, 4t ESO, 2on Batxillerat), fent especial èmfasi en aquells casos amb dificultats.
 - Garantir la gratuïtat del menjador a tot l'alumnat amb plaça pública.
 - Garantir que els edificis de les escoles públiques disposen d'una cuina amb l'equipament necessari per poder oferir un servei de menjador de qualitat.

- Defensar i recollir les peticions que fa la Plataforma SOS Menjadors.
- Garantir la gratuïtat i universalitat dels llibres a les escoles públiques i també a l'alumnat amb plaça pública a les concertades, mentre no desapareix aquest model. D'aquests s'ha de exigir als Centres Concertats que facin efectiu el pagament dels llibres, del material, activitats esportives i de lúdic dins del horari escolar.
- Promoure l'ús de la T-16 de transport gratuït.
- Fomentar l'ús de la bicicleta i la caminada cap al centre escolar. Donar tot el suport que necessiti la iniciativa del Bus Bici.
- Exigir a tots els centres educatius del municipi, siguin públics o subvencionats amb fons públics, que cap nen ni cap nena es quedin fora dels programes de Casals i colònies durant el curs escolar i en horari lectiu, per motius de manca de recursos econòmics de la família. O hi participen totes i tots, o no hi anirà ningú. Un cop l'ajuntament s'assabenti del greuge que una sola alumna o un sol alumne s'ha quedat a casa per manca de diners, l'ajuntament denunciarà el centre per discriminació econòmica.
- Facilitar la dotació de recursos humans per assegurar l'escolarització obligatòria.
- Elaborar un pla específic, més enllà de l'estudi assistit, per l'alumnat en condicions socioeconòmiques desfavorides, prèvia identificació d'aquells alumnes que n'han de ser objecte prioritari. On l'actuació i vetlla de l'Ajuntament serà durant tot l'any, no només durant el curs lectiu. Assegurant els drets bàsics del infant.
- Fomentar que els professionals dels camps social i de la salut s'integrin en el funcionament ordinari dels centres escolars com un element actiu en l'educació de l'alumnat i no solament per a la resolució de problemes.

- Incrementar la dotació de personal del serveis socials i vincular-los més estretament a l'escola.
6. Garantir la igualtat d'oportunitats en l'accés a les activitats complementàries realitzades en escoles sostingudes amb fons públics (centres públics i concertats)
- Exigir per tal que en els centres sostinguts amb fons públics tot l'alumnat tingui accés a les activitats complementàries realitzades en el marc de l'horari escolar.
 - Exigir que el cost d'accés de les activitats complementàries programades fora de l'horari lectiu, no suposi una desigualtat educativa.
 - Assegurar que en cap cas no es pugui excloure de les activitats complementàries l'alumnat de famílies que estiguin en situació de necessitat, tal com es defineix en l'indicador de renda de suficiència de Catalunya.
 - Treballar per tal que el departament d'ensenyament estableixi ajuts suficients per a l'accés a les activitats complementàries, com estableix la legislació vigent.
 - Exigir que es garanteix el caràcter no lucratiu de les activitats complementàries, de manera que les quotes s'ajusten al seu cost real.
 - Fer realment efectiu el caràcter voluntari i no lectiu de les activitats complementàries, vetllant que els continguts impartits en les activitats complementàries no tenen caràcter lectiu o continuïtat amb els continguts curriculars.
7. Fomentar l'ús social dels centres sostinguts amb fons públics.
- Obrir les instal·lacions escolars fora de l'horari escolar, per tal de donar un servei a la ciutat, amb propostes de dinamització d'interès per a la ciutadania.

- Obrir els patis dels centres a la ciutat.
 - Promoure que en els centres s'hi organitzin tota mena de cursos de formació o activitats culturals dirigides a la ciutadania en general.
8. Contribuir a la recuperació de la vocació pública i el funcionament democràtic de la Universitat de Vic, tenint com objectiu final la integració plena en la xarxa d'universitats públiques catalanes
- Promoure i defensar els canvis necessaris en els estatuts de la Fundació Universitària Balmes per tal d'incrementar el pes del Claustre de la Universitat en el si del Patronat.
 - Promoure els canvis necessaris en els Estatuts de la Fundació Universitària Balmes i en les normes d'organització i funcionament de la Universitat de Vic per tal que el rector/a , sigui escollit/da democràticament pel Claustre de la Universitat així com els degans/es i directors/es de centres docents pels claustres respectius.
 - Promoure els canvis necessaris en els Estatuts de la Fundació Universitària Balmes i en les normes d'organització i funcionament de la Universitat de Vic per tal d'acostar la contractació de personal als criteris de les universitats de titularitat pública.
 - Vetllar per la transparència de la gestió i pel bon ús dels fons públics que les diverses administracions aporten.
 - Promoure una auditoria pública de la gestió de la Universitat de Vic i fer pública l'adjudicació de contractes i les remuneracions econòmiques de tots els alts càrrecs de la Fundació i del rectorat.
 - Promoure polítiques de col·laboració amb la comunitat universitària en general i amb els treballadors/es en particular.

- Evitar tota mena de convenis o de col·laboració amb institucions que estiguin relacionades amb activitats poc ètiques o que atemptin contra els drets humans, encara que pertanyin a l'àmbit de la docència o de la investigació.
- Promoure un model d'universitat al servei de la ciutadania i del coneixement, on tan sols hi hagi representants de la comunitat universitària o de la societat en els òrgans decisoris o de govern, però no del món empresarial, sense perjudici de la necessària col·laboració amb aquest àmbit.
- Treballar, sense que vagi en detriment de la docència, per a que la investigació i la transferència de coneixement tinguin el finançament públic necessari i estiguin al servei del benestar de la societat i no del benefici empresarial.
- Promoure des de l'ajuntament un sistema de beques-salari per tal de garantir l'accés a la UVic a la població més necessitada.
- Promoure les accions necessàries per tal que la UVic s'integri en la xarxa d'universitats catalanes de titularitat pública.

GENT GRAN

Introducció i CONTEXT ACTUAL

Segons dades de l'IDESCAT al 2022, sobre una població total de 47.545 habitants de Vic, el nombre de dones de 65 a 84 anys és de 3.477, i de 85 anys o més, de 966. Pel que fa als homes, la població de 65 a 84 anys és de 2.670 i de 85 i més anys, 393. Es tracta d'un col·lectiu, però, que conté subcol·lectius: No és el mateix tenir 68 anys que 92. No es el mateix la vellesa de les persones des de la perspectiva de gènere, l'economia o conviure o no amb un familiar o persona coneguda, no és el mateix tenir o no un lloc on demanar auxili burocràtic, administratiu o de convivència, etc.

La crisi, la conciliació familiar i el Covid, han tret a la llum greus mancances de benestar, eficàcia d'atenció primària o assistència a la GENT GRAN a la nostra ciutat. Alhora, també s'ha evidenciat la importància de fer cas i atendre les propostes de la gent que està acompanyant, treballant o voluntaris de primera línia amb la gent gran. I són precisament també aquesta gent, qui alerta que Vic, actualment té un sistema d'assistència a la gent gran que s'ha empetitit, alhora que fan una demanda urgent d'atenció institucional i d'ajuts, per fomentar, arribar i promoure eficaçment tots els serveis bàsics que s'haurien d'oferir.

Per aquest motiu, CUP VIC amb caràcter general, es proposa gestionar, promoure, revisar i crear una ordenança municipal ambiciosa, amb una unitat i un protocol de benestar per la gent gran permanent, treballada i nodrida de professionals, tècnics, familiars i aquells que treballen i vetllen també detectant totes aquestes principals mancances.

Vic no pot ser una ciutat que gira l'esquena a la gent gran. Vic no pot arraconar la gent gran: Vic ha de ser exemple d'apropament, vitalització i inclusió de la gent gran. I en aquest sentit, malgrat la dificultat tècnica que pugui suposar, el nostre municipi ha d'apostar per crear aquesta unitat que sí, o sí, s'ha d'ajustar de manera emocional i efectiva a les particularitats i idiosincràsia de cada persona gran de la nostra ciutat.

CONTEXT INDIVIDUALITZAT

Tots els elements són vitals: No és el mateix tenir una malaltia que no tenir-la, estar en un entorn adaptat i estimulants que en un entorn empobrit, tenir família o una relació vinculant, o estar sol. L'increment de l'esperança de vida ha portat moltes persones fins a edats en què la dependència és gairebé inevitable per problemes, entre d'altres, de mobilitat, de visió, d'oïda, de trastorns mentals i/o neurològics, o de pobresa. A més la gent gran soltera o vídua sense fills acostuma a viure sola amb risc d'aïllament i de vulnerabilitat.

Els valors vinculats a la joventut i a l'hedonisme consumista, a més, estigmatitzen la vellesa fent-nos creure que la gent gran només és una càrrega. Alhora, el qüestionament constant de les polítiques de protecció social i de les pensions de jubilació instauren el menyspreu i la insensibilització d'un treball sobre el qual se sustenten moltes economies familiars –actualment, a causa de la crisi econòmica, es dona el fet que moltes persones grans han d'acollir de nou els fills a casa per reduir despeses i compartir el sou o la pensió, moltes vegades escassos, i tenir cura dels nets que no poden anar a la llar d'infants.

La situació de vulnerabilitat i d'indefensió de part del col·lectiu de les persones grans arriba en alguns casos a situacions de maltractaments que de vegades no són detectats, fet totalment inacceptable. L'envelliment, però, és una etapa més de la vida. Comporta creixement, maduració i aportació als altres. I, per això, cal un envelliment actiu que optimitzi el benestar físic, psíquic i mental, i que garanteixi la millora de la qualitat de vida de les persones grans.

Per tot això, CUP VIC vol trencar definitivament amb una atenció generalitzada, i aposta definitivament per la creació d'una unitat i una taula especialitzada que reforci una visió més àmplia del fenomen de l'envelliment i una visió més propera i concreta de cada ciutadà. En definitiva, tenir una mirada més global del procés d'envelliment i les seves necessitats globals i una atenció mimada i de cures, a les individuals de cadascú.

MESURES de convicció, millora o reforçament

- Vetllar perquè cada persona gran, pugui ser escoltada. Donar veu a la persona gran. Vetllar perquè les necessitats bàsiques de cada persona gran quedin cobertes: Alimentació, salut, habitatge i recursos per tal que puguin gaudir d'una qualitat de vida digna.
- Facilitar, a qui ho vulgui, que pugui viure i envellir a casa, amb l'adaptació que sigui necessària, segons les condicions físiques, i amb atenció domiciliària, si cal.
- Ampliar la cobertura i el temps d'atenció dels serveis d'ajuda domiciliària per a les persones que volen continuar vivint a casa.
- Atendre les persones que ho necessitin en residències o centres de dia o habitatges tutelats, facilitant també orientació burocràtica i facilitats administratives.
- Propugnar un envelliment actiu que porti la gent gran a mantenir la seva identitat i autoestima.
- Vigilar perquè sigui respectada la dignitat de les persones grans, la seva integritat, autonomia, independència i realització personal.
- Fomentar la participació de la gent gran en la societat de manera que no en quedi al marge i pugui col·laborar amb les diferents generacions que la componen.
- Posar els mitjans per tal que ningú sigui discriminat per raó d'edat.
- Treballar per tal que es respectin els drets bàsics de les persones grans en situació de vulnerabilitat o dependència que necessiten cures de llarga durada.
- Procurar no treure la gent gran del seu entorn habitual perquè no es trobin des ubicats ni desarrelats.

PROPOSTES de RECURSOS a redefinir, promoure o crear

- Revisar i promoure que es doni una bona coordinació entre benestar social i els treballadors socials dels centres hospitalaris i de salut mental per detectar les persones en situació de pobresa, soledat, vulnerabilitat i donar-los el suport del tipus que necessitin o desitgin. En aquest sentit, crear eines periòdiques de coordinació i seguiment.
- Crear i promoure una unitat permanent de treball i protocol de benestar per la gent gran amb eines, taules, jornades periòdiques de coordinació de a) la gent gran b) professionals i c) aquells que també acompanyen o treballen a primera línia amb la gent gran o l'àmbit.
- Aconseguir residències de titularitat, finançament i gestió públiques, de qualitat i accessibles en funció de criteris de necessitat social i no de mitjans econòmics de què es disposi.
- Augmentar el nombre de places públiques a les residències on hi hagi participació municipal, per evitar llistes d'espera.
- Promoure nous habitatges tutelats per a persones grans autònomes, però que es troben en una situació socioeconòmica precària que no els permet viure a la pròpia llar.
- Facilitar l'adequació dels habitatges a les necessitats de les persones. En els casos que calgui, estudiar ajudes per a la instal·lació d'ascensors per afavorir la mobilitat de la gent gran.
- Oferir des de l'oficina Municipal d'Habitatge els pisos de planta baixa, prioritàriament a la gent gran amb mobilitat reduïda.
- Establir un protocol que previngui possibles situacions de maltractament, introdueixi els procediments i els instruments específics i necessaris comuns

i homogenis, per a tots els agents implicats, posi les bases per a l'abordatge des de la corresponsabilitat, la complementació i l'establiment de circuits i procediments de treball entre sistemes: serveis socials, salut, justícia i cossos de seguretat i que plantegi la necessitat d'abordar també la intervenció amb la persona que causa el maltractament.

- Augmentar la descentralització dels serveis públics, com els centres de dia i les residències, per anar-los ubicant en els barris on ha viscut la gent gran de forma autònoma.
- Facilitar l'accés a habitatges amb serveis tutelats o compartits i places de residència en els casos que calgui.
- Donar suport material i psicològic a les famílies que tenen cura de persones dependents.
- Treballar per a la creació d'una oficina d'assessorament, especialment adreçada a la gent gran, que previngui i eviti pràctiques bancàries abusives. Crear un banc d'ajudes tècniques per tal de facilitar l'adquisició d'aquestes a persones amb recursos limitats.
- Millorar l'accessibilitat i l'eliminació de barreres arquitectòniques, de transport i de comunicació. En especial, crear un accés per a persones amb les capacitats físiques limitades. Al Casal de la Gent Gran de la Rambla i fer-hi un espai d'estacionament a prop, per tal que les persones amb dificultats hi puguin ser acompanyades en cotxe i puguin baixar-ne o pujar-hi sense perill ni dificultat.
- Adaptació de l'urbanisme a la població de més edat: Ampliar, en col·laboració amb Urbanisme, les zones per a vianants i eixos cívics als barris, amb arbres i bancs, sense sorolls ni cotxes. Adaptació i integració de múltiples aspectes de l'entorn social i urbà que influeixen en la salut i la qualitat de vida de les persones grans en la ciutat; per exemple: una idea tan senzilla com la construcció de lavabos públics per la gent gran o posar un

banc en un indret concret pot suposar que la gent gran surti més a passejar, tot sabent que tindrà un lloc per seure a descansar una estona.

- Millora d'espais proactius. Establir espais centrats d'horts per ser portats per gent gran, juntament amb persones d'altres generacions que així ho desitgin.
- Crear iniciatives per fer-les arribar a les entitats i organismes que treballen amb i per a les persones grans per tal que aquestes puguin participar en activitats ciutadanes.
- Promoure un sistema de cooperació entre els centres cívics i els casals de gent gran, amb l'objectiu de crear espais oberts a totes les edats, per evitar que les persones grans quedin recloses en el seu ambient i que, aquelles que ho vulguin, es relacionin indistintament amb les altres generacions.
- Crear iniciatives per fer-les arribar a les entitats i organismes que treballen amb i per a les persones grans per tal que aquestes puguin participar en activitats ciutadanes.
- Treballar per tal que el Consell de la Gent Gran sigui un espai d'autèntica participació democràtica des d'on les persones grans promoguin iniciatives per a la millora de la seva qualitat de vida i del seu protagonisme ciutadà, puguin fer el seguiment de les polítiques i accions que es posen en marxa i col·laborin en la construcció d'una ciutat per a totes les edats.
- Cercar l'ajuda mútua Inter generacional per tal que, de forma voluntària o a partir del Banc del Temps, la gent gran pugui tenir cura d'infants. Cercar també la convivència entre persones grans i joves universitaris o treballadors -immigrants o autòctons- de manera que es promoguin i es facilitin les relacions solidàries entre ambdues generacions, de manera que els joves proporcionen companyia als grans i els grans allotjament als joves. Això afavoreix, a més, la igualtat d'oportunitats.

- Mantenir els descomptes i/o la gratuïtat en els centres culturals i esportius o d'oci que depenguin de l'administració municipal, així com en el transport.
- Contemplar tots aquests punts, i tot el que sigui relatiu a la vida en la vellesa de les persones, des de la perspectiva de gènere, tenint en compte totes les casuístiques i diversitats existents en la societat.

MODEL URBANÍSTIC

Vivim en un món finit on, a causa d'una mala gestió urbanística, hi ha ciutats el nucli urbà de les quals ha arribat a les seves delimitacions municipals, col·lapsant urbanísticament el seu territori. A Vic, volem capgirar el model urbanístic de creixement il·limitat per potenciar un desenvolupament sostenible, feminista, ètic, respectuós amb el seu entorn i respectant els límits de la trama urbana consolidada.

Amb l'elaboració del nou POUM de Vic s'han aconseguit certes millores proposades en el seu moment per Capgirem Vic, respecte l'anterior POUM anul·lat per la Generalitat. Es va introduir la perspectiva de gènere com a criteri bàsic del planejament, es va aconseguir desdibuixar totalment el vial que es projectava al Puig dels Jueus -malgrat hi hagi qui vulgui recuperar-ne la idea-, es van modificar les condicions dels aparcaments paisatgístics per tal d'evitar la destrucció de zones verdes existents...

OBJECTIUS

- Habilitar els espais buits o abandonats de la ciutat abans d'utilitzar sòls fora de la trama urbana consolidada, per tal créixer dins de la ciutat existent.
- Reduir les diferències i els desequilibris entre barris (tant les físiques com les socials) potenciant el petit comerç i dotant d'equipaments municipals tots els barris.
- Dinamitzar i revitalitzar tots els barris. L'objectiu és fer de tot Vic una ciutat molt més habitable i acollidora, que ofereixi millor qualitat de vida a totes les persones que hi vivim, independentment del barri on visquis i de la teva procedència social. Cal fer-ho reduint les distàncies i barreres entre els diferents barris i zones de la ciutat.
- Millorar la connectivitat entre els diferents espais urbans i garantir l'accessibilitat universal.

- Lluitar per una ciutat pensada i dissenyada sota conceptes de l'urbanisme feminista, amb perspectiva de gènere, on es posi el centre de les decisions urbanes les necessitats relacionades amb la vida quotidiana de les persones, tenint en compte la seva diversitat i analitzant com els rols de gènere influeixen i tenen implicacions directes en l'ús i gaudi de la nostra ciutat.

- Volem que es doni el mateix valor a les quatre esferes de la vida quotidiana:
 - o Productiva (treball remunerat)
 - o Reproductiva (cura de persones i de la llar)
 - o Personal (oci, esport i cura personal)
 - o Comunitària (millora de la societat o la comunitat on es viu), i en particular, visibilitzar les tasques reproductives, les quals són majoritàriament no remunerades i portades a terme per dones, amb l'objectiu que l'urbanisme contribueixi a que siguin valorades socialment i s'aconsegueix que acabin sent corresponsabilitat col·lectiva, i no exclusives de les dones.

- Defensar el manteniment del sòl rústic i el seu augment, davant de zones catalogades com a sòl urbanitzable, les quals no són necessàries pel creixement de la ciutat previst per la ciutat. Això suposa prioritzar l'interès general i ciutadà, per sobre de l'interès particular de grans propietaris i de criteris especulatiu. També plantegem idees noves a debat, com la possible creació d'un gran parc urbà d'ús lúdic i ciutadà, preferentment vora el riu, prop de les zones de bosc de ribera.

PROPOSTES

- Desenvolupament del planejament urbanístic vigent (POUM):
 - o Revisar les noves ampliacions de sòl rústic a sòl urbanitzable del nou POUM, per tal de mantenir el creixement dins la trama urbana consolidada i evitar així el sorgiment de barris aïllats i la pèrdua de terra fèrtil.

- Reduir les diferències i els desequilibris entre barris, treballant perquè tots els espais i vies públiques de la ciutat estiguin amb les condicions adequades, dotant d'equipaments municipals a tots els barris, i millorant la connectivitat entre ells.
- Definir i promoure eixos comercials a cada barri de la ciutat per potenciar el petit comerç, gestionats i consensuats amb les associacions de veïns i els comerciants.
- Acabar amb les adjudicacions sistemàtiques dels equipaments municipals a entitats, organismes i empreses de gestió privada. Garantir el compliment de la neutralitat del POUM i respectar els processos adjudicataris sense emparaular cap equipament públic a priori ni hipotecar-ne el seu ús.
- Seguir reclamant la desprogramació total del Graell i vetllar pel manteniment de les restes arqueològiques. Cal treballar i fer pressió política per a la desprogramació de l'ARE, elaborar un estudi econòmic per valorar les indemnitzacions que deriven d'aquesta desprogramació i treballar conjuntament amb el CIAO per a la recuperació d'aquesta zona.
- Vetllar perquè el dia que es desenvolupi el Pla Especial del Puig del Jueus, aquest no contempli el traçat de cap vial de connexió del Coll de Vic amb l'Hospital General. Garantir la preservació del medi natural i treballar per a l'adequació d'aquest pulmó verd i fomentar-ne la relació amb el teixit urbà dels barris adjacents.
- Sant Sixt i barri del Nadal: Vetllar per al compliment de la condició fixada per Capgirem Vic a l'aprovació del POUM per tal de que aquest sector sigui la última part a Vic en desenvolupar-se urbanísticament. Cal cuidar el límit existent de la trama urbana i preservar els solars sense edificar.

- Solars abandonats. Actualment, el municipi de Vic compta amb sòl urbà per la construcció de 2.500 habitatges de nova creació i al municipi hi ha més de 2.000 habitatges buits (més d'un 10% del total d'habitatges de la ciutat), que sumats donen prop de 4.800 habitatges. El creixement previst per l'escenari alt de l'horitzó del POUM al 2030 és de 51.200 habitants, el que significa un augment del parc d'habitatges de 5.472. Així doncs, Vic disposa de suficient sòl urbanitzable dins la seva trama urbana consolidada per encabir-hi, juntament amb el nombre de pisos buits detectats, un 86% de la demanda prevista en l'escenari alt pel 2030 del nou POUM, necessitant només l'ampliació de sòl urbanitzable per a 715 habitatges nous. Tot i això, el nou POUM projecta l'ampliació de sòl urbanitzable per a 6.250 habitatges nous. Si es permet la requalificació de més sòl rústic a sòl urbanitzable del necessari, aquells solars abandonats podran romandre en aquestes condicions molt més temps. Per això proposem:
 - o Reduir l'ampliació de sòl urbanitzable previst per nous habitatges en el nou POUM a través d'un rigorós estudi que contempli tot el sòl urbà i urbanitzable ja disponible per a nova creació d'habitatges i el nombre total de pisos buits de la ciutat.
 - o Utilitzar els solars abandonats que disposa el municipi abans de requalificar cap més hectàrea de sòl rústic.
 - o Promoure l'ús públic i l'ús social dels solars abandonats on no es prevegi que s'hi construeixi en els propers anys, adequant-los com a places, parcs, horts... o fent-ne sessions socials al teixit associatiu de la ciutat, com per exemple la plaça de la Noguera. Aquesta iniciativa es pot acompanyar amb reduccions de taxes municipals.
 - o Garantir que els propietaris mantenen una adequada conservació, neteja, seguretat i salubritat dels solars abandonats.

- Revisar la qualificació urbanística dels solars abandonats que es troben a l'exterior de la trama urbana consolidada per poder-los retornar al seu ús agrícola anterior.
- Sòl industrial: El planejament vigent contempla 162 ha de sòl industrial, de les quals 114 ha estan ocupades (70%) i 48 ha (30%) és sòl urbanitzable industrial en disposició per atendre a una futura demanda. Per això no creiem que sigui necessari l'ampliació de més sòl industrial dins de la projecció del nou POUM.
 - Estudiar la viabilitat del nou macropolígon supramunicipal de 37 ha que s'ha projectat en el nou POUM entre els municipis de Vic, Sant Julià i Gurb, contemplant la seva reducció o eliminació, fent valdre així la moció proposada per la plataforma Per Una Plana Viva.
- Equipaments municipals. Malgrat la gran diversitat d'equipaments de la ciutat de Vic, la distribució d'aquests dins de la ciutat crea una sèrie de desequilibris entre zones de la ciutat. Els barris de Vic Sud, per exemple, tenen una manca d'equipaments que genera un greuge d'accessibilitat en la població, creant un desequilibri territorial i social.

Per altra banda, defensem la gestió pública dels equipaments municipals.

- Realitzar una planificació d'equipaments a llarg termini a tota la ciutat, per dotar tots els barris amb equipaments municipals i equilibrar el dèficit que pateixen alguns barris com els de Vic Sud, potenciant la ubicació de nous equipaments municipals en aquests barris.
- Pulmons verds. Cal planificar i potenciar les zones verdes i arbrades de la ciutat per tal de que siguin accessibles al veïnat i als visitants, per millorar la qualitat de l'aire del municipi i comarca, perquè les masses d'arbres ajuden a regular la temperatura ambient i a reduir l'efecte d'illa de calor, la pols en suspensió i el soroll i perquè contribueixen a augmentar la qualitat paisatgística dels espais urbans. Cal fer una aposta decidida pels refugis climàtics, no només

reaccionant quan s'acosten onades de calor, definint què és el que han de complir i garantint la seva presència arreu de la ciutat.

HABITATGE

- Cal prioritzar les polítiques i els pressupostos per garantir l'accés a l'habitatge a tots les persones veïnes de Vic.
- Perseguir les discriminacions d'origen en l'accés a l'habitatge, tant de lloguer com de compra.
 - o Sancionar les immobiliàries o particulars que facin discriminació en l'accés a l'habitatge.
 - o Regular la igualtat i la no discriminació en l'accés a l'habitatge.
- Lluitar contra els augments de preu de les rendes en els habitatges de lloguer.
- Garantir la disponibilitat d'habitatges públic de lloguer o de venda.
- Fer polítiques actives per tal de:
 - o Garantir la continuïtat de l parc actual d'habitatge protegit.
 - o Reduir les llistes d'espera per accedir a l'habitatge protegit.
 - o Promoure activament el tempteig i retracte d'habitatge usat a les zones que es determini.
 - o Lluitar contra l'existència d'habitatges buits.
 - o Preveure les ocupacions mitjançant creació de mecanismes per garantir el dret a l'habitatge.
- Redactar o actualitzar el Pla Local d'Habitatge i dotar-lo de més pressupost i recursos. Buscar mixtura social en la planificació de l'habitatge.
- IBI: utilitzar la fiscalitat per incentivar/sancionar ús social/ús anòmal. Per exemple bonificar l'IBI a aquells habitatges que destinin a lloguer assequible o social o a la borsa de lloguer, aplicar el recàrrec pel fet de mantenir l'habitatge buit.
- Ampliar el parc públic d'habitatge posant èmfasi en la mobilització i sanció d'habitatges buits en mans d'entitats financeres i grans tenidors, així com

exercint el tanteig i retracte en aquelles transaccions de compra-venda d'habitatges procedents d'execucions hipotecàries entre bancs i fons voltors.

- Elaborar i aprovar un programa d'Inspecció a fi de detectar, comprovar i registrar els immobles que es troben en situació de permanent desocupació i en mal estat de conservació, especialment els que són propietat d'entitats financeres i altres grans tenidors.
- Sancionar els grans tenidors que tinguin habitatges buits i es neguin a cedir-los pel compliment de la funció social de l'habitatge atesa l'emergència en habitatge que viu el país i el municipi, havent rebut ingents sumes de diners públics per al rescat bancari.
- Vetllar per la promoció d'un 30% d'habitatge protegit de lloguer en aquelles noves promocions o rehabilitacions integrals.
- Ampliar el nombre d'habitatges d'inclusió social titularitat de l'Ajuntament per tal d'atendre aquelles situacions de risc d'exclusió social com víctimes de violència de gènere, joves extutelats, sensellarisme, discapacitat, gent gran vulnerable, etc.).
- Fer viable noves construccions d'habitatge protegit en sòl municipal.
- Promoure mesures de foment de l'habitatge i la seva rehabilitació (borsa de lloguer, aval lloguer...) per al seu ús social.
- Evitar els desnonaments de persones i famílies en exclusió residencial. Acompanyar i orientar en tot el procés per evitar el desnonament a les afectades.
- Oferir un reallotjament adequat a les famílies afectades per desnonaments en què el propietari sigui un petit tenidor d'habitatge.
- Sancionar aquells grans tenidors d'habitatge que no ofereixin lloguer social a les persones i famílies en exclusió residencial afectades de desnonament o desallotjament, segons estableix la llei 24/2015.

- Oficina d'habitatge: La seva actuació es fonamentarà en una estreta coordinació entre les àrees d'urbanisme i serveis socials, i també amb altres serveis de l'ajuntament com el padró i mediació, així com amb els jutjats.
 - o Funcions: informació i assessorament general en relació a l'accés i manteniment de l'habitatge, gestió de la borsa de lloguer, registre de sol·licitants d'habitatge protegit, gestió d'ajuts de lloguer, assessorament, mediació i acompanyament per aturar els desnonaments i mediació en els deutes hipotecaris, seguiment d'indicadors referents a les necessitats d'habitatge i l'oferta, cens d'habitatge buits, promoció de la rehabilitació, etc.
- Promoure fórmules de mediació i regularització de les ocupacions a precari per part de persones o famílies en exclusió residencial.
- Ampliar la partida dels pressupostos destinada a ajudes d'urgència relacionades amb l'habitatge i els subministraments bàsics per les persones afectades.
- Promoure la rehabilitació d'habitatges.
- Oferir un servei de suport a la gestió de comunitats de veïnes.
- Sancionar els talls de subministraments bàsics que s'efectuïn contra famílies i persones en exclusió residencial.
- Instal·lació de comptadors socials d'aigua i llum.
- Facilitar l'empadronament sempre i a tothom que resideixi a la ciutat.
- Cal ser implacables amb l'especulació i els grans tenidors i fons voltor.

L'ocupació és una conseqüència de la falta d'habitatge assequible i social. No és un problema de delinqüència sinó una conseqüència de les males polítiques d'habitatge que arrosseguem ja des de la dictadura. La política d'habitatge és capitalista i promou l'habitatge con a bé d'inversió i mercaderia. Això fa que esdevingui cada vegada més

inasequible i cada vegada més població en queda exclosa, alhora que hi ha milers d'habitatges buits (amb l'única pretensió d'augmentar-ne el preu). Alhora, la precarització laboral fa que els ingressos familiars siguin cada vegada més baixos. Si no hi hagués habitatges buits i el preu fos assequible, no hi hauria la necessitat d'ocupar.

- En els casos d'ocupacions per part de persones amb comportaments incívics o delinqüència, cal tractar el fet des del punt de vista la prevenció del fet concret, al marge de l'habitatge.

MOBILITAT

Per fer de Vic una ciutat més habitable, és necessari que promoguem les formes alternatives per moure-s'hi, més respectuoses amb el medi ambient i, alhora, més econòmiques. Som en una de les comarques amb major ús del vehicle privat i és una situació que cal revertir tant per raons ecològiques com socials. El dret no ha de ser poder arribar a tot arreu en cotxe, sinó poder accedir universalment arreu on calgui sense necessitat de tenir-ne i poder-ne conduir.

OBJECTIUS:

- Apostar per una mobilitat sostenible, basada la mobilitat activa (moure's a peu, en bicicleta, patinet...) i el transport públic. Cal potenciar un espai urbà accessible per a tothom, on el vehicle privat a motor, contaminant i gran consumidor d'espai, n'ocupi menys. Cal creure's i tractar la bicicleta com a mitjà de transport, afavorint-ne el seu ús. La mobilitat amb bicicleta és la més econòmica i ràpida per moure's dins de la ciutat, si es disposa d'una xarxa ciclable adequada que en faciliti el seu ús i no hi posi obstacles.
- Rebutjar la construcció de noves carreteres de dubtosa necessitat, com la Pota Sud, que contribuirien a agreujar un model de mobilitat destructor del paisatge, basat en el cotxe privat i contaminant. A més, la Pota Sud suposa una enorme destrucció del territori i d'espais d'interès agrari i paisatgístic, pel qual el veïnat de les zones afectades rebutja clarament el projecte. El mateix es pot dir de la Pota Est, entre Sant Llàtzer i Santa Eugènia de Berga, igualment ideada a mida del macroescorxador de Le Porc Gourmet. També ens oposem qualsevol variant de Sentfores-La Guixa, on cal apostar per reduir el trànsit a partir de la millora del transport públic.
- Planificar la mobilitat des d'una perspectiva que no només miri ciutat endins sinó a tot l'entorn de Vic més enllà dels límits del terme municipal, per tal de vehicular bé la mobilitat interna i la que va o ve de fora. Vic té un Pla de Mobilitat Urbana Sostenible estrictament municipal que podria haver estat del conjunt de la seva àrea urbana real (incloent, almenys, també Calldetenes, Gurb i Santa Eugènia de Berga).

PROPOSTES:

Mobilitat a peu:

El vianant és l'element més feble a la via pública i alhora el més rellevant, per això s'ha de garantir la seva mobilitat arreu del municipi i vetllar per la seva seguretat. Vic és un dels municipis amb més atropellaments de vianants causats per vehicles privats a motor.

- Promoure la mobilitat a peu a partir de l'àmplia difusió dels temps que es tarda en desplaçar-se d'un lloc a un altre de la ciutat caminant. En bona part, la "ciutat dels 15 minuts" ja la tenim, i hem de posar-la en valor i no deixar-la perdre.
- Cal aconseguir l'accessibilitat universal a tots els barris de la ciutat. Per això, cal que sigui una prioritat desplegar el Pla d'Accessibilitat de l'Ajuntament de Vic.
 - o Concretament, cal ampliar les voreres de molts carrers, les quals es troben fora de la normativa d'accessibilitat (mínim 1,80 metres d'amplada), mentre que les calçades tenen una amplada excessiva. Així mateix, crear plataformes úniques en determinats trams, de forma consensuada amb el veïnat de cada barri.
 - o Cal que a cada cantonada hi hagi passos de vianants i se'n millori la il·luminació.
- Els carrers no només han de ser un lloc de pas, sinó també un lloc on estar-s'hi. És també per això que ha de ser prioritari fer molt més espai per als vianants a la ciutat, en detriment del que actualment està dedicat a la mobilitat en vehicle privat. No s'ha de promoure que els vianants hagin de compartir espai amb bicicletes i patinets, que haurien de tenir una bona xarxa de carrils propis i, en tot cas, compartir l'espai amb els vehicles privats motoritzats degudament pacíficats. Els carrils bici que se situen a les voreres s'haurien de traslladar progressivament a la calçada, eliminant les places d'aparcament que calgui.
- Les places i espais verds han de ser permeables i conformar itineraris de vianants naturals. Un clar exemple en seria la plaça de l'Estació, que actualment

es pot tractar més aviat com “una rotonda”. Caldria que es generessin itineraris pels quals poder anar de forma recta i natural des de les voreres del carrer de Jacint Verdaguer fins l'estació de tren per dins de la plaça, sense haver de vorejar-la. Un altre exemple podria ser la plaça del Mil·lenari, amb un espai verd inaccessible a peu al mig; les places han de ser un punt de trobada, no una barrera.

- Cal desplegar una xarxa d'eixos cívics pacificats allà on hi hagi més mobilitat de vianants o se'n detecti més potencial, especialment allà on hi ha façanes i plantes baixes que atrauen la mobilitat a peu. No s'han de relegar a aquells carrers on simplement la pacificació “no molesti els cotxes”. S'ha demostrat que actuacions com aquesta afavoreixen el petit comerç i no pas promoure-hi l'aparcament de cotxes.

Mobilitat en bicicleta i patinet:

La mobilitat amb bicicleta és la forma més econòmica, ràpida i sostenible per moure's dins de la ciutat, sempre i quan es disposi d'una xarxa ciclable adequada que en faciliti el seu ús, de forma fluida, i no hi posi obstacles. La bicicleta ha de poder conviure amb el vianant i amb els altres modes de transport. Des de la CUP, prenem com a referent l'entitat Osona amb bici a l'hora de promoure la mobilitat en aquest mode de transport, així com Canvis en cadena i tota la comunitat que ha impulsat una iniciativa com el Bus Bici per accedir als centres educatius.

En relació als patinets i altres Vehicles de Mobilitat Personal, cal tenir clar que són un mode de transport que ha arribat per quedar-se i que han de ser aliats en la consecució d'una mobilitat més sostenible. Com amb les bicicletes, cal fer-los un lloc a la ciutat on no entrin en conflicte amb els vianants però on, alhora, la gent que hi circuli ho pugui fer de forma segura.

Gràcies a Capgirem Vic, Vic disposa d'un Pla Estratègic de la Bicicleta (PEB) que marca les línies generals a seguir pel desenvolupament de la bicicleta com a mitjà de transport urbà. La nostra principal aposta és dur a terme el desplegament d'aquest Pla, el qual també queda recollit en el Pla de Mobilitat Urbana Sostenible:

- Creure's i tractar la bicicleta com a mitjà de transport quotidià, urbà i interurbà, dins de la pròpia administració i cap a la ciutadania.

- Fer ús del Pla Estratègic de la Bicicleta davant de noves actuacions urbanístiques, en comptes d'improvisar en cada cas, i implementar-lo també de forma proactiva.
- Desplegar una xarxa ciclable segura que arribi a tota la ciutat (també als polígons industrials), unint els carrils bici i altres vies ciclables existents, creant aquells que siguin necessaris i eliminant aquells que estiguin mal dissenyats. Prioritàriament cal completar l'anella del centre històric i la de circumval·lació de la ciutat, així com diversos eixos radials que el propi PEB identifica.
- Arreglar adequadament aquelles vies ciclables existents i garantir el manteniment de tota la xarxa ciclista, tal com es fa per la resta de la xarxa viària.
- Senyalitzar a la calçada dels carrers sense infraestructura ciclable pròpia que és per allà per on han de circular bicicletes i patinets, i no per la vorera. Pensem que la informació i les mesures per pacificar les calçades dels carrers (reduint la velocitat excessiva amb què es mouen els cotxes, aconseguint un espai més segur per a bicicletes i patinets) han de ser la forma de fer que bicicletes i patinets no circulin per les voreres, i no pas amb controls policials.
- És especialment important actuar de forma que es remarqui el caràcter de xarxa i tenir especial cura i prioritzar les actuacions a les interseccions, que és on es generen més discontinuïtats i inseguretats viària. El PEB té detectades diverses d'aquestes interseccions on caldria actuar: plaça del Mil·lenari, plaça de Pere Mialet, plaça de l'Estació...
- Tendir a la unificació del disseny i la senyalització de la infraestructura ciclable, que sigui de fàcil comprensió per a tothom i fent un ús racional de recursos com la pintura vermella, que no s'hauria de "banalitzar" utilitzant-la a qualsevol intersecció sinó a les més perilloses d'acord amb criteris objectius.
- Millorar i consolidar l'itinerari ciclable entre el nucli urbà de Vic i el de Sentfores-la Guixa.

- Posar urgentment una solució a la mobilitat en bicicleta entre el barri d'Osona i el polígon de Santa Eugènia de Berga.
- Ser proactius en la recerca d'una solució que permeti desllorigar l'habilitació d'una via ciclable entre Vic i Manlleu a curt termini, amb l'aprofitament dels camins rurals propers a la via del tren.
- Cal tenir una mirada comarcal i concebre la Plana de Vic com un espai amb un gran potencial per a la mobilitat interurbana en bicicleta. En aquest sentit, promoure les connexions ciclables amb els municipis propers a partir de les propostes del Pla Director de les Vies Ciclistes a la Plana de Vic i del condicionament de camins rurals per tal que siguin ciclables. L'Ajuntament de Vic ha de prendre'n la iniciativa i formar part del lideratge d'aquesta transformació, si bé és necessària una figura tècnica que ho coordini a nivell comarcal.
- Promoure serveis compartits de bicicletes elèctriques, en estreta col·laboració amb les comunitats energètiques properes que impulsin iniciatives similars. De nou, això fa necessària una coordinació a nivell comarcal.
- Augmentar la conscienciació dels conductors de vehicles motoritzats per millorar el respecte a les persones usuàries de la bicicleta. Incorporar a l'ordenança municipal de mobilitat un protocol contra l'assetjament vial a persones usuàries de la bicicleta.
- Promoure la ciclologística en la distribució urbana de mercaderies, preferentment a càrrec d'iniciatives de l'economia social. Garantir unes bones condicions laborals de les treballadores que utilitzen la bicicleta per treballar.
- Promoure l'ús de la bicicleta en els serveis municipals en què sigui possible.
- Incrementar significativament els aparcaments de bicicletes a tots els barris de la ciutat, de manera que n'hi hagi un grup a menys de 300 metres, especialment en els barris més densament poblats.

- Incrementar la dotació d'aparcaments de bicicletes a tots els equipaments del municipi, preferentment al seu interior, prenent com a objectiu la dotació que estableix el POUM per a equipaments de nova construcció i que va analitzar Osona amb bici.
- Instal·lar bicitancats, aparcaments segur de bicicletes i patinets de més capacitat i més còmodes d'utilitzar que els existents, a les estacions de tren i d'autobusos, a les principals parades d'autobús i en altres punts de l'interior de la ciutat que atreguin més mobilitat.
- Desplegar més aparcaments de bicicletes als pàrquings subterranis de la ciutat, d'ús gratuït, amb una bona senyalització des de l'exterior.
- Incentivar que es puguin aparcar bicicletes als espais comuns de les comunitats de veïns.
- Engregar un programa de formació de circulació amb bicicleta com a vehicle de transport urbà, tant a nivell escolar, com a entitats i en espais oberts a la ciutadania.

Mobilitat en transport públic:

Cal concebre el transport públic com una xarxa comuna que componen diversos modes de transport: el bus urbà, els busos interurbans i el tren, a més del servei de taxi. Per tant, cal dissenyar cada servei com a part d'un tot, ja que precisament el major potencial que té el transport públic per ser una millor alternativa davant el vehicle privat és la intermodalitat entre diversos mitjans: els diversos serveis s'han de complementar i cal facilitar la seva connectivitat amb la resta, així com amb la mobilitat a peu, en bicicleta i patinet i en vehicle privat. Des de la CUP Vic, prenem com a referent l'associació per a la Promoció del Transport Públic (PTP), que compta amb una delegació activa a Osona.

- Bus urbà:

L'actual xarxa de bus urbà, amb els recorreguts principals de fa dècades (línies L1, L2 i L3), s'ha demostrat molt poc competitiva per als desplaçaments quotidians, utilitzada bàsicament per l'anomenada població captiva: la que no té cap altra alternativa de transport; però no la que idealment hauria de deixar d'utilitzar el vehicle privat.

La demanda del bus urbà de Vic fa anys que té una tendència a la baixa, acompanyada per una degradació del servei, de la qual l'estat dels vehicles del bus urbà són el màxim exponent. El servei és titularitat de la Generalitat de Catalunya, la qual es caracteritza per una important desídia en la gestió de la xarxa i obliga l'Ajuntament a signar convenis molt desfavorables per a la prestació del servei, mentre que l'empresa concessionària, del grup Sagalés, tampoc posa facilitats per oferir un servei mínimament decent. Per tractar de posar-hi remei, l'Ajuntament ha adquirit els darrers anys dos busos híbrids (el segon dels quals ha d'arribar la propera tardor). El bus híbrid ja en funcionament es tractava d'un bus de mostra de l'empresa que el va vendre i sovint està avariats.

Davant l'actual situació, proposem:

- Redissenyar totalment la xarxa de bus urbà, amb recorreguts més àgils i funcionals per a la totalitat de la mobilitat quotidiana, per tal que sigui competitiu per als desplaçaments per dins de la ciutat que a dia d'avui es fan amb vehicle privat. El recorregut de les línies no ha de passar necessàriament en tots els casos per la Rambla, un fet que a dia d'avui els condiona fortament. A tall d'exemple i com a punt de partida, hi hauria d'haver línies circulars per la circumval·lació de la ciutat i línies que facin recorreguts Nord-Sud i Est-Oest més rectes.
- Caldria augmentar la freqüència de pas de les línies al llarg de tot el dia (cada 15 minuts), per poder atendre millor tot tipus de mobilitat (per anar a treballar i als centres educatius, per dur a terme tasques reproductives i de cures, etc.). Cal tenir en compte tots els patrons de mobilitat, especialment els associats al rol majoritàriament associat a les dones.

- És necessària una flota renovada amb vehicles menys contaminants, però sota una estratègia que permeti optimitzar-ne el manteniment (no comprar busos diferents un per un).
- La xarxa de bus urbà hauria de funcionar també els diumenges i festius, en els quals també hi ha una determinada demanda de mobilitat, i ampliar l'horari del servei (de 6 a 22 h).
- La xarxa de bus urbà ha de donar servei als aparcaments dissuasius que se situïn a la perifèria de la ciutat.
- Cal garantir l'existència de pal de parada a totes les parades de bus i instal·lar més marquesines a les parades més utilitzades on no n'hi ha. El disseny de les parades de bus ha de ser accessible universalment, encara que això impliqui restar espai de la calçada dedicat al vehicle privat.
- És essencial millorar significativament la informació relativa al servei per posar-la al dia i sota els estàndards que fa uns anys ja havia tingut i millorar-los, tant a les parades (símbols de les línies, horaris, plànols...) com a dins dels vehicles (megafonia i pantalles). Així mateix, oferir informació dels altres serveis de transport públic i al revés, garantir que aquests també informen de les correspondències amb el bus urbà.
- Cal posar sobre la taula la gestió directa del servei, després que els darrers anys l'Ajuntament igualment hagi hagut de fer front a despeses que, en el marc d'una concessió administrativa, no haurien d'haver correspost a l'administració sinó a l'empresa operadora.
- Cal que la xarxa de bus urbà es complementi amb les línies de bus interurbà, per tal que aquestes puguin ser aprofitades també per als desplaçaments dins del municipi de Vic i el seu entorn, com entre el nucli urbà i Sentfores-La Guixa i els diversos polígons industrials (no només de Vic i Gurb; també el de Santa Eugènia de Berga). Cal replantejar el fet que entre Vic i Calldetenes hi hagi una línia de bus urbà i una de bus interurbà.

- Un possible servei a la demanda a la xarxa de bus urbà de Vic s'hauria d'implantar, en tot cas, quan la demanda potencial del lloc on hagi de donar servei sigui objectivament prou baixa. Que hi hagi poca demanda a certes línies de la xarxa actual de bus urbà no hauria de plantejar implementar ni abusar de "solucions tecnològiques", sinó que caldria reestructurar l'oferta de serveis.
- El preu del bus urbà ha de ser accessible per a tothom, amb bonificacions per als col·lectius més vulnerables.

- **Bus interurbà:**

La xarxa de bus interurbà ha de respondre principalment a l'objectiu de complementar el tren allà on no arriba i/o quan no hi arriba. A tal efecte, molt important promoure una bona intermodalitat entre la línia de tren i les diverses línies de bus interurbà que comuniquen amb els diversos municipis de la comarca, així com amb les comarques properes amb les quals no hi ha una infraestructura ferroviària que ens hi connecti. La clau per a aquesta intermodalitat és la proximitat entre l'estació de tren i la d'autobusos, que cal posar molt en valor a Vic i explotar-la molt més com a node intermodal; i la coordinació horària entre els serveis de tren i de bus.

Així mateix, cal no perdre de vista que la línia de bus interurbà més utilitzada és l'e12, malgrat solapi un recorregut que ja fa la línia R3 de tren, si bé amb una fiabilitat malauradament massa baixa. Un altre aspecte significatiu de l'e12 és que s'atura al sud de Vic. Tot i així, cal tenir molt clar que la funció de l'e12 l'hauria de fer el tren, molt més ecològic i eficient que una línia d'autobús, a més de vertebrar tot el territori intermedi.

Una línia que posem molt en valor, pel fet d'haver-se aconseguit després d'una moció aprovada a l'Ajuntament, presentada per Capgirem Vic de la mà de la PTP, és la línia diària entre Vic i la Universitat Autònoma de Barcelona. Així mateix, encara que no s'hagi creat, des de la CUP hem impulsat i aconseguit aprovar mocions a diversos Ajuntaments i una Proposta de Resolució al Parlament per tal que es creïn serveis de bus nocturns entre les principals poblacions de la Plana de Vic i Barcelona.

Un aspecte que cal tenir molt present és la renovació del marc concessional que es preveu de cara al 2028 de tot el sistema de serveis de bus interurbà, que són titularitat de la Generalitat. És primordial que des del conjunt d'Osona (que és l'àrea funcional de la mobilitat entre municipis) es prengui la iniciativa en la millora d'aquests serveis i es formuli una estratègia i propostes des del territori per tal que la nova xarxa que es creï amb la renovació del sistema respongui les necessitats de la població, i no als interessos econòmics de les empreses operadores. En aquest sentit, Vic ha d'actuar com a capital de la comarca i responsabilitzar-se que això es dugui a terme.

Portem diverses propostes:

- Crear la figura d'un tècnic de mobilitat al Consell Comarcal d'Osona que tingui la funció de projectar una futura xarxa de transport públic a la comarca, amb especial atenció a la intermodalitat amb tots els modes de mobilitat sostenible, i que també coordini les diverses actuacions en matèria de mobilitat dels diferents municipis.
- A nivell comarcal, és necessari estendre la xarxa de Transport A la Demanda (TAD) als municipis menys poblats, tal com ja s'ha fet en comarques properes. També caldria reestructurar l'oferta d'horaris i recorreguts d'algunes línies comarcals per fer-les més competitives.
- Seguir editant el plànol de la xarxa de transport públic interurbà d'Osona, establint-ne un règim d'actualització i habilitant nous formats per a pal de parada (per a on no hi hagi marquesines) i digital.
- Unificar i millorar la parada de bus interurbà del sud de Vic (actualment dividida entre La Poncella i el Pont del Blaqueig), desplaçant-la a l'alçada de l'escola La Sínia, al costat de l'aparcament dissuasiu que el POUM té programat per l'entrada sud, i més a prop del conjunt de barris del sud. D'aquesta manera es milloraria la durada del trajecte, evitant semàfors i girs de 90°; i no caldria modificar-ne la ubicació els diumenges durant el mercat del Remei. Entenent que la línia e12 Vic-Barcelona és un servei comarcal, es milloraria l'intercanvi modal pels usuaris dels municipis veïns. No cal fer una pretensiosa "estació intermodal" milionària com l'equip de govern ha estat

predicant els últims anys sense fer cap canvi real, sinó una parada accessible, ben equipada i ubicada estratègicament tal com l'hem exposat.

- Fer arribar al sud de Vic alguns serveis de bus interurbà entre Vic i la meitat nord d'Osona, que actualment arriben només a l'estació d'autobusos.
- Reivindicar diverses millores a l'Eixbus: preus més assequibles, la integració tarifària (aprovaada en una moció recentment), l'augment de l'horari de 6 a 22 h i la freqüència de pas. Cal garantir que ofereix combinacions que permetin assistir als diversos centres de cicles formatius i universitaris de Girona i de Manresa. Potenciar les línies comarcals amb els municipis més poblats, per tal de donar un millor servei de transport públic, en coordinació amb el tren.
- Aconseguir una expedició més a mitja tarda a la línia entre la UAB i Vic, i que els busos d'aquesta línia tornin a aturar-se a l'estació de FGC de la UAB, on es podia fer un enllaç ràpid entre mitjans de transport.
- Potenciar especialment la línia Vic – Sentfores-La Guixa – Santa Eulàlia de Riuprimer – Muntanyola, amb més freqüència i prioritat semafòrica pel carrer Major de Sentfores-la Guixa.
- Incrementar el servei a la línia entre Vic, el Lluçanès i el Berguedà i a les línies entre Vic i el Moianès.
- Implementar serveis de bus nocturn entre les principals poblacions de la Plana de Vic i Barcelona, ja aprovats a diversos organismes a proposta de la CUP. Aquests serveis han de poder adaptar el recorregut amb criteris de perspectiva de gènere, i han de donar resposta als diversos tipus de demanda de mobilitat nocturna: laboral, de lleure, etc. Impulsar serveis nocturns de taxi a la demanda, integrats a la xarxa de transport públic, per cobrir la demanda que resti.

- Tren:

El ferrocarril és el mitjà de transport pel qual és més necessari apostar, per la seva alta capacitat d'acord amb la demanda existent al corredor de l'R3 i pel seu consum energètic menor. Malauradament, les dècades sense inversió de l'Estat espanyol a les infraestructures ferroviàries d'Adif i als trens de Renfe han que el servei s'hagi anat deteriorant, al que s'hi suma el fet que la Generalitat no exerceix totes les competències que té sobre el servei des de l'any 2009. A dia d'avui, tenim una línia de tren encara amb via única des de Montcada i Reixac, la qual cosa compromet molt la fiabilitat dels serveis de l'R3 i no permet que siguin compatibles els serveis amb parada a totes les estacions amb uns de més directes, de forma continuada al llarg del dia. Així mateix, un altre aspecte que caracteritza la línia és tenir un col·lectiu d'usuaris organitzats, "Perquè no ens fotin el tren", gràcies al qual s'ha millorat (i especialment no s'ha empitjorat) el servei de la línia i de les seves estacions.

Els darrers dos anys, el conjunt d'Ajuntaments i Consells Comarcals del tram nord de la línia de l'R3, per unanimitat, van impulsar l'Oficina Tècnica de l'R3, la qual ha fet una feina molt valuosa per fer propostes ambicioses i realistes per a la millora del servei i de la infraestructura de la línia des d'un punt de vista integral.

Per sobre de tot, en destaquem l'enfocament que creiem que cal fer de la reivindicació històrica i plenament vigent del desdoblament de la línia, el qual s'ha de fer amb criteri i sempre per satisfer uns objectius de servei:

- Defensem el desdoblament de la línia de Montcada a Vic, prioritàriament, abans de plantejar-lo fins a Torelló. Cal tenir clar que desdoblar la línia en un determinat tram no és equivalent a millorar-ne el servei; per millorar els serveis de Vic a Torelló, el que és imprescindible no és una doble via sinó tenir-ne una més a l'estació de Torelló per poder-hi estacionar més trens que hi iniciïn/acabin trajecte.
- Volem el desdoblament de la línia per tal que el tren sigui un mode de transport fiable i s'hi puguin compatibilitzar serveis de tren de rodalia (BCN - Torelló), amb parada a totes les estacions, per vertebrar la comarca; i serveis regionals molt més directes (BCN - La Tor de Querol-Enveig).

Així doncs:

- Apostem fermament per l'Oficina Tècnica de l'R3 i per garantir-ne la seva continuïtat i consolidació. A través d'aquesta, cal fer el seguiment i la pressió necessària per tal que Renfe, Adif, el govern de l'Estat i la Generalitat, tots amb certes funcions i competències, les exerceixin i es facin seves les propostes del territori i compleixin amb els seus compromisos.
- Defensarem insistentment que els trens de l'R3 que actualment inicien/acaben el seu trajecte a Vic ho facin a Torelló, parant a Manlleu. És bàsic per vertebrar la meitat nord de la Plana de Vic i la connexió amb la Garrotxa en transport públic.
- Prendrem un paper actiu, com a Ajuntament, en els assumptes que afecten la línia de l'R3 fora de la comarca, i particularment al Vallès, on resta pendent aconseguir una correspondència amb els serveis de l'R8 (cap a la UAB, entre d'altres) i desdoblant el tram més proper a Barcelona en via única (Parets-Montcada).
- L'estació ha de ser intermodal de veritat:
 - Cal que tingui itineraris accessibles de vianants, rectes i naturals: cal reordenar la plaça de l'estació per fer-la més permeable a peu.
 - Cal que la infraestructura ciclable no quedi interrompuda davant de l'estació, ni fer fer una gimcana a bicicletes i patinets pel mig de la rotonda que a dia d'avui és la plaça de l'Estació.
 - L'aparcament segur de bicicletes ha d'estar ben dimensionat i ser més còmode d'utilitzar: el transformarem a un bicitancat on també hi cabin patinets.
 - S'ha de promoure la coordinació horària amb els autobusos urbans i interurbans i indicar-ne la correspondència.
 - L'aparcament de l'estació ha de ser exclusiu per a usuaris del transport públic.

- L'estació ha de ser viva, oberta, ben il·luminada, amb més comerços i serveis i informació, amb una neteja i manteniment més adequats que a dia d'avui.
- Prendre part activa, com a Ajuntament, en l'anàlisi del potencial del transport ferroviari de mercaderies per tal de promoure'l a nivell comarcal. Concretament, impulsar l'aprofitament de les instal·lacions de mercaderies existents al Sot dels Pradals.

Mobilitat compartida i elèctrica:

- A nivell comarcal, és necessari coordinar i fer una projecció global dels diversos projectes de mobilitat compartida, ja sigui de vehicles compartits ("carsharing") o de trajectes compartits ("carpooling"), i del seu encaix en el sistema de transport públic. En especial, els sistemes de carpooling que puguin anar sorgint haurien de formar part de la xarxa integrada de transport públic, a l'estil del sistema que s'està implantant a la Catalunya Nord, i cenyir-se a aquelles zones on l'oferta de transport públic col·lectiu (tren i busos) no arriben.
- Incrementar els punts de recàrrega de vehicles elèctrics a la ciutat i fer-los de pagament, en tractar-se d'un ús privatiu tant de l'energia com dels posteriors desplaçaments en vehicle privat.

Mobilitat en vehicle privat:

És imprescindible revertir el predomini que té actualment el vehicle privat motoritzat en la mobilitat a Vic i al conjunt d'Osona, tant per diverses qüestions ecològiques (contaminació i ús de recursos naturals per a la fabricació i l'energia que consumeixen), com equitatives (no tothom pot accedir a conduir-ne, per raons econòmiques, d'edat o de diversitat funcional), com de salut i qualitat de l'espai urbà (a banda de la ja esmentada contaminació, la mobilitat en cotxe consumeix un espai públic excessiu que no permet donar altres funcions socials i ambientals als carrers). Remarquem el fet que els cotxes elèctrics i híbrids segueixen tenint la majoria d'efectes negatius que els cotxes amb motor de combustió.

Com es deia anteriorment, cal combatre el paradigma segons el qual cal garantir l'accés en cotxe arreu, a favor de poder arribar a tot arreu sense necessitat de disposar-ne. Des del punt de vista comercial, pensem que efectivament cal garantir una plena

accessibilitat a tota la ciutat en transport públic (no només urbà, sinó des d'arreu de la comarca i més enllà) i no pas omplir d'aparcaments un espai urbà que pot ser de molta més qualitat i agradable. El vehicle privat és la carta sobre la qual se sustenta el model comercial dels polígons, amb el qual caldria acabar; en canvi, el petit comerç de proximitat podria trobar molt més públic potencial en uns carrers accessibles a peu i en bicicleta, en barris ben connectats amb transport públic.

Així doncs, apostem per una reducció de l'ús del vehicle privat, no tan sols per la reordenació del seu trànsit, i molt menys si amb el pretext d'una reordenació del trànsit es posa sobre la taula la construcció de nous vials i carreteres, que induirien a més ús del vehicle privat i no pas a una mera reordenació.

En definitiva, orientem la nostra visió davant la mobilitat en vehicle privat en la voluntat de transformar la mobilitat a partir d'aquesta reducció del seu ús, sense encomanar-nos a mesures que, per molt que s'etiquetin de "smart", no són cap sopa d'all i, a més, està demostrat que si s'apliquen per millorar la fluïdesa de la mobilitat en vehicle privat el que aconseguen és augmentar-la; just el contrari del que ens proposem.

En bona part, les mesures del Pla de Mobilitat Urbana Sostenible vigent van ben encaminades d'acord amb la cerca de la reducció de l'ús del vehicle privat. És a partir de reduir l'espai per al vehicle privat que, precisament, també farem possible fer més competitives les alternatives de la mobilitat sostenible. Això, però, s'ha de fer decididament, en xarxa i al conjunt de la ciutat per tal que no esdevinguin mers pedaços.

Algunes de les nostres propostes al respecte:

- Implementar mesures físiques que comportin la reducció de la velocitat dels vehicles motoritzats als carrers, i que al seu torn afavoreixen un augment de la seguretat viària per qui es mou a peu i en bici: sobreelevacions, reducció de l'amplada dels carrils, trajectòries no rectes... La "Ciutat 30" no s'aconsegueix posant només senyals de limitació a 30 km/h ni es pot pretendre només amb radars.
- Regular com a aparcament d'intercanvi d'ús exclusiu per a usuaris del transport públic l'aparcament de l'estació de tren, amb una possible expansió al del c. Joan de Serrallonga.

- Fer aparcaments dissuasius a les entrades de la ciutat, ben connectats amb bus urbà o interurbà amb el conjunt del nucli urbà. Cal tenir clar que són una solució transitòria, ja que l'objectiu seria garantir l'arribada a Vic en transport públic.
- Millorar la proposta de jerarquització de la xarxa viària del Pla de Mobilitat Urbana Sostenible amb l'objectiu d'impedir dreceres en trajectes de pas en vehicle privat pel mig de barris i actuar en conseqüència, reduint la capacitat de circulació dels carrers i canviant-ne el sentit en aquells trams on sigui necessari.
- Ordenar els fluxos de circulació a les entrades al continu urbà de Vic de forma més dirigida, a partir d'un reforç de la senyalització i de l'eliminació del doble sentit de determinats carrers, per tal de minimitzar els trajectes dins del nucli urbà habitat de Vic.
- Reduir l'aparcament en superfície de zona blava tenint en compte les diferents situacions de cada barri, avaluant la nova creació de zona verda on sigui necessari, i promoure la zona taronja (de rotació), especialment a les proximitats d'equipaments públics com hospitals o CAPs.
- Revertir l'externalització del parquímetre i així poder dedicar-ne els beneficis a la promoció de la mobilitat sostenible.
- Una Zona de Baixes Emissions seria una mesura inefectiva, davant de tota la resta de les que proposem; només promouria la substitució dels vehicles que es considerin més contaminants, essent sobretot un gran negoci per al sector de l'automòbil i una mesura només a l'abast de qui tingués capacitat econòmica per fer-ho. Una hipotètica substitució dels vehicles privats considerats més contaminants per uns altres només actuaria en relació a les emissions, però mantindria la resta de problemes assenyalats en relació a la mobilitat en vehicle privat.

SOBIRANIA ENERGÈTICA

Patim un model econòmic que ha allunyat la major part de la població de la presa de decisions sobre un dels elements bàsics que afecten i condicionen les nostres vides quotidianes. L'energia, un factor que satisfà les necessitats més indispensables, ha esdevingut un recurs mercantilitzat, i l'accés a l'energia no es basa en criteris d'equitat o de justícia social i ambiental, sinó en criteris lucratis, d'acord amb els interessos de les grans empreses energètiques que conformen l'oligopoli energètic espanyol. Entenem la sobirania energètica com el dret dels individus conscients, les comunitats i els pobles a prendre les seves pròpies decisions respecte a la generació, la distribució i el consum d'energia.

OBJECTIUS

Per capgirar l'actual situació de dependència energètica respecte a les empreses que proporcionen els combustibles fòssils –petroli, gas, carbó– i l'urani de les centrals nuclears, la sobirania energètica passa per la generació distribuïda de l'energia, és a dir, per apropar els centres de generació als de consum. Això és possible amb les instal·lacions d'energies renovables, que cal implementar progressivament i gestionar de forma col·lectiva.

Només si som sobirans en la qüestió energètica, podrem tirar endavant la transició cap a un nou model energètic basat en les energies renovables, un model que creiem necessari i que és l'única alternativa al model actual, basat en els combustibles fòssils, que s'esgotaran les properes dècades i que són els principals causants del canvi climàtic.

Des dels municipis, cal treballar per la transició energètica des de diversos enfocaments que es complementen: la producció d'energia amb fonts renovables, la reducció de la demanda en els diferents sectors econòmics, l'aposta pels mitjans de transport nets i la rehabilitació energètica del parc edificat, entre d'altres.

Darrerament, a molts municipis de la comarca d'Osona han nascut comunitats energètiques impulsades per la ciutadania, les quals promouen l'autoconsum energètic a partir d'instal·lacions d'energia solar fotovoltaica. En diversos municipis significativament més petits que Vic, l'Ajuntament ha estat part impulsora o

facilitadora de la seva creació, junt amb el suport tècnic de l'Agència Local de l'Energia d'Osona. En el cas de Vic, més complex per la mida de la ciutat, és significatiu que totes les passes fins la recent constitució de la cooperativa ViCoop les hagi donat el teixit veïnal i la ciutadania impulsora, sense que l'equip de govern fos, en absolut, proactiu abans. Cal que des de l'Ajuntament s'hi aposti més decididament.

PROPOSTES

1. Sobirania energètica i energies renovables:

L'aposta per un nou model energètic es basa en la generació d'energia sostenible, renovable i de proximitat. La producció d'energia renovable des de centres de generació instal·lats en edificis municipals permet abastir l'equipament, però també pot ser una oportunitat per generar excedent de producció a través de l'aprofitament total de la capacitat de les instal·lacions. La xarxa d'equipaments permet l'obtenció d'energia de proximitat, redueix les pèrdues del transport i col·labora a un notable estalvi econòmic i energètic.

- Elaborar un Pla de Transició Energètica Municipal per avançar cap a l'autosuficiència energètica de la nostra ciutat per mitjà de l'autoproducció d'energies renovables. L'abast del Pla no s'hauria de limitar als edificis municipals. L'equip de govern de l'Ajuntament de Vic va portar a aprovació, a l'abril de 2023, un Pla de Transició Energètica Municipal redactat fa gairebé dos anys que neix ja obsolet.
- Invertir una part del pressupost municipal en l'impuls de la transició energètica i l'autosuficiència.
- Donar suport activament a la comunitat energètica de Vic, tot apostant pel seu caràcter autoorganitzat i arrelat al teixit veïnal i com a eina contra la pobresa energètica. L'Ajuntament ha d'oferir els mitjans necessaris per al funcionament organitzatiu de la comunitat energètica, per una banda, i per l'altra ha de contribuir al seu desenvolupament en la generació d'energia per a l'autoconsum, amb mesures com les següents:

- Instal·lar el màxim potencial fotovoltaic als edificis de propietat municipal, amb la finalitat que l'excedent sigui per a l'autoconsum col·lectiu.
- Prendre part activa en la instal·lació d'energia solar fotovoltaica per a autoconsum col·lectiu en cobertes de naus industrials i comercials, en equipaments públics de titularitat no municipal (com instituts, l'estació de tren, etc.) i en espais antropitzats com els marges dels enllaços viaris.
- Incorporar criteris que tinguin en compte l'origen 100% renovable de l'energia elèctrica comercialitzada i el foment de l'economia social per a la contractació de l'electricitat dels edificis municipals de Vic. Incloure clàusules a la fase d'admissió, valoració o execució, tot i que la fita serà que les consideracions socials s'integrin en tot el cicle contractual.
- Assegurar l'accés públic a la informació i fomentar la participació vinculant de la ciutadania com a membre actiu de la gestió municipal i nacional de l'energia. En concret, publicar l'auditoria energètica de tots els edificis municipals i programació de millora de la seva eficiència energètica i instal·lació d'energies renovables.
- Crear un servei que serveixi com a finestreta única per donar informació a la ciutadania sobre la instal·lació d'energies renovables i en faciliti els tràmits.
- Fomentar les ajudes econòmiques i modificar les ordenances municipals per tal d'incloure bonificacions fiscals per a obres de millora de l'eficiència energètica dels edificis i de les seves instal·lacions, així com per a la instal·lació d'energies renovables.
- Projectes de generació renovable local públic-ciudadana (PPA):
 - Instal·lar energia solar fotovoltaica a tots els equipaments municipals existents amb cobertes útils. Instal·lar el màxim potencial fotovoltaic per a l'autoconsum col·lectiu.

- Instal·lar plaques d'energia solar fotovoltaica a tots els equipaments municipals de nova construcció, com hauria estat el cas de la Biblioteca Pilarín Bayés si l'equip de govern actual hi hagués apostat.
- Analitzar el potencial dels equipaments per instal·lar-hi, a més, altres tecnologies d'energies renovables (principalment geotèrmica i solar tèrmica...).
- Impulsar la instal·lació de sistemes d'autoproducció en habitatges i edificacions industrials per mitjà de bonificacions fiscals i reducció de les taxes, simplificar-ne la tramitació i afavorir especialment les instal·lacions distribuïdes a petita escala, gestionades directament per la ciutadania.
- Emprendre les accions necessàries per poder fer possibles les instal·lacions d'energia solar fotovoltaica a les cobertes del centre històric.
- Implicar-se com a Ajuntament en la recerca al voltant de l'emmagatzematge municipal d'excedents de producció d'energia renovable.

2. Subministrament bàsic garantit

- Elaborar o complementar el diagnòstic energètic a escala municipal que sigui participatiu i que contingui informació relativa les fonts i els usos de l'energia que s'utilitzen al municipi, atenent especialment als usos reproductius i comunitaris; i que impulsi un pacte eco social i feminista de l'energia que contingui una proposta de planificació energètica del municipi centrada en la promoció d'un nou metabolisme social.
- Disposar d'eines d'anàlisi interseccionals que permetin crear el gènere amb altres eixos de desigualtat i que posin en pràctica la *transversalització de l'anàlisi de la perspectiva de gènere en les dades relatives a l'energia*. És important que es faci de forma transversal a les diferents regidories, per poder-ne crear les dades fàcilment.
- Posar en marxa un servei municipal d'assessorament en drets energètics, d'atenció urgent als talls de subministraments, de suport en canvis contractuals

i d'informació sobre normativa, ajudes i subvencions en relació a l'eficiència i la rehabilitació energètica.

- Garantir el subministrament d'energia en casos de manca de recursos econòmics, Tal i com preveu la llei 24/2015 en matèria de talls de subministrament, de descomptes i en relació a la problemàtica dels deutes.
- Garantir el dret als subministraments en les ocupacions en precari. Realitzar contractacions provisionals de subministraments en casos de persones o unitats familiars en risc d'exclusió residencial.

Defensem el pragmatisme de l'aposta per la sobirania energètica i treballem per esdevenir autosuficients en aquest aspecte. L'aplicació de polítiques energètiques municipals que incentivin l'autogestió dels recursos energètics és la base per acabar amb la pobresa energètica i l'exhauriment dels recursos naturals. A més, complementàriament, proposem mesures específiques per lluitar contra la desigualtat en matèria d'energia.

3. Eficiència energètica

a) Edificis públics

Amb el constant augment de les emissions de CO₂ ja fa anys que es posa de manifest la necessitat de regular i de promoure l'eficiència energètica dels edificis. Les males pràctiques energètiques dutes a terme durant la totalitat del segle XX han conduït la societat cap a una educació ambiental basada en la hipocresia d'aquells que tanquen els ulls per no veure el que tenen al davant. S'han construït edificis «de paper» durant dècades i s'han invertit els nostres estalvis en factures de calefacció desproporcionades per anar amb màniga curta a mig gener en pisos sense aïllament tèrmic.

- Treballar per al compliment de la moció presentada per CapgiremVic i aprovada al ple del novembre del 2018, per al foment de la sobirania i la sostenibilitat energètica de la ciutat de Vic i per l'aplicació del Manual de bones pràctiques per a la millora de l'eficiència energètica dels edificis municipal.

- Establir unes directrius que fomentin el disseny bioclimàtic i optimitzin els recursos energètics naturals per als nous edificis públics i que permeti transformar la tendència constructiva de les últimes dècades i contribueixi a disminuir la petjada ecològica del municipi.
 - Cal un control municipal de l'ús dels edificis públics per vetllar per l'aprofitament correcte dels recursos energètics.
- b) Edificis privats
- Vetllar pel compliment dels requisits i obligacions del Codi Tècnic de l'Edificació en matèria d'energia.
 - Realitzar un estudi per conèixer les necessitats dels barris pel que fa la rehabilitació energètica dels edificis i així poder desenvolupar plans de rehabilitació de manera consensuada amb les associacions de veïns.
 - Cal possibilitar que les auditories energètiques estiguin a l'abast de tothom, a preus baixos i reduïts i, si cal, de manera gratuïta en el cas de persones amb ingressos baixos i d'entitats sense ànim de lucre. A partir d'aquí, cal informar de les millors mesures a adoptar per a l'eficiència energètica de cada edifici: aïllaments tèrmics, augment de l'eficiència en la il·luminació, hàbits sostenibles de consum, optimització de calderes i bombes de refrigeració, etc.
 - Realitzar campanyes municipals de sensibilització i conscienciació ciutadana per tal de promoure les bones pràctiques energètiques i mostrar l'efecte directe que, a més, tenen aquestes mesures d'estalvi en l'economia familiar.
 - Promocionar l'autosuficiència energètica a les indústries, desenvolupant sistemes de subministrament, principalment solar i tèrmic, però també d'altres sistemes com ara l'ús de gas metà mitjançant la cogeneració, etc.

MEDI AMBIENT

La millora de la qualitat ambiental és un dels grans objectius de qualsevol ciutat, i aquesta qüestió planteja reptes especialment significatius per a la ciutat de Vic que, com a part que és d'un entorn natural d'àmbit molt més extens del que és l'estricta superfície del terme municipal, ha de millorar ambientalment des de dues perspectives que s'entrecreuen i es complementen.

En primer lloc, cal minimitzar els impactes ambientals que rebem des de l'exterior. És a dir: cal que l'arribada d'elements pertorbadors de la qualitat ambiental des de l'exterior del municipi sigui afrontada amb tota la fermesa. Aquest és el cas, per exemple, de l'arribada d'elements contaminants de l'aire des de l'àrea metropolitana barcelonina o des de les zones més industrials i congestionades (la contaminació per benzopirè, especialment). És el cas també de la contaminació del subsòl per abocaments de substàncies contaminants (principalment procedents dels purins) que no sempre s'han generat a dins del municipi.

Per altra banda, cal incidir de manera clara en la disminució de la petjada ecològica de la ciutat. Això és: les activitats humanes que es produeixen a Vic tenen una incidència ambiental en un abast geogràfic molt més ampli. Això succeeix tant pel mecanisme dels consums energètics (calefaccions, enllumenat, mobilitat, activitats industrials i comercials, etc.) com pel que fa al consum i la utilització de productes que tenen un impacte natural notable molt lluny d'aquí, ja sigui en forma d'utilització de matèries primeres, ja sigui per sobreexplotació de jaciments naturals per garantir el nostre nivell de consum. També en forma de generació de residus, especialment pel consum de productes que, una vegada han esgotat la seva vida útil, acaben incidint i contaminant l'entorn natural de zones properes (abocadors i gestió de residus en l'àmbit més immediat) o llunyanes (subproductes d'electrodomèstics o ferralla exportats a països africans, per exemple, que acaben abandonats i generant greus problemàtiques ambientals en zones remotes).

La salut ambiental de Vic depèn, doncs, d'aquests dos aspectes, però també depèn de com interactuen entre ells i de com hi incideix l'activitat humana, més específicament, en els hàbitats naturals que encara existeixen al nostre terme municipal: molt especialment, a les lleres fluvials, als parcs urbans i en algunes zones boscoses. És necessari, però, prioritzar la millora de la qualitat ambiental que percep el veïnat de

Vic cada dia, a casa o al carrer: cal aconseguir una ciutat lliure de contaminants, de sorolls i de perturbacions ambientals de tota mena. El Pla d'Acció ambiental 2018-2028, que va ser elaborat el 2001 i revisat l'any 2017, planteja 30 objectius operatius i 179 accions a desenvolupar en el marc dels processos d'AGENDA21 i organitzats en 7 eixos temàtics: espais verds i naturals, sensibilització ambiental, activitat econòmica i productiva, mobilitat i qualitat de l'aire, cicle de l'aigua, gestió de residus i gestió energètica. És important realitzar un bon seguiment de l'estat de l'execució de les accions dels diferents àmbits, per avaluar si és necessari reorientar-les adequar-les a noves normatives o actualitzar-les si el context canvi. Amb aquesta finalitat s'inclou un sistema d'indicadors que permetrà fer un seguiment i evolució dels objectius i avaluar l'impacte de les accions.

Amb la voluntat d'anar més enllà del que inclou el Pla d'Acció Ambiental vigent, el programa ambiental de la CUP Vic té els objectius que s'exposen a continuació, entenent que el de la millora ambiental és un treball que pot obtenir resultats apreciables principalment en el mitjà i llarg termini. La prioritat no ha de ser obtenir resultats tangibles per exhibir-los d'aquí a quatre anys, sinó que cal posar la base d'un treball seriós orientat a mitjà i llarg termini.

OBJECTIUS

1. Minimitzar la petjada ecològica de la ciutat de Vic: tant pel que fa a la reducció de l'emissió de contaminants i de la generació de residus, com pel que fa a la millora de l'autosuficiència energètica de la ciutat (aproximant l'autogeneració al consum total que s'hi fa tal i com es desenvolupa a l'apartat de sobirania energètica) com pel que respecta a millorar l'eficiència i l'estalvi en l'ús de recursos naturals, com l'aigua i les matèries primeres.
2. Afrontar i combatre els impactes ambientals que es reben des de l'exterior: tant pel que fa a contaminants atmosfèrics, com pel que respecta a l'arribada de contaminants a través dels aquífers subterranis o de les aigües superficials, del transport elèctric, del transport industrial i de la mobilitat privada de pas per la ciutat.
3. Preservar els espais naturals de la ciutat i millorar-ne la biodiversitat i l'equilibri ecològic: cal prioritzar molt especialment les lleres dels rius i els boscos de

ribera, millorant-ne la conservació i la neteja, reduir-hi la població d'espècies al·lòctones o invasores i millorar-hi l'accessibilitat a peu i en bicicleta, així com fer-hi possibles uns usos ciutadans relacionats amb el lleure, l'esport i l'educació.

4. Potenciar i afavorir un canvi de paradigma i de model econòmic en la relació amb l'entorn natural: cal que la natura no estigui subordinada a l'economia, sinó l'economia es basi en un model on l'eficiència, l'equilibri, la sostenibilitat natural i la qualitat de vida siguin concebuts com a valors primordials i prevalents; com a actius que són generadors, al seu torn, d'activitat econòmica, d'utilitat social i d'ocupació de qualitat (fonamentada en l'economia cooperativa). Tot això, anant de bracet amb una investigació científica i millora tecnològica molt centrades en la prioritització d'aquestes necessitats ambientals.

PROPOSTES

GESTIÓ DE RESIDUS

La societat de consum en la qual vivim immersos ens aboca a un model insostenible, generador de desigualtats i de tones de residus. Un model que es veu obligat a produir massivament i a veure les persones com a simples consumidors a qui cal crear noves necessitats. Aquest fet comporta que diàriament generem tones i tones de residus, sense plantejar-nos l'impacte que tenen en el nostre entorn. Cal doncs sensibilitzar totes les parts per capgirar aquesta dinàmica i conscienciar-nos que el model consumista actual va en contra dels nostres interessos econòmics i ambientals. Darrerament, el debat a l'entorn del medi ambient i la necessitat de construir uns pobles i ciutats més sostenibles ha arribat a tota la societat i, a poc a poc, s'han anat introduint noves iniciatives per tal de conscienciar-nos de la necessitat de reciclar les nostres pròpies deixalles i així disminuir la nostra petjada ecològica.

L'objectiu, però, no ha de ser únicament gestionar i revaloritzar els nostres residus, sinó potenciar la reducció i la reutilització dels béns per tal d'evitar que hagin de ser reciclats. Reduir i reutilitzar han de ser els passos previs al reciclatge. Prevenir la generació de residus ha de ser un dels objectius principals de l'administració. Una de les problemàtiques actuals consisteix a al·legar la manca de competències en aquest

àmbit dels residus, tant a nivell autonòmic com municipal, fet que comporta que tota la pressió recaigui sobre la ciutadania, i no sobre les indústries de producció i de distribució. Des de l'Ajuntament, però, sí que es pot portar a terme una política de conscienciació amb la col·laboració de la ciutadania i dels agents socioeconòmics de la ciutat, per tal d'incorporar nous valors, hàbits i actituds de consum que ens permetin la reducció de residus i així obtenir beneficis econòmics i energètics i reduir l'impacte ambiental. En aquest sentit, el sistema de deixalleries ha de jugar un paper clau i esdevenir una instal·lació de recuperació i de reutilització de materials, i un espai de sensibilització i d'educació ciutadana. Pel que fa a la gestió dels residus, cal buscar nous models que permetin arribar a uns objectius de recollida selectiva superiors al 70%. Malgrat el reptes i dificultats que suposa en una ciutat com Vic, des de la CUP pensem que el millor model és el sistema de recollida "porta a porta". Per fer-ho, però, serà necessari destinar tots els recursos i esforços necessaris a fer pedagogia sobre els avantatges econòmics i mediambientals que suposa aquest model per a la ciutadania, així com una total transparència en la seva gestió pública. Serà necessari formar i motivar els treballadors dels serveis de neteja i ser conscients que la seva tasca no és la de fer mediació. Aquesta feina haurà de recaure en un equip d'educadors, capaç d'incentivar, formar i solucionar les incidències amb rapidesa, empatia i coneixement de causa.

Des de la CUP Vic apostem per la municipalització del servei de recollida i tractament de residus. Actualment la gestió és opaca i bona part dels beneficis va a parar a grans empreses de serveis urbans que utilitzen la ciutadania com a mà d'obra per estalviar costos. Si volem que la ciutadania es corresponsabilitzi de la gestió dels residus, serà necessari que els vigatans i vigatanes percebin que el seu esforç té un sentit i és valorat. Això passa, al nostre entendre, per tenir un servei municipalitzat absolutament transparent, on tots els beneficis que generi el servei reverteixin sobre el municipi. Per l'altra banda, s'han de poder bonificar econòmicament les persones que reciclin adequadament.

- Promoure la minimització de residus fomentant les bones pràctiques a l'hora d'anar a comprar, establint convenis amb comerços i indústries i prioritzar les actuacions preventives per afavorir la reutilització i la valorització dels residus.

- Promoure i donar totes les facilitats per tal que els barris i associacions organitzin mercats d'intercanvi de mobiliari i de productes de segona mà.
- Habilitar un espai per a l'intercanvi no lucratiu d'objectes a la Deixalleria Municipal i potenciar i difondre el servei de deixalleria virtual destinat a l'intercanvi no lucratiu d'objectes en desús.
- Crear una escola de reciclatge vinculada a la deixalleria.
- Potenciar l'autocompostatge i el compostatge comunitari.
- Iniciar una prova pilot d'un servei municipal de recollida de residus porta a porta, apostant per la pedagogia a l'hora d'informar dels avantatges econòmics i mediambientals d'aquest sistema, demostrat com dels més efectius a l'hora d'incrementar la qualitat de les fraccions. Contractar un equip d'educadors i d'atenció al ciutadà que informi i respongui amb rapidesa i coneixement de causa sobre les problemàtiques que sorgeixin.
- Municipalitzar el servei de recollida i tractament, per tal que tots els beneficis reverteixin sobre el municipi, i que es prioritzï la qualitat del servei i l'eficiència ambiental. Amb control sobre el servei, i amb sistemes com el porta a porta que prioritzen la separació correcta en origen, es podrà establir un sistema de bonificacions per aquelles persones, comerços o indústries que reciclin de manera correcta.
- Descentralització de la deixalleria: La gestió de tots els residus que requereixen ser portats a la deixalleria sovint presenta una problemàtica relacionada clarament amb la dificultat d'accedir a la planta. La seva ubicació en complica l'ús a la ciutadania, ja sigui per la dificultat d'arribar-hi, o pels problemes de trasllat de les deixalles de gran volum. Cal descentralitzar les dependències de la deixalleria, per fer-la més accessible a la ciutadania establint punts de recollida dins del nucli consolidat, millorant el servei de recollida de les deixalles de difícil transport i potenciant el servei de deixalleria mòbil. Caldrà organitzar una campanya de difusió amb fulls informatius, anuncis a la premsa local, etc.,

que vetlli perquè el veïnat disposi de tota la informació dels punts de recollida i dels horaris, semblant a la de les farmàcies de guàrdia.

REGULACIÓ DE L'APLICACIÓ AGRÍCOLA DELS PURINS

La contaminació per nitrats de les aigües freàtiques del terme municipal i la contaminació odorífera són dues conseqüències de la mala gestió de l'abocament de purins. Des de Capgirem Vic es proposa una línia d'actuació clara que condemni aquestes males pràctiques i fomenti la bona convivència.

Cal protegir els nuclis urbans consolidats a través de l'establiment d'unes zones sensibles on s'han d'extremar les precaucions. D'una banda, contemplem l'aplicació d'un perímetre de seguretat de 500m que defineixi una zona sensible on s'han d'extremar les precaucions i la limitació de la franja horària en la qual es permeten les aplicacions agrícoles. Per altra banda, convé crear una franja de 500m de protecció a les zones properes a la llera dels rius, per així evitar les filtracions en aigües freàtiques que puguin contaminar fonts, rius i aqüífers. La zonificació de la totalitat de superfície del terme municipal –document annex d'aquest programa mediambiental– permet identificar les zones on la normativa municipal haurà de ser més restrictiva.

- Impossibilitat d'augmentar el nombre d'explotacions ramaderes de producció intensiva i no ecològica.
- Prohibició d'augmentar el nombre de caps de bestiar en explotacions ramaderes de producció intensiva i no ecològica.
- Especificació de mètodes i tècniques per a l'abocament, dispersió i soterrament de purins en funció de la zona on es localitzin els terrenys.
- Establiment d'una franja horària en què es permetin aplicacions de purins. Prohibició de dur a terme aquestes pràctiques en caps de setmana i dies festius.
- Establiment i desenvolupament de normatives restrictives per tal d'evitar l'ampliació d'explotacions ramaderes intensives properes al nucli urbà i per tal d'incentivar una reducció progressiva de la cabana porcina en aquestes àrees periurbanes.

CONTAMINACIÓ ATMOSFEÈRICA. Ozó, benzopirè i d'altres contaminants de l'aire.

A la ciutat de Vic, tot i el control insuficient que es fa de la contaminació atmosfèrica, s'està començant a adquirir consciència de la gravetat de la situació generada per l'excessiva concentració de contaminants atmosfèrics, que s'agreugen especialment en determinades èpoques de l'any per l'efecte de la inversió tèrmica.

Amb una considerable freqüència, s'estan superant els límits legals en relació a diversos contaminants. Per una banda, els òxids de nitrogen, que afecten tant les zones urbanes com les rurals.

Un d'ells és l'ozó. Es forma a partir dels òxids de nitrogen i dels compostos orgànics. Molts contaminants emesos a l'àrea metropolitana arriben a la Plana de Vic per la vall del Congost. A aquesta problemàtica s'hi afegeix l'excessiva generació i la presència de partícules en suspensió. A la Plana de Vic, i per primera vegada a Catalunya, l'any 2013 es va superar repetidament el valor de protecció per a la salut humana d'un altre contaminant: el benzopirè. Es tracta d'un símptoma preocupant de deteriorament ambiental que caldrà vigilar de prop pels potencials efectes greus en la salut humana.

Els paràmetres crítics:

Òxids de nitrogen: A Catalunya els òxids de nitrogen els produeixen sobretot les emissions dels vehicles privats.

La contaminació que tenim a la Plana de Vic és comparable a la que existeix al Vallès i a l'àrea metropolitana de Barcelona. La incidència del trànsit s'estima en el 40%. També hi poden influir les calefaccions, la indústria, etc.

Benzopirè: És un dels contaminants amb més riscos per a la salut entre els que tenim. Els nivells més alts de Catalunya s'han detectat a Manlleu (a Vic no es mesura). Hi incideix la contaminació dels vehicles privats i la crema de biomassa falsament ecològica. Encara s'estan fent polítiques de recolzament d'aquest consum, per no dependre dels combustibles fòssils, sense una normativa adequada per tal que es depurin les emissions.

Ozó: A la Plana de Vic hi ha nivells molt elevats d'ozó, un contaminant poc conegut del públic en general. L'ozó està vinculat a la radiació solar. Des del 2000 fins al 2013 s'ha mantingut constant sense cap millora; fins i tot augmenta a les zones urbanes.

- Estudiar la proposta europea de Zones urbanes d'atmosfera protegida.
- Exigir a la Generalitat que es prenguin mesures urgents per resoldre el problema de la contaminació atmosfèrica, molt vinculada a afectacions respiratòries, amb polítiques restrictives del trànsit rodat privat i decidides de promoció del transport públic i la mobilitat sostenible.
- Exigir una política catalana de rescat de l'aire net.
- Recolzar des del consistori la mobilització social per exigir una política catalana de l'aire net.
- Controlar i regular la composició dels pèl·lets i altres combustibles, per tal de minimitzar les emissions derivades de la combustió.

CONTAMINACIÓ ELECTROMAGNÈTICA I RADIOELÈCTRICA.

Les instal·lacions elèctriques d'alta tensió provoquen camps electromagnètics amb possibles conseqüències en la salut humana. Aquestes conseqüències, reals o potencials, són avui dia motiu de controvèrsia científica, tot i que en diverses ocasions se n'han descrit seriosos efectes, almenys a nivell estadístic, en la salut de les persones que viuen a les zones afectades.

També són motiu d'estudi i de controvèrsia científica les conseqüències en la salut de la contaminació radioelèctrica, provocada per diversos sistemes de telecomunicació. Actualment, hi ha qui sosté que la contaminació radioelèctrica pot tenir efectes perjudicials en la salut, tot i que les evidències sovint no es consideren encara suficients per determinar-ne el grau de perillositat.

Davant d'aquesta situació d'incertesa, considerem que és del tot necessari aplicar un criteri de precaució, d'acord amb el que, per altra banda, ja preveuen les directives europees en matèria mediambiental.

En aquest sentit, considerem que cal impulsar aquestes mesures de precaució i cautela des de l'Ajuntament, per tal de preservar la garantia de salubritat i qualitat ambiental als habitatges i centres escolars, preferentment, i actuar per reduir el nivell d'exposició i de risc per a les persones.

- Contemplar, sobretot, el principi de precaució, tenint en compte que fins avui en la comunitat científica internacional no hi ha consens sobre els riscos que pot tenir l'exposició als camps electromagnètics per a tots els éssers vius.
- Vetllar per tal que les normes i/o límits per a les emissions de camps electromagnètics de tots els tipus i freqüències segueixin els principis de precaució establerts al Conveni europeu d'Aarhus.
- Proposar que als centres educatius es facin campanyes informatives i formatives amb principis de prevenció (especialment, sobre els riscos del ús precoç i llarg dels telèfons mòbils i altres dispositius que emeten microones dins dels espais educatius).
- Exigir una distància de seguretat entre les instal·lacions elèctriques o antenes de telefonia i els habitatges.
- Aplicar normes de seguretat estrictes per tal de minimitzar l'impacte en la salut de les instal·lacions elèctriques de les noves construccions i fomentar la rehabilitació de les ja existents.
- Instal·lar sistemes de seguiment global i continu de totes les antenes.
- Impulsar l'estudi de la intensitat de les afectacions provocades pels camps electromagnètics i per l'espectre radioelèctric a la ciutat de Vic, per tal d'elaborar un mapa del municipi que determini els nivells d'afectació detectats a cada zona, de manera que permeti determinar els punts de major exposició i actuar políticament per acotar-ne el risc.

- Reduir dràsticament la contaminació electromagnètica provocada per les línies elèctriques d'alta tensió que travessen Vic, prop de les zones habitades. Cal promoure el soterrament o trasllat d'aquestes línies d'alta tensió.
- Regular restrictivament les distàncies mínimes entre els habitatges i les antenes de telefonia mòbil, o emissors similars, de manera que es garanteixi una reducció de l'exposició i del risc per als habitatges i les escoles de les àrees més properes, en funció de la intensitat i la persistència de la contaminació detectada o prevista.
- Promoure el debat ciutadà continuat sobre aquesta problemàtica.

CONTAMINACIÓ ODORÍFERA

La ciutat de Vic pateix, especialment en determinades zones i barris, importants episodis de contaminació odorífera, especialment la provocada per activitats agro-ramaderes de fort impacte ambiental pel que fa a les olors.

Proposem regular i prevenir la contaminació odorífera a la ciutat, especialment d'aquella que afecti de forma directa o indirecta la intimitat i el benestar a l'interior dels domicilis.

- Promoure la regulació d'uns valors límit d'immissions per contaminació odorífera, sigui quina sigui l'activitat d'origen que la causi, ja sigui per activitats de caràcter agro-ramader (per dispersió o abocament de purins, especialment) ja sigui d'origen industrial de qualsevol mena.

PREVENCIÓ DE LA CONTAMINACIÓ LUMÍNICA

La contaminació lumínica es caracteritza per l'augment del fons de brillantor del cel nocturn a causa de la dispersió de la llum procedent de la il·luminació artificial. L'excés i la mala planificació de l'enllumenat públic és una font de malbaratament d'energia i un element que distorsiona severament la qualitat del paisatge, i fa gairebé impossible,

per exemple, l'observació dels astres durant les hores nocturnes. Per tal de protegir la qualitat del cel nocturn i incrementar l'eficiència energètica es proposa:

- Intensificar el treball i les gestions per tal d'evitar la dispersió innecessària de la llum artificial, especialment de la llum que il·lumina vials públics, amb sistemes d'il·luminació més respectuosos i eficients, tenint en compte els diferents usos dels vials i incorporant sistemes de control i gestió de l'energia.

AIGÜES I BIODIVERSITAT

Les aigües subterrànies

Tot i que, a la Plana de Vic, els últims anys hi ha hagut algunes millores en la qualitat de les aigües superficials, en canvi en l'àmbit de les aigües subterrànies la situació, lluny de millorar, en conjunt ha continuat empitjorant.

Així, s'ha pogut comprovar, a través de les analítiques de les aigües de les fonts que regularment fa el Grup de Defensa del Ter, que la contaminació per excés de nitrats s'ha agreujat i cronificat. L'excés de purins ja no és una circumstància episòdica, sinó un paràmetre ambiental indegudament assumit com a habitual. La inacció municipal en aquest àmbit ha estat total. El resultat és que la contaminació per nitrats al municipi s'ha anat agreujant, de manera que entre l'any 1999 i el 2014 les concentracions han anat en augment i s'han assolit valors superiors als 200 mg/l a les fonts de la Talaia i del Bruguer (el límit legal per a l'aigua de consum humà és de 50mg/l).

Així mateix, la cabana porcina ha continuat augmentant. L'any 2009, a Osona, hi havia cinc porcs per a cada habitant.

A nivell comarcal, la problemàtica dels nitrats procedents dels purins també s'ha vist agreujada per la incorporació de nous contaminants derivats dels abocaments, o d'aplicacions agrícoles abusives, de purins. Així, s'ha detectat la presència de nous contaminants procedents dels medicaments que se subministren massivament al bestiar: antibiòtics i determinats productes d'origen industrial/farmacèutic.

En el cas de Vic, també és destacable la problemàtica derivada dels llixiviats procedents

de la clausura de l'abocador de residus urbans de Cal Gitanet, que després de nombrosos anys origina encara una problemàtica seriosa relacionada amb la seva gestió.

En aquest sentit, per tal de fer front a aquesta greu problemàtica ambiental, no visible a simple vista, proposem les següents actuacions.

- Fer un diagnòstic actualitzat de la salut ambiental de les aigües subterrànies al terme de Vic i de l'origen dels contaminants que s'hi detectin.
- Programar intervencions a mitjà i a llarg termini per tal d'eliminar gradualment els contaminants d'aquestes aigües fins a recuperar-les, per fer-ne possible l'ús per a la xarxa de subministrament de la ciutat.
- Intervenir intensivament en l'eliminació dels nitrats a la zona de captació de les aigües de Monallots i gestionar la municipalització de la captació, prèvia negociació amb els propietaris.
- Fer un seguiment exhaustiu de la zona afectada pels lixiviats de l'abocador de Cal Gitanet, per tal de valorar si cal fer-hi noves intervencions i, si s'escau, programar-les.
- Elaborar un manual de bones pràctiques per a la gestió dels purins a les zones de protecció especial (vora del nucli urbà consolidat i vora de les lleres fluvials). Es contemplaran mesures com ara aplicar els purins en hores nocturnes i soterrar-los immediatament, controlar-ne la intensitat i la freqüència d'aplicació, etc.

Per altra banda l'actual situació de sequera ha deixat al descobert el poc control que té l'Ajuntament sobre els recursos hídrics més enllà de la xarxa d'abastament d'aigua potable:

- Elaborar un recull de les fonts d'aigües freàtiques i d'altres fonts no potables en general que l'Ajuntament utilitza per al reg i la neteja, amb la finalitat de fer-ne un ús racional i fer el màxim estalvi de la xarxa d'abastament d'aigua potable, especialment en situacions de sequera.

Aigües superficials i biodiversitat fluvial

Els darrers informes de seguiment de l'estat ecològic dels cursos fluvials a Osona, portats a terme pel CERM (Centre d'Estudis dels Rius Mediterranis), posen de manifest els greus problemes que plantegen els cursos fluvials al nucli urbà de Vic.

En el cas concret del Mèder, la canalització del riu amb murs de formigó i la inexistència de bosc de ribera impedeix la seva funció ecològica i l'estancament de l'aigua propicia una qualitat fisicoquímica de l'aigua molt dolenta. Cal plantejar un projecte, en col·laboració amb l'Agència Catalana de l'Aigua, per tal que el Mèder pugui tornar a ser un veritable riu, amb una llera no formigonada per la canalització i amb un bosc de ribera sa i abundant.

El Gurri i el Mèder històricament han estat molt afectats pels abocaments contaminants de tota mena. Tot i que les darreres dècades s'hi ha produït una millora de la qualitat de les aigües, el cert és que la qualitat ambiental, des del punt de vista de la diversitat i l'equilibri ecològics, encara és més aviat mediocre. Per tant, lluny de tenir una actitud autocomplaent, l'Ajuntament de Vic ha de tenir una actitud d'implicació, vigilància i treball continuat.

L'objectiu ha de ser aconseguir una millora substancial de la qualitat ambiental i de la biodiversitat fluvial, en tots els seus aspectes.

Així mateix, és necessari avançar en la regeneració de les aigües efluents de les depuradores de Vic, per tal de poder-les utilitzar en usos com la jardineria o la neteja, i evitar així el consum d'aigua potable.

- Vigilància i control continuats de la qualitat de l'aigua. La qualitat de l'aigua del Mèder i el Gurri és encara fràgil. S'observa que, a banda d'abocaments puntuals (de purins principalment) s'hi detecten episodis d'abocaments contaminants vinculats a les pluges i xàfecs de forta intensitat. Possiblement, poden estar vinculats a un problema d'arrossegament de les aigües negres fins a la llera, quan la intensitat del desguàs d'aigües pluvials satura la xarxa de clavegueram. Per tant, cal que l'Ajuntament promogui un diagnòstic correcte per tal de prevenir i evitar aquests episodis de contaminació de les lleres fluvials, que

dificulten una millora de la qualitat biològica dels rius afectats. Tot seguit, caldrà planificar les inversions que siguin necessàries per a assolir aquest objectiu.

- Control d'espècies invasores. La fragilitat ecològica dels nostres rius es veu agreujada per la presència d'espècies invasores. Per exemple, a Vic hi ha una forta presència del cranc americà, que impedeix la recuperació del cranc de riu ibèric, en perill d'extinció. Per tant, cal actuar, principalment, per reduir la població de les espècies invasores que suposen un risc per a les espècies autòctones en perill d'extinció. Col·laborar amb les activitats ciutadanes per ajudar en l'erradicació d'aquesta espècie.
- Previsió de l'abocament d'aigües residuals al Mèder i al Gurri durant els episodis de pluja, quan el sistema de clavegueram unitari existent a bona part de Vic entra en càrrega: instal·lació immediata de malles de retenció de residus sòlids als desguassos dels sobreeixidors del clavegueram al medi natural i planificació i construcció progressiva d'una xarxa separativa de clavegueram (que no barregi les aigües residuals amb les pluvials que s'aboquen al riu quan fan entrar en càrrega els col·lectors), especialment en aquells carrers que es reurbanitzin.
- Eliminació de contaminants sòlids que són arrossegats per l'aigua. A les lleres fluvials de Vic s'hi fa evident la presència de contaminants sòlids de tota mena, especialment residus plàstics, que són arrossegats durant les avingudes. Cal una actuació continuada de vigilància i recollida d'aquests contaminants sòlids.
- Millora i potenciació de la vegetació de ribera. La vegetació de ribera és un element imprescindible per tal d'assegurar i garantir la biodiversitat fluvial, i actua com a mecanisme natural d'autodepuració de l'aigua. La canalització del Mèder, principalment, ha suposat un greu impacte en la reducció de la vegetació de ribera, i això ha comportat una severa disminució de la biodiversitat fluvial. Caldrà actuar implantant mesures correctores d'aquest impacte allà on es pugui, per tal d'aconseguir un millor funcionament i equilibri de l'ecosistema fluvial.

- Biodiversitat de la fauna fluvial. Caldrà actuar positivament per tal d'aconseguir una millora de la diversitat de la fauna fluvial, que ha d'anar des dels microinvertebrats, fins als peixos, petits mamífers i ocells de ribera. El criteri general ha de ser el de disminuir la població d'espècies invasores i afavorir la repoblació de les espècies autòctones.
- Impulsar un projecte de regeneració naturalitzada de l'aigua efluent de la depuradora de Vic, vinculat als aiguamolls de les Casasses.

BIODIVERSITAT URBANA

Vic no ha estat mai una ciutat caracteritzada per l'abundància d'elements urbans de caire "verd", tot i l'entorn natural que envolta la ciutat, o potser a causa precisament d'això. L'argument tantes vegades escoltat que "si surts de Vic ja tens natura" no és vàlid en el cas de persones que no tenen mitjans per sortir a fora, sigui per recursos físics o econòmics, molt especialment en el cas dels avis o dels nens; ni tampoc per a qualsevol ciutadà que vulgui gaudir d'un entorn agradable sense necessitat d'haver d'agafar el cotxe o altres mitjans de transport.

Adicionalment, les darreres dècades hem assistit a una creixent "pavimentació" de les àrees més centríques de la ciutat, on s'ha fet un enllosat o asfaltat rigorós amb la consegüent desaparició massiva d'arbres, parterres, flors i elements naturals, o simplement s'ha perdut l'oportunitat de posar-ne allà on no n'hi havia (Rambla del Passeig, entorn de la Farinera, plaça vora la rambla de Josep Tarradellas, al Remei, només per posar alguns exemples). Tot això fa més inhòspita i dura la ciutat, per la manca d'ombres a l'estiu, per la menor quantitat d'oxigen que ja no poden aportar els arbres tallats i per la manca de visió de "verd" que reconeguts especialistes internacionals determinen com a crucial per a la salut, el benestar i l'esperança de vida de la població.

A la vegada, hem assistit a l'empitjorament i la degradació dels pocs parcs urbans existents, alguns d'ells salvats in extremis pels veïns, com és el cas del Parc de Can Forcadeta l'any 2009. Tots aquests factors fan que calgui capgirar de manera decidida aquesta situació, per tal d'aconseguir una ciutat més agradable i saludable per als seus

habitants. Es proposen, doncs, les mesures següents, que caldrà desenvolupar en detall per a cadascuna en concret:

- “Reverdir la ciutat”: Desplegar Pla Director del Verd urbà. Incorporar arbres, parterres, flors i elements naturals, d’espècies autòctones, a les zones on s’han completat projectes excessivament durs, com són els casos esmentats anteriorment. L’equip de govern actual, malgrat fer gala del Pla, no fa cas de les seves recomanacions, per exemple al projecte de reurbanització de la plaça Josep Maria Pericas, on vol talar 8 arbres,
- Desplegar preferentment les accions del Pla Director del Verd Urbà enfocades a generar més ombres per als refugis climàtics, amb més arbres i de ports més grans; i a disminuir l’ús d’aigua de rec i els costos de manteniment de jardineria, naturalitzant els espais verds.
- Respectar l’arbrat existent quan es portin a terme nous projectes i no al contrari. Impulsar la col·laboració del veïnat per omplir de flors balcones, terrasses i patis.
- Elaboració d’un catàleg d’arbres de la ciutat: Tot el veïnat de Vic pot contribuir a elaborar un catàleg d’arbres a protegir, amb l’assessorament d’experts en la matèria, tant si són en terrenys públics com privats.
- Actuacions de protecció i millora dels parcs urbans existents: Els pocs parcs urbans amb què compta Vic poden experimentar una gran millora incorporant-hi nous parterres, flors, elements aquàtics i mesures continuades de protecció i de manteniment, actualment deficientes. Cal elaborar un projecte específic de millora per a cadascun dels parcs i fer que esdevinguin refugis climàtics.
- Creació d’un nou gran parc urbà d’ús lúdic i ciutadà: Preferiblement a la vora d’alguns dels nostres rius, a una distància accessible a peu des del centre, amb una mostra exhaustiva i abundant de les espècies d’arbres i plantes autòctones que, amb una adequada gestió (col·locació de caixes-niu, estanys naturals, etc.) pugui aconseguir atraure una gran quantitat d’ocells, petits rèptils, amfibis, petits mamífers i altres espècies animals de les nostres contrades, amb un potencial pedagògic immens per a les escoles i per a tot el veïnat de Vic, que

podrà fruitir alhora d'un entorn natural cuidat i agradable ben a prop de la ciutat i amb una gran biodiversitat i qualitat ecològica.

- Millora dels camins de l'anomenada "anella verda": Planificar un acurat manteniment, tant dels camins com dels arbres i plantes que els voregen, i millorar els boscos de ribera inexistents en alguns trams, fent-hi plantació d'espècies autòctones. A la vegada, cal portar a terme vigilància continuada per tal de denunciar qualsevol possible abocament en els trams pertanyents al terme municipal de Vic. Totes aquestes actuacions han d'afavorir la necessària potenciació dels usos ciutadans dels nostres rius relacionats amb el lleure, l'esport i l'educació.
- No permetre en cap cas una interrupció o el desviament de l'Anella Verda a l'entorn de la masia del Mercé, tal com l'equip de govern actual pretén fer per satisfer els interessos privats de la família Bayés per fer-s'hi un jardí particular.

TRANSPARÈNCIA EN LA INFORMACIÓ MEDIAMBIENTAL

Des de l'any 2003 a nivell europeu està especialment regulat, pel conveni d'Aarhus, un sistema de transparència obligatòria en tot allò que fa referència a la informació ambiental, amb l'obligació de publicar-ne regularment els paràmetres i les dades principals. Tanmateix, molt sovint les administracions públiques, també en l'àmbit municipal, es resisteixen a facilitar l'accés fluid a aquesta informació. Considerem prioritari donar ple compliment al conveni i a la legislació que el desenvolupa, anant fins i tot més enllà, ja que qualsevol dada que pugui ser d'interès per a la salut ambiental (i també, indirectament, per a la salut del veïnat) ha de rebre una difusió rigorosa, sistemàtica i puntual.

- Promoure i a facilitar l'accés a totes les informacions de rellevància ambiental, i a promoure la participació pública en l'elaboració i el desenvolupament dels programes ambientals, ja que la informació correcta i la transparència en aquest àmbit també és un requisit de salut i de millora ambiental

JOVENTUT

Introducció:

Partim de la consideració del jovent com a subjecte polític que viu de forma particular i diferenciada el seu dia a dia en una societat capitalista i patriarcal, ja sigui a nivell laboral, d'accés a un habitatge propi, d'experimentació de sexualitat, de participació i vinculació política, del tractament rebut per part dels mitjans de comunicació, etc. D'aquesta manera, entenem que el jovent és el motor d'inici de mobilització i canvi i que cal treballar per visualitzar la seva realitat i les alternatives proposades des d'aquest col·lectiu al model actual. Ens fem nostres els plantejaments recollits a la publicació *"Rebels amb causa. Manifest juvenil contra el poder adult"*.

Propostes:

1. Participació juvenil:

El jovent és, alhora, el sector de la població més dinàmic i creatiu, i també per això és necessari donar oportunitats al jovent i apostar per la seva implicació i participació real en la construcció de la ciutat. Un mitjà que l'Ajuntament que ha donat alguns períodes d'anys a les persones joves i entitats juvenils per a la participació és el Consell de Joves del Vicjove, el servei municipal de joventut. A la pràctica, aquest Consell ha servit gairebé exclusivament per gestionar els ajuts econòmics a diverses entitats juvenils de la ciutat, però no ha destacat com a eina per fer partícip el jovent de les decisions que pren la regidoria de Joventut ni molt menys la resta de l'Ajuntament, ni en caràcter consultiu ni vinculant.

Per donar un poder real al Consell de Joves, proposem:

- Fer que el Consell de Joves incideixi molt més en la política municipal, especialment en els temes que afecten més directament al jovent, com en el destí de la partida de polítiques de joventut dels pressupostos municipals, l'elaboració de l'ordenança de civisme o les polítiques d'habitatge.
- Donar més autonomia al Consell de Joves i evitar el dirigisme des de l'Ajuntament pel que fa a les propostes, sinó que aquestes provenguin de les pròpies persones joves i entitats que formin part del Consell.

- Promoure més la participació de jovent, amb més difusió.
- Realitzar reunions del Consell de Joves amb més freqüència.

A més, la persona al capdavant de la regidoria de Joventut ha de ser mínimament jove, ja que així és més fàcil que entengui les necessitats i preocupacions del jovent.

2. Espais:

L'espai públic de la ciutat està fet i pensat des dels adults. Això provoca que el jovent, un dels col·lectius que passa més temps al carrer, en sigui exclòs i no pugui desenvolupar-se lliurement.

L'ordenança de *bon govern, civisme, bons costums i convivència ciutadana* és un dels mecanismes amb els quals es limita i es persegueix l'activitat del jovent als carrers des de la mateixa òptica adulta.

D'altra banda, també hi ha una clara manca d'espais on les entitats i el conjunt de persones joves de la ciutat puguin desenvolupar sense la tutela de l'Ajuntament tota mena de projectes col·lectius de component tant cultural, com social, ambiental, artístic... En definitiva, en una ciutat amb centenars d'edificis i locals buits no existeix un espai autogestionat pel propi jovent que sigui punt de trobada i de lleure, que permeti fugir de l'alienació en l'oci i poder-hi organitzar activitats potenciant així els vincles i la cooperació tot compartint espais. L'equip de govern actual no ha treballat activament en aquesta demanda els darrers anys, tot i ser la principal demanda del jovent recollida al Pla de joventut elaborat pel propi Ajuntament.

Per donar-hi resposta, proposem:

- Derogar i tornar a elaborar l'ordenança de bon govern, civisme, bons costums i convivència ciutadana per tal que no criminalitzi ni exclougui el jovent dels carrers.
- Impulsar casals de joves autogestionats, tot accedint a cedir totalment la gestió d'espais municipals que puguin complir les funcions al jovent que s'organitzi amb aquesta finalitat.

- Donar suport a tots els espais autogestionats que existeixin a la ciutat atès el seu ús social. En cas de desallotjament, prendre mesures per aturar-lo i que l'Ajuntament es personi jurídicament en contra.
- Obrir els patis de les escoles perquè el jovent pugui practicar esport de forma gratuïta.

3. Treball:

La principal problemàtica que aguditza la precarietat juvenil és la precarietat laboral: amb el treball submergit, el treball no remunerat a la llar, la subocupació i la «multiocupació», les males condicions de treball, l'escassetat d'ingressos i la baixa – quan no nul·la– protecció social de les joves, junt amb un elevat percentatge d'atur juvenil. En aquest sentit, proposem:

- Que a través dels centres educatius es rebi formació en matèria laboral (elaboració de currículums, informació sobre els drets laborals, etc.) i sindical, especialment en acabar l'ESO.
- Que el Vicjove compleixi les funcions de borsa de treball, punt d'informació i de defensa laboral i orientació sindical de base.
- Cal evitar que les Empreses de Treball Temporal (ETT), que són una de les principals fonts de precarietat del món laboral, realitzin la funció de gestores de l'oferta laboral juvenil existent.
- Promoure la contractació de joves desocupats i estudiants per a la realització de tasques en els esdeveniments com fires i mercats, amb condicions laborals dignes, i evitar la subcontractació d'empreses de treball temporal per a la realització d'aquestes feines necessàries per a la ciutat.
- Repensar l'oferta d'ocupació de l'Ajuntament en matèria de lleure, com les feines als casals d'estiu i menjadors escolars, per tal que el seu caràcter temporal no generi més precarietat en el jovent, tot tenint en compte el teixit associatiu

juvenil existent. No utilitzar contractes de pràctiques perquè persones joves duguin a terme feines corresponents a llocs de treball.

- Assegurar que no hi ha diferències de sou per edat en cap empresa municipal ni en les quals l'Ajuntament hi estableixi algun tipus de vincle econòmic o contracte.
- Treballar per oferir formació en agroecologia i crear una borsa de terres de cultiu, per tal d'impulsar i facilitar al jovent l'accés al treball de la terra.

4. Habitatge i emancipació:

El jovent té la necessitat de trobar espais propis on poder desenvolupar els projectes de vida propis, la intimitat, les relacions i l'autonomia respecte l'entorn familiar. Tanmateix, actualment existeix una sèrie d'elements que fa impossible aquesta emancipació, encapçalada per la precarietat laboral i la necessitat de marxar de la ciutat i de la comarca per estudiar o treballar.

Per això, proposem:

- Potenciar la Borsa d'Habitatge municipal per a joves, i donar facilitats per a l'emancipació del jovent.
- Garantir un percentatge mínim destinat al jovent en les promocions d'habitatge protegit.
- Facilitar el servei d'informació i assessoria tècnica i jurídica per casos d'assetjament immobiliari.
- Que l'Ajuntament faci una anàlisi de la situació del jovent pel que fa a la necessitat de marxar de la ciutat per estudiar o treballar i faci polítiques per donar-hi el suport econòmic necessari.

5. Gènere i sexualitat:

Entenem que vivim en una societat heteropatriarcal basada en l'explotació de les dones a través de la divisió sexual del treball i que perpetua la seva opressió amb les institucions socials i polítiques amb què se sosté: família, matrimoni, Església, escola i

Estat. Amb aquesta situació com a base, el jovent es veu empès a reproduir rols imposats des de les diferents estructures mencionades.

Per la ruptura amb aquesta situació, proposem:

- Treballar per oferir espais de suport en la salut sexual i on es trenquin rols de gènere i tabús, i que serveixi també de punt de trobada on es puguin abordar temes com la violència masclista de forma no només assistencial, sinó també empoderadora i comunitària. Aquests espais han de percebre's com a oberts i de confiança.
- Crear espais per treballar problemàtiques concretes que es puguin desenvolupar en l'àmbit més local i personal, en relació a la identitat sexual.
- Fomentar que l'educació sexoafectiva, s'abordi d'una manera integral, feminista, que contempli totes les opcions sexuals i que trenqui rols i mites, incidint de forma prioritària en el vessant del gaudi i de les relacions sexoafectives sanes.
- Garantir una xarxa de punts d'accés a productes per la menstruació i mètodes anticonceptius.

6. Oci:

La inexistència d'espais autogestionats on el jovent pugui realitzar formes d'oci lliurement i les limitacions per fer-ho a l'espai públic aboca les persones joves de la ciutat a negocis privats com bars i discoteques, de nou, gestionats i pensats des de l'òptica dels adults i la lògica capitalista del benefici econòmic. Per tant, s'acaba plantejant un model d'oci que promou el consumisme, el sexisme i l'individualisme, sovint basat en la drogodependència que fomenta l'alienació per tal de fer més suportable la precarietat existent entre el jovent.

Així doncs, cal:

- Promoure un oci alternatiu i responsable, que no tinguin la seva base en el consumisme sinó en la relació entre el jovent.

- Conscienciar i formar el jovent en els centres educatius sobre les drogodependències i altres addicions com al joc i les apostes, tot relacionant-les amb l'origen que tenen en la precarietat.
- Sancionar l'oci de tot tipus que utilitzi les dones com a producte. Això es fa evident, per exemple, als llocs on les dones gaudeixen de descomptes.
- Creació de sales polivalents aptes per a concerts, teatre i altres manifestacions culturals per a joves. Darrerament hem observat com determinats esdeveniments organitzats pel jovent de la ciutat han hagut de realitzar-se a municipis veïns.
- Impuls d'un servei de transport públic nocturn a nivell comarcal, que podria ser en forma de taxis «a la demanda», amb un horari i unes tarifes prefixades, que permetin al jovent no haver de dependre del vehicle privat per tornar de les zones més concorregudes de nit, lluitant també, així, contra els accidents a causa de la conducció sota els efectes de l'alcohol.

PARTICIPACIÓ CIUTADANA

“Assemblees Municipals Obertes, dret a decidir cada dia. Literalment, obrim les portes de l’Ajuntament perquè la gent pugui ser testimoni en tot moment de tot el que es decideix allà a dins”

INTRODUCCIÓ

La CUP Vic és una candidatura de base assembleària, que proposa un nou model de ciutat a Vic en tots els sentits i en contraposició a l’actual model en que la política (la gestió de les nostres vides) s’exerceix d’esquenes a la ciutadania i amb tot el secretisme que la legalitat permet als càrrecs polítics. Aquesta perversió de la política ha portat a que el poder de decisió d’una institució, com l’Ajuntament de Vic, sigui més accessible als poders fàctics d’aquesta ciutat, com són grans empresaris dels sectors econòmics dominants a la comarca, o fins i tot podríem dir la pròpia església, representada pel Bisbat de Vic que no pas per la ciutadania. Així ho dèiem fa vuit anys i així ho seguim dient ara, perquè els carrers seran sempre nostres i les institucions també ho seran:

“Les mobilitzacions dels darrers anys han mostrat un potencial de lluita social creixent. Arreu es viu i manifesta un ampli rebuig a les polítiques neoliberals que diuen voler resoldre la crisi. També a Vic. Nosaltres apostem per un municipalisme popular i rupturista, constituent.”

“En aquest marc, el factor clau del temps que viurem és l’apoderament del poble. El poder que hem anat perdent en favor dels bancs, les grans constructores, multinacionals i veritables partits-empresa ha de retornar a la gent, a les persones.”

“Ens calen instruments i institucions que ens permetin una cosa tan simple com governar-nos, eines de control popular i d’aprofundiment democràtic de la nostra vida en comú, dinàmiques horitzontals i col·lectives, no verticals i jeràrquiques. Els veïns i veïnes, i no sols els polítics, han de ser protagonistes de la gestió diària de la ciutat i la vida col·lectiva.”

“Cal cristal·litzar el malestar social creixent en una majoria política organitzada a favor d’un canvi de model que garanteixi una major influència del veïnat en la presa de decisions sobre polítiques públiques.”

Així doncs, des de l'assemblea de la CUP Vic fem una aposta clara per revertir aquesta situació, per recuperar la democràcia i redemocratitzar les nostres institucions, en aquest cas l'Ajuntament de Vic, i per això tenim clar que la participació ciutadana és l'eina a potenciar per a poder retornar el poder de decisió a qui per nosaltres és el principal subjecte polític d'aquesta ciutat: les seves veïnes.

En la nostra esmena a la totalitat de la gestió municipal entenem que la participació ciutadana actualment sols s'està utilitzant com un element extra en la política municipal, tenint un pes testimonial en l'organització interna i en el pressupost municipal. Es proposa, per tant, que la Participació Ciutadana esdevingui un element transversal exercit des de tots els departaments de l'ajuntament, i dotant a aquesta institució de tots els mecanismes possibles per a què la ciutadania tingui accés a tota la informació i la capacitat de proposar i opinar tenint el poder decisió que li pertoca legítimament. Per això és necessària la proposta d'un pressupost municipal on la partida de Participació Ciutadana sigui molt més àmplia del que és ara i per tant permeti tenir un departament de Participació Ciutadana amb molts més recursos, humans i materials.

PROPOSTES

Proposem tot un seguit de mesures per portar la veu del carrer a l'Ajuntament i fer-la partícip de les decisions que es prenen en aquesta institució que els pertany:

- **Assemblees Municipals Obertes (AMO):** Aquesta eina és la més democràtica i horitzontal que es pot aplicar en l'exercici polític de base. Una assemblea on hi té dret a assistència, amb veu i vot, tota persona resident a Vic major de setze anys. En aquest espai vinculant de la política municipal s'hi participa amb la màxima garantia democràtica: una persona, una veu, un vot. Cal tenir en compte però, que malgrat es posa aquesta eina de participació a l'abast de tota la ciutadania, això no significa que per si mateixa aquest esdevingui l'òrgan més representatiu de la totalitat de la població de Vic, ja que aquest continuarà essent el ple municipal, donada la seva elecció en unes eleccions democràtiques on s'expressa la gran majoria de la població. o Es celebraran, com a mínim, 2 AMOs a l'any, convocades pel govern municipal i referendada

pel ple. Amb inscripció prèvia, hi podran assistir amb dret a veu, proposar i votar totes les persones empadronades a Vic majors de 16 anys.

- Les AMO s'estructuraran a l'entorn del debat de ponències que es presentaran prèviament. S'acceptaran ponències amb propostes per votar sobre qualsevol tema d'interès municipal i d'interès general fins a 30 dies abans de la data de l'AMO.
- Es crearà una comissió tècnica per cada AMO, la composició de la qual vindrà fixada pel Departament de Participació Ciutadana i el Síndic Municipal de Greuges. Aquesta Comissió serà l'encarregada d'agrupar ponències sobre el mateix tema i filtrarà les que no s'ajustin a la temàtica municipal, no presentin propostes, siguin merament personalistes o atemptin directament contra els drets humans tot justificant-ho i comunicant-ho a qui l'hagués presentat per tal que pugui esmenar-la si ho desitja. El període d'esmenes s'haurà de resoldre amb un temps màxim de 7 dies, des que es tanca el termini de presentació de propostes. Les ponències-propostes acceptades seguiran l'ordre de presentació a l'OAC i es difondran amb tres setmanes d'antelació a la Web municipal per a coneixement de la ciutadania.
- L'informe de l'AMO, confeccionat pel Síndic Municipal de Greuges, es traslladarà a la Comissió Informativa corresponent, pel seu debat i per elevar a Ple aquells acords que es creguin convenients. També es publicarà a la Web, a l'apartat participació Ciutadana.
- El Ple municipal el govern municipal haurà de portar a votació del ple totes les propostes que siguin aprovades per l'AMO.
- El Síndic Municipal de el Greuges portarà el seguiment i control de l'aprovació o no per part del Ple de les propostes acordades a l'AMO i de la seva execució real que correspongui, aquest seguiment es farà anualment al Ple de setembre, coincidint amb l'inici del curs polític i laboral. En el cas de propostes acordades a l'AMO que siguin rebutjades pel Ple, es faran constar de manera notòria a l'apartat web del

Departament de Participació Ciutadana, amb les votacions i motivacions dels diferents grups municipals.

- **Audiències públiques del Govern Municipal:** L'Audiència pública, és una eina de participació, que té una alt valor en la transparència de la gestió econòmica i política del govern municipal, encara que cal tenir en compte que no és un òrgan que permeti decisions vinculants per part de la ciutadania més enllà de poder fer arribar la seva veu al govern municipal. En una audiència pública es farà una exposició exhaustiva de cada regidoria de l'Ajuntament, amb un repàs acurat de l'estat de comptes municipal, tant pel que fa als ingressos com pel que fa a despeses. També es farà una explicació des d'alcaldia de quin estat es troba la governabilitat de la ciutat sobretot en relació a la participació ciutadana i l'exercici del poder popular en l'exercici polític del dia a dia de l'Ajuntament. Posteriorment es farà un torn obert de preguntes i debat amb tots els assistents, que podran fer arribar les seves opinions, propostes o queixes directament al govern municipal. Es distingirà entre dos tipologies d'Audiència Pública: o Audiència pública Municipal: Audiència pública on es convoca a totes les veïnes de Vic. Les exposicions i debat aniran relacionats amb temàtiques generals de la governabilitat de la ciutat. La CUP Vic assumeix el compromís de celebrar, com a mínim una Audiència Pública Municipal cada any.
- **Audiències Públiques de Barri:** Audiències de barri que es realitzaran com a mínim dos cops per legislatura en cada centre cívica, on es rendiran comptes de la tasca desenvolupada a cada barri.
- **Participació en òrgans de govern:** Actualment tenim un Ajuntament que pren les decisions d'esquenes a la ciutadania. La major expressió d'aquest fet és l'hermetisme amb el que treballen els òrgans de govern i representació municipal, des del propi ple fins les juntes de govern, passant per les comissions informatives. Per a fer aquesta obertura dels òrgans de govern és imprescindible la redacció i aprovació d'un ROM (Reglament Orgànic Municipal), el qual *regula el règim organitzatiu i del funcionament dels òrgans municipals, la dels drets i els deures dels membres de la corporació la dels drets d'informació i participació ciutadana i la de determinats aspectes administratius i de procediment de l'organització municipal.* Aquest reglament està aprovat a

la majoria d'Ajuntaments de municipis del mateix volum de població que Vic, i a Vic des de fa anys és impossible arribar a un consens amb el govern, precisament perquè es neguen a obrir els òrgans de govern i representació a la participació ciutadana.

- **Plens Municipals:** En els plens municipals hi ha un aforament de 12 persones, i l'actual alcaldessa es nega a deixar assistir al ple a més públic dins de la sala. Això, a la pràctica, comporta que en nombroses ocasions veïnes de la ciutat que volen assistir al ple se'ls nega l'entrada i hagin de seguir el ple des del passadís. Aquest fet és molt greu, ja que el veïnat ha de tenir dret a assistir a les reunions del màxim òrgan representatiu de la ciutat, bàsicament perquè hi assisteixen els representants polítics a qui hem fet confiança votant-los.

Per tant, el primer pas que cal fer és canviar la ubicació de la celebració dels plens, passant-la de la sala de plens tradicional a la sala de la columna quan el ple es celebri al propi edifici de l'Ajuntament. Cal tenir en compte, a més, que la molt probable situació de superar els 50.000 habitants en els propers 4 anys farà que en el període 2027-2031 hi hagi 4 regidors més al Ple i, per tant, sigui encara més necessari disposar d'un espai més ampli.

Per acostar aquest òrgan de decisió a tota la ciutadania, es faran plens itinerants pels diferents centres cívics que tinguin espai suficient per celebrar-hi un ple.

En els plens actualment hi poden presentar mocions i propostes les entitats de la ciutat i en la última legislatura fins i tot se'ls ha deixat fer una exposició oral de la moció. És un avenç aconseguit bàsicament per part del nostre grup municipal a base de insistència. Tot i així les entitats no tenen dret a intervenir més en el debat, a fer la contrarèplica i a acceptar o no esmenes del debat. Això provoca que molts cops no hi ha capacitat de negociació ni de replicar per part de l'entitat que presenta la moció.

- Participació d'entitats i veïnes al ple:

- o **Mocions:** Les entitats podran presentar mocions al ple registrant-les directament a l'OAC amb mínim una setmana d'antelació de la celebració del plenari. Un representat de l'entitat que presenta la moció podrà defensar la moció abans d'iniciar el debat, amb dret a

- contrarèplica dins del debat i podent acceptar o rebutjar les esmenes que els grups municipals li puguin fer durant el debat.
- Precs i preguntes: Tant entitats com persones a títol individual tindran dret a fer precs o preguntes directament “in voce” al ple, registrant-les amb 2 dies laborables d’antelació a l’OAC. El nombre de precs o preguntes que es puguin presentar per part de la ciutadania a nivell individual estarà limitada a 10 per ple. Es prioritzaran per ordre de registre en el temps a l’OAC, a no ser que es justifiqui la urgència.
 - Propostes d’acord i dictamen: Quan una proposta d’acord i dictamen (propostes d’aprovació que l’equip de govern porta al ple donada la seva acció de govern) tingui relació directa o afecti directament en el dia a dia d’una entitat de la ciutat, aquesta podrà demanar dret a veu en el debat d’aquest punt, en una petició registrada a l’OAC justificant el seu interès i implicació, en la seva tasca com a entitat, amb el punt a debatre i sotmès a aprovació. Es podrà registrar la petició fins una hora abans de l’inici del ple. Es podran demanar fins a dos drets de paraula per part de la ciutadania, en el cas que siguin dues opinions contraposades, si són opinions en el mateix sentit sols hi haurà un dret a paraula per part de la ciutadania i aquesta es prioritzarà per ordre de registre a l’OAC.
- **Comissions informatives:** Actualment, una setmana abans de cada ple es fan quatre comissions informatives on es tracten els temes que aniran al ple, a part d’altres temes que no van al ple i s’aproven directament en comissió, o simplement s’informa de temes que s’estan treballant des del govern, sense haver de ser sotmesos a votació. En aquestes comissions hi assisteixen un representant de cada grup municipal i el vot és ponderat segons la representació que es té al ple. Aquestes comissions es fan a porta tancada i molta de la informació que es debat i s’aprova es queda allà i no hi té accés la ciutadania. La proposta és senzilla i lògica. Les comissions han de ser públiques, l’assistència com a públic és completament lliure sense justificació prèvia. L’obertura als barris s’executarà donant dret a veu (no a vot) a un representant de cada associació de veïns de la ciutat. Si alguna entitat vol tenir dret a veu dins el debat d’algun punt de la comissió per un interès justificat, es podrà fer seguint el mateix procediment que en el ple.

- **Juntes de Govern Local:** Actualment les Juntes de Govern són l'òrgan de govern més hermètic de la ciutat, és l'espai de decisió i execució de moltes accions de l'equip de govern de la ciutat sense que hagin de ser sotmeses a aprovació en el ple municipal. Actualment les reunions de la Junta de Govern es celebren a porta tancada i sols hi poden assistir els membres de l'equip de govern (no tots amb dret a vot), i els regidors i regidores de l'oposició sols reben una acta de la reunió per mail. La proposta és que les Juntes de Govern Local siguin públiques, amb dret a veu de tots els regidors del ple municipal (sense vot els que no siguin membres de la JGL) i també amb dret a veu (sense vot) de un representant de cada Associació de Veïns de la ciutat. De la mateixa forma una entitat podrà demanar poder intervenir en els punts de la reunió de la junta en els que justifiqui el seu interès seguint el mateix procediment que en el ple i en les comissions.
- Actualment hi ha tres organismes autònoms dins l'organigrama de l'Ajuntament Organisme Autònom de Fires i Mercats (OFIM), l'Institut Municipal d'Esports (IME) i la recent creada Xarxa de Serveis Urbans (XSU). Les juntes d'aquests organismes haurien de ser públiques i no a porta tancada.
- **Pressupostos Participatius:** La nostra proposta és poder gestionar els Pressupostos Participatius de manera transparent i real –consensuada i amb diàleg– amb la ciutadania. Que sigui a través de les assemblees de barris que sorgeixin les necessitats i prioritats concretes.

Ja fa uns anys que a Vic es porten a terme pressupostos participatius, i cal recordar que les primeres a parlar de pressupostos participatius a Vic, vàrem ser nosaltres. Tot i així, entenem que no s'hi ha donat la importància necessària per a una eina de transformació social com és aquesta.

El principal problema, com hem comentat a la introducció d'aquesta apartat del programa, és que el departament de participació ciutadana hauria de tenir un paper transversal dins totes les àrees de l'Ajuntament, i per tant tenir molta més dotació pressupostaria. Entenem que el nostre objectiu ha de ser poder anar ampliant el percentatge del pressupost (no estructural) que es decideix amb els

pressupostos participatius, de forma gradual cada any, caminant cap a un 20% a finals de la legislatura.

SANITAT

A Vic, estem habituats a llegir notícies d'ajudes o inversions considerables a entitats privades sempre en defecte o omisió de fer-ho en favor a les pròpies dels serveis públics o sanitat pública. En aquest sentit, no sorprèn ara a ningú, que també ara hagi traspuat la greu situació del personal dels centres sanitaris, residències geriàtriques, opacitat administrativa, incapacitat per incidir, i tot, mostrant-se com a punta de l'iceberg d'unes polítiques privatitzadores o d'externalització dels serveis de salut que obsessivament i desafortunadament, aquest ajuntament sempre a prioritzat.

La situació de crisi sanitària arran de la Covid-19 ha posat de manifest, les mancances de les polítiques de salut pública a Vic, i les poques eines o recursos que l'hi queden a aquest ajuntament, per gestionar directament. Tot, com conseqüència directa de les moltes competències cedides o externalitzades al llarg de tants anys, i arran del seu abandonament endèmic a polítiques alternatives d'integració, gestió o de foment de la propietat pública i social.

Així, veiem ara com les anecdòtiques inversions i les retallades més profundes a la sanitat pública durant la darrera dècada a la nostra ciutat, forcen i condueixen ara, que a banda de promoure un pla de rescat social que ens permeti assegurar que mai més una crisi (o qualsevol desastre natural) impactarà d'una manera tan poc administrable com ha impactat, també a treballar fermament per una estratègia com a municipi (i també com a país que treballi en grans consensos de tipus social) que garanteixi el global de les estructures de què ens hem de dotar com a societat per garantir la vida i dignitat.

Els nostres impostos no han de servir per augmentar prioritàriament els beneficis de les grans empreses, han de servir prioritàriament pel ciutadà, per la persona. La salut o la vida dels nostres àvies, filles, companyes, no s'han de poder comprar i vendre mai més. Ens cal construir un model econòmic perquè això no pugui tornar a passar. Un nou model econòmic basat en una Economia Plural Transformadora. Dirigit a satisfer equitativament les necessitats econòmiques, socials i culturals del conjunt de la societat de Vic; a proporcionar salut, renda, cures, habitatge, proveïments energètics i protecció social de forma universal; a garantir el conjunt de béns i serveis necessaris per a la reproducció social i la dignitat de la vida humana. Del nou model econòmic

plural, i dels seus marcs participatius de planificació, n'han d'emanar polítiques públiques transformadores basades en la recerca i la innovació en tots els àmbits, que facin bascular l'estructura econòmica catalana cap al bé comú, la dimensió col·lectiva i la solidaritat. I en concret, cap a la propietat pública i social, la gestió democràtica, la socialització dels excedents i la transició ecosocial.

En un marc general, cal reorientar el sistema econòmic de la nostra ciutat (i global també), cap a una Economia per a la Vida. Per tant, ens cal modificar substancialment les polítiques econòmiques recents i desplaçar la tasca reguladora de l'economia cap a unes institucions socials amb més capacitat de servir el bé comú, com ara el sector públic, l'economia social i solidària, el sindicalisme, el treball reproductiu i de cures. Per això, defensem un programa obertament socialista, feminista i ecologista, a partir de propostes concretes com la banca pública catalana, la nacionalització de serveis, la reconversió industrial, el canvi de model cap a una economia pública, social i planificada, i el control democràtic dels recursos naturals, entre moltes altres propostes.

Per construir una ciutat més justa i més democràtica, un país més lliure i més ecològic, més obert i més solidari, cal assumir les limitacions institucionals i jurídiques i generar estratègies que les desbordin.

Els canvis reals que necessitem són impossibles des de l'actual govern i de les actuals institucions i marcs jurídics i polítics, però el projecte independentista i la perspectiva d'una forma estat que retengui la sobirania és ara mateix l'horitzó polític que permet decidir sobre els aspectes fonamentals de la vida de les persones.

Antecedents polítics.

Quina és l'estratègia que segueixen i què volem ?

A partir de l'any 96 s'introdueix a l'Estat Espanyol l'ànim de lucre a l'atenció sanitària. Els Hospitals de la Xarxa Hospitalària d'Utilització Pública (XHUP) passen a ser gestionats per Mútues, consorcis i fundacions. La Generalitat dona la gestió a "Entitats alienes" i introdueix l'ànim de lucre en la gestió de la sanitat catalana. Per tant, cal

democratitzar la salut pública i l'atenció sanitària amb la participació de la població de forma directa, per la mateixa acció i implicació de les persones.

Volem impulsar una nova cultura de la salut on la ciutadania pugui ser la veritable protagonista, on es denunciïn les injustícies, conjuntament amb els professionals de la salut. Veiem que disminueixen els pressupostos als centres 100% públics i que augmenten els pressupostos en centres amb ànim de lucre. Volem prevenir la corrupció. La ciutadania té el dret i la obligació de fer-se càrrec del control dels comptes públics. El nostre discurs va encaminat a desmuntar el discurs de les retallades mitjançant l'assoliment dels nivells màxims de transparència i depurar les responsabilitats dels autèntics causants d'aquesta crisi.

La Covid, la crisi serveix d'excusa per instaurar unes retallades que es fonamenten en un nou model de la gestió pública. El traspàs de diner públic a consorcis no és nou. A Catalunya sempre ha existit un model mixt de provisió de serveis sanitaris. Però malauradament no parem de sentir i de conèixer casos de corrupció en l'àmbit de la sanitat. L'endeutament, només porta al deteriorament dels serveis públics i a la dependència del sector privat.

La nostra administració està a la cua de la transparència i des de CUP VIC, volem fer reversible aquesta situació. Des dels partits tradicionals ens volen ciutadans passius, que deixem en mans dels polítics totes les decisions. Nosaltres proposem apoderar la ciutadania i animar-la a que participi de les decisions polítiques.

Injusta privatització de la sanitat

És fals que la gestió privada funcioni millor que la pública i, com ja hem pogut constatar massa vegades en tots els casos de corrupció que han sortit a la llum, és la sanitat privada la que ens surt més cara. La gestió privada de diner públic comporta opacitat. Descubrim, dia rere dia, relacions entre empreses vinculades a assessors o càrrecs públics.

A causa de la pretesa crisi econòmica i de la Covid, s'han creat llocs provisionals i precaris de sanitat, s'han desmantellat sales i espais, s'han fet visites telemàtiques, cites prèvies eternes, redirigit precipitadament a pacients d'una banda a l'altra, s'han obert

espais, tancat espais, tancat plantes hospitalàries, que després s'han utilitzat per a fins privats. Així, les persones que utilitzem el sistema de salut públic hem de patir més llista d'espera per a intervencions quirúrgiques que en la majoria de casos, encara que no siguin urgents, produeixen molt malestar a la persona que la pateix.

Per tan, amb la privatització i la mercantilització tenim dificultats per distingir el que és públic del que és privat, o per poder diferenciar diversos aspectes del sistema sanitari: finançament, propietat de les instal·lacions, gestió, provisió de serveis o contractes dels professionals. A més a Catalunya hi ha dificultats d'accés a obtenir dades i una manca d'estudis científics adequats que valorin la qualitat del sistema i el seu impacte en la salut i en l'equitat.

Els serveis públics estan en el punt de mira del poder econòmic i polític i són un pastís enorme per repartir. La connivència de les elits econòmiques privades amb el poder i els gestors públics és manifesta. Es donen favors polítics, pagaments i salaris milionaris, o irregulars, i adjudicacions poc clares i sense concurs.

El SISCAT (Sistema Integrat de Salut de Catalunya), no només ha introduït empreses privades amb ànim de lucre, sinó també ha fet que "representants" polítics circulin entre càrrecs públics i privats de les diferents empreses vinculades al sistema públic. Tenim un sistema cada vegada més car, més medicalitzat, on els ciutadans són consumidors, en lloc de ciutadans que tendeixin a assumir la seva coproducció de salut. Aquest mode és el que es vol implantar a l'Estat espanyol i a Catalunya amb les diferents normatives aparegudes: Decret de reforma de l'ICS, instrucció 10/2012 derivat del RD del govern espanyol).

Les retallades no són doncs per falta de diners, sinó per desmantellar la sanitat pública. S'ha derivat a la sanitat privada tot allò que és rendible per poder embutxacar-se el pressupost públic. S'obliga els ciutadans a fer-se clients d'una assegurança mèdica privada. El govern català desposseeix els legítims propietaris de la sanitat pública, la condició de persones usuàries de ple dret per degradar-nos a la condició d'assegurats o beneficiaris. El resultat ha estat l'exclusió explícita, de manera silenciosa i gradual, de sectors vulnerables de la població que s'han quedat fora del sistema: persones en

situació irregular, pares i mares de contribuents estrangers, ciutadans i ciutadanes de l'estat espanyol residents a l'estranger i condemnats a la seva sort.

També, el govern exclou de manera més subtil la gent que encara conserva la targeta. Així, amb el progressiu tancament de llits, s'han incrementat encara més les llistes d'espera. S'han reduït plantilles i per tant s'han limitat derivacions als especialistes. Han creat copagaments de medicaments i "proves diagnòstiques" que no tothom pot pagar. Són moltes i diverses les maneres en què qualsevol pot quedar-se sense l'assistència sanitària necessària. És el que anomenem exclusió implícita.

Les dones que no tenen TIS (targeta sanitària individual) i que volen exercir el seu dret a l'avortament no poden fer-ho. L'empadronament és un requisit indispensable perquè les persones puguin accedir a l'assistència sanitària pública i a altres serveis socials. I totes les persones que habitin al municipi han d'estar empadronades; nacionals o estrangeres, tinguin o no la seva situació regularitzada (RD 1690/1986).

Tampoc les persones sense domicili poden ser excloses d'aquest tràmit. Però això no s'està complint. Es denega l'empadronament a persones sense domicili fix i per tant se'ls denega l'assistència sanitària pública.

Marc general. Objectius principals

En l'àmbit de la salut la CUP aposta per generar un sistema de titularitat, gestió i provisió pública únic per tal de garantir que la integralitat, eix fonamental a tenir en compte en el disseny del sistema de salut. La integralitat és concebuda com la combinació dels enfocaments de dret, determinació, gènere i interculturalitat amb les estratègies promocionals de la qualitat de vida i salut, unides a les de prevenció, guariment i rehabilitació, que es realitzen al llarg de tot el cicle vital i en els diversos espais de la vida social. I tot això donant èmfasi no només a l'atenció individual com fa la pràctica tradicional, sinó també en les accions d'àmbit familiar, comunitari i dels espais productius, per tal de garantir l'atenció integral a la salut.

Com aconseguim assolir aquest objectiu?

- a) Reclamar que els centres sanitaris (primària i hospitalària), salut mental i sociosanitària passin a integrar un sistema públic únic de titularitat, gestió i provisió 100% pública.

- b) Acabar amb la dependència econòmica entre els ajuntaments i consells comarcals amb el CatSalut, que provoca efectes greus en les hisendes municipals, que repercuteixen en la resta de serveis municipals i en el benestar de la ciutadania eliminant els contractes-programes i que el Departament de Salut passi a gestionar directament els 15 centres sanitaris de titularitat municipal i comarcal, mantenint els ajuntaments o consells comarcals la titularitat de les instal·lacions. Aquest canvi, posant fi a la cohabitació públic-privat, també ha de significar la dignificació de les treballadores de la sanitat (un sistema = un conveni) i acabar amb les triples llistes d'espera per visites i operacions als centres hospitalaris (CatSalut, mútues i privats).

- c) Acabar amb la multiplicitat d'entitats jurídiques que gestionen els centres sanitaris propietat de la Generalitat (ICS, 20 GIPSS, IAS, GSS i consorcis) i gestionar-los de forma directa des del Departament de Salut de la Generalitat.

- d) Reafirmar la titularitat pública i la gestió directa dels serveis sanitaris, tot promovent una modificació legislativa que posi fi al model actual del SISCAT, inspirat en la Nova Gestió Pública i la gestió empresarial dels serveis públics, i que recuperi un accés únic al sistema sanitari per a tots i totes les usuàries.

Dit això, què pot fer l'Ajuntament de Vic?

En l'àmbit municipal cal dur a terme activitat de promoció de la salut i prevenció de la malaltia com a apostes clau per reduir les desigualtats de salut de classe i gènere, per la qual cosa s'haurien de posar en marxa als municipis els plans locals de salut, fent detecció de necessitats entre tots els organismes, entitats, organitzacions, potenciant l'atenció comunitària compartida

- a) Potenciar l'educació sanitària en la infància i l'adolescència amb l'impuls d'iniciatives a les escoles i des del mateix ajuntament. Una iniciativa que afecta

- a tots els actors és el programa Salut i Escola (ensenyament, salut, 30 ajuntament).
- b) Treballar per millorar l'educació sexoafectiva, sobretot en els joves, incidint de forma prioritària en la vessant del gaudi i de les relacions sexoafectives sanes.
 - c) Treballar també en la prevenció dels embarassos no desitjats, les malalties de transmissió sexual i la SIDA, i oferint un servei d'assessorament i informació sobre sexualitat des de les institucions sanitàries de la ciutat.
 - d) Coordinar els serveis d'assistència psicopedagògica a les escoles i instituts amb les pròpies de l'ajuntament.
 - e) Exigir i fer realitat en els Centres Sanitaris la figura de la treballadora comunitària, psicòlegs i totes aquells professionals que configuren un equip interdisciplinari per atendre les demandes de la comunitat vehiculitzades per les assemblees (Consell de salut-control popular), amb l'objectiu de millorar la qualitat de vida de la població. Cal garantir una bona coordinació entre el Departament de Salut i les institucions municipals.
 - f) Adoptar un enfocament intersectorial de Salut en Totes les Polítiques (SeTP) a partir d'un procés participatiu i democràtic pel disseny, implementació i avaluació del Pla d'Actuació Municipal.

És competència dels ajuntaments implementar polítiques de salut pública per protegir i promoure la salut de les persones, prevenir malalties i tenir cura de la vigilància de la salut.

És competència dels ajuntaments, tenir un protocol i pla eficaç de crisi, per situacions similars a la causada per la Pandèmia, i en un futur, tenir eines i recursos per a fer front a les emergències i serveis derivats i requerits: distribució de mascaretes, EPIs, fàrmacs, transport, ubicacions, espais, etc.

En els darrers 30 anys la política sanitària ha recaigut únicament en el Departament de Sanitat, que ha focalitzat la millora de la salut de la població bàsicament en

l'assistencialisme. S'han esmerçat recursos econòmics en la creació de serveis hospitalaris i assistencials, i no tant a fer prevenció i promoció de la salut.

LÍNIES D'ACTUACIÓ

Promoció de la salut

La promoció de la salut és vital: I així, La Covid ho ha evidenciat.

La promoció de la salut (en referència a la Llei de salut pública 18/2009, article 2k) fa referència a les actuacions, les prestacions i els serveis destinats a fomentar la salut individual i col·lectiva i a impulsar l'adopció d'estils de vida saludables per mitjà de les intervencions adequades en matèria d'informació, comunicació i educació sanitària.

La detecció de les necessitats de la població, a partir dels determinants de la salut, prioritza les intervencions en promoció de la salut que s'han de dur a terme. Aquestes intervencions han de contribuir a millorar el coneixement que tenen els individus sobre la seva salut, reforçar els recursos comunitaris, afavorir la cohesió social, garantir la participació comunitària i crear entorns saludables; en resum, reduir les diferències de salut entre la ciutadania i assegurar la igualtat d'oportunitats a tota la població per poder aconseguir una millor qualitat de vida. Es treballa des de diferents temàtiques, com per exemple: alimentació i nutrició, activitat física i salut, afectivitat i sexualitat, salut mental, prevenció d'accidents i primers auxilis, abús de substàncies legals addictives com l'alcohol o el tabac, ús de substàncies addictives il·legals o salut bucodental.

L'efectivitat de la promoció de la salut s'ha de valorar a mitjà termini, ja que ha de passar un temps per poder detectar l'impacte de les intervencions realitzades en aquest camp.

L'Ajuntament pot desenvolupar activitats en matèria de salut pública més enllà dels serveis mínims descrits a la Llei de salut pública 18/2009, i oferir a la població intervencions que ajudin a incrementar el control sobre la seva salut i obtenir així estils de vida més saludables.

L'Ajuntament pot assumir aquesta responsabilitat mitjançant:

1. Intervencions de promoció de la salut per aconseguir una millora de la qualitat de vida de la població, considerant l'àmbit educatiu com a prioritari.
2. Conèixer l'estat de salut de la nostra població: quines necessitats tenim socialment i mediambientalment.
3. Intervencions orientades a la disminució de les desigualtats.
4. Promoure programes de salut a CAPS i escoles Determinants de la salut.
5. Crear programes i taules de treball per a promoure gestió d'eventuals malalties o pandèmies que superin ràtios de contagi excepcional: Covid, etc

Els determinants de la salut

Els determinants de la salut són les circumstàncies que influeixen en la salut individual (factors biològics, xarxes socials i comunitàries, estils de vida i condicions socials) i que determinen l'estat de salut de la població.

La salut dels individus està molt influenciada per l'entorn i per la forma com les persones viuen, treballen, mengen, es mouen o gaudeixen del seu temps d'oci. Aquestes condicions de vida estan determinades per factors socials, culturals, econòmics i mediambientals.

Els determinants de la salut relacionats amb l'entorn i els estils de vida tenen més pes que la mateixa biologia humana (herència genètica) i les prestacions i la qualitat del sistema sanitari.

- Estils de vida: 43%
- Herència genètica: 27%
- Entorn: 19%
- Sistema sanitari: 11%

No obstant això, les polítiques de salut s'han centrat més a crear i millorar serveis assistencials, per tractar o pal·liar les malalties, que no a analitzar les causes d'aquestes malalties i adoptar mesures socioeconòmiques per prevenir problemes de salut.

Posar èmfasi en polítiques no sanitàries

Les decisions polítiques en d'altres àmbits públics i privats com l'educatiu, el socioeconòmic, l'urbanístic, el mediambiental, etc., tenen un pes molt més important. L'existència de desigualtats en salut produïdes per factors socials ha estat àmpliament descrita en la literatura científica. Hi ha una clara relació entre problemes de salut i nivell de pobresa. També s'ha descrit que les zones més pobres tenen pitjors nivells de salut (zones industrials contaminades).

I un tercer indicador és el gènere. Les dones presenten un nivell de salut pitjor que els homes; fet relacionat amb les diferències en el treball laboral i domèstic. També hi ha desigualtats segons les diferents ètnies, i el paper de la immigració és cada vegada més rellevant. A més privació material, més morbiditat i mortalitat.

Les classes socials menys afavorides presenten un estat de salut pitjor i més malalties cròniques: trastorns mentals, malalties dels sistema circulatori, càncer, accidents, SIDA. També existeixen desigualtats en els estils de vida i concretament en l'hàbit de fumar, el consum d'alcohol, el nivell d'activitat física i la dieta habitual (més obesitat en les classes socials més baixes).

També hi ha desigualtats en la utilització dels serveis sanitaris: la població benestant té doble cobertura sanitària, mentre que els pobres fan menys medicina preventiva (no van a fer-se controls preventius i no disposen de recursos suficients per poder fer una dieta de qualitat, especialment en situacions de crisi, atur, precarietat i insuficiència de recursos). Això, sense tenir en compte que són totalment privats alguns serveis (salut bucodental) i prestacions, com les audioprotèsiques (audiòfons, ulleres...).

S'observen desigualtats pel que fa a les llistes d'espera, tant en l'atenció especialitzada com en l'hospitalària. Això és degut al fet que les classes benestants es paguen serveis privats. També dintre de la sanitat pública s'observen diferències segons la classe social, amb més temps d'espera en les classes menys afavorides.

S'HA DE GARANTIR UNA SANITAT PÚBLICA AMB MENOR TEMPS D'ESPERA PER A TOTHOM SENSE FER DIFERÈNCIES.

Desigualtats de gènere i salut

A Catalunya hi ha desigualtats de gènere que en termes generals mantenen els pitjors patrons de salut entre les dones. I en les classes socials desafavorides la morbiditat s'incrementa. En general és pitjor el nivell de salut en les mestresses de casa que en les dones amb treball remunerat. No obstant, aquesta dada cal contextualitzar-la segons la classe social.

Les dones tenen pitjor estat de salut que els homes. En les dones de classes socials més baixes, hi conflueixen els dos eixos de desigualtat, i això determina una pitjor situació en les condicions de treball, en les responsabilitats familiars i en l'estat de salut. Un col·lectiu nombrós que exemplifica aquesta situació és el de les dones que treballen en la neteja i el servei domèstic.

Medi ambient i desigualtats en salut

Els factors de risc del medi ambient són universals i afecten tota la població exposada. Quant a la contaminació atmosfèrica urbana cal fer un esforç per reduir el nivell de partícules de l'aire urbà.

Control de la qualitat de l'aigua: la cloració de l'aigua de l'aixeta produeix residus químics perjudicials per a la salut, fet que afecta més a la població més vulnerable i persones treballadores de baix poder, ja que consumeixen menys aigua envasada. Cal reduir el nivell de cloració de l'aigua i assegurar la potabilitat de l'aigua del municipi. Cal reduir l'abocament de nitrats als nostres camps que afavoreixen la contaminació dels aqüífers.

Cal un control de la qualitat de la recollida de residus domèstics: la quantitat i composició dels residus recollits, proporció de materials reciclats, proporció de residus dipositats en abocadors il·legals o no recollits, etc.

Tractament de residus domèstics: abocament en brut, farciment sanitari, incineració, compostatge, centre de classificació i reciclatge.

Assoliment dels espais verds suficients en relació amb la superfície de la ciutat i d'espais verds accessibles.

Control dels llocs o solars industrials abandonats, com per exemple fàbriques. Cal fer-los útils.

Esport i oci: foment d'instal·lacions esportives (inclouen pavellons esportius, camps esportius, pistes esportives, piscines, etc.) Cal fomentar l'ús de les instal·lacions esportives i que siguin accessibles a tota la població.

Carrers per a vianants: promoure la creació de carrers per a vianants allà on es valori.

Transport públic: cal fomentar l'ús del transport públic i fer-lo accessible a la ciutadania. Rebaixar preus per tal d'incentivar-ne l'ús.

Objectius operatius

Cal aconseguir que tothom tingui garantida una assistència sanitària pública i de qualitat, universal i gratuïta.

Treballar perquè totes les persones de Vic rebin l'assistència sanitària que necessitin sense risc que siguin excloses de la sanitat pública. Aquesta assistència ha de ser eficient, en un temps adequat i sense co (re)pagament.

Acompanyar persones fora del sistema per tal que siguin visitades, tant en el nivell 1 com en el nivell 2 assistencial, i sense cap cost.

Crear la figura del Síndic de l'Ajuntament per fer les reclamacions oportunes si l'atenció especialitzada o la realització de proves triga més de 6 mesos.

Cal també, facilitar que les persones puguin manifestar les seves queixes.

Propostes:

1. Impulsar les campanyes que ja s'estan duent a terme: Fomentar una Marea Blanca a Vic on els veïns i veïnes, professionals de la salut, l'Ajuntament, els

grups d'ajuda mútua i entitats sense ànim de lucre, sindicats, etc. tinguin cabuda per lluitar a favor d'una sanitat 100% pública, de qualitat i universal.

2. Estudiar la possibilitat de la creació d'un servei municipal que cobreixi el servei de d'odontologia.
3. Desobediència: anar conscienciant els treballadors de la sanitat per desobeir el R.D, exercir el dret a l'objecció de consciència i col·laborar en la campanya de desobediència civil, per fer que aquest marc legal no s'apliqui.
4. Denúncia: Si es produeixen agressions contra el dret a la salut de les persones, cal que surtin a la llum.
5. Cal convidar els barris a crear grups d'acompanyament. Cal trencar amb l'argumentari discriminatori i ideològic del fonament del RD, que no és econòmic, sinó ideològic. Convé saber rebatre les mentides més esteses com són:
 - a. "Les persones que no cotitzen no tenen dret a l'assistència sanitària gratuïta". Mentida!, perquè el fons de finançament de la sanitat ve dels impostos directes i indirectes (IVA, gasolina...) i no de les cotitzacions a la Seguretat social, i aquests impostos els paguem entre totes les persones.
 - b. "El sistema no és eficient": Mentida! Hi ha molts estudis que proven que és un dels més eficients del món, en part perquè és universal i fa medicina preventiva.
 - c. "El RD s'ha dissenyat per parar el turisme sanitari i la sobreutilització que fan els immigrants". Mentida! El turisme sanitari és totalment residual i està provat que els immigrants utilitzen menys la sanitat pública que la resta de la població (són més joves).
6. Els professionals sanitaris tenen el deure ètic, legal, deontològic, d'atendre a tothom per sobre de les lleis que limiten o impedeixen l'assistència.

7. Difondre campanyes antirumors sobre els veritables motius del desmantellament de la sanitat pública que posen l'èmfasi en la crisi econòmica i no en el veritable motiu, que és l'enriquiment i la privatització dels serveis assistencials.

Com: polítiques per reduir les desigualtats en salut.

Programa "salut als barris"

Les polítiques sanitàries han d'anar de la mà de polítiques socials. Aquestes polítiques poden millorar el nivell de salut i de benestar de la població si se centren en els grups més vulnerables i de més risc.

A casa nostra no hi ha exemples reals per fer efectives aquestes mesures. Amb les mesures proposades pel Govern de la Generalitat, la privatització de la sanitat, l'augment de les llistes d'espera a causa del tancament de serveis de salut i la poca prevenció primària per millorar les condicions de vida de la població (atur, manca d'habitatge i manca d'alimentació adequada, bàsicament) han fet que els nivells de salut hagin minvat notòriament. Aquests problemes han fet augmentar els problemes de salut mental i les malalties cròniques.

El desmantellament de la sanitat pública no farà res més que augmentar aquestes desigualtats.

Cal fer divulgació constant sobre les desigualtats en salut i que transcendeixin als debats polítics.

Cal posar en marxa intervencions per reduir aquestes desigualtats.

Cal fer recerca sobre l'estat de la salut de la població i les desigualtats. (Actualment no formen part de l'agenda política del govern ni de les administracions locals).

Salut comunitària: Un procés transversal i interdisciplinari

Aquesta actuació específica s'entén com un procés transversal i interdisciplinari en què els agents de salut territorials col·laboren a implementar accions de caire

comunitari. D'aquesta manera, la Generalitat i els ens locals actuen sobre els determinants que provoquen les desigualtats en salut i treballen per millorar la salut de la població d'alguns barris.

Un dels objectius del programa és contribuir a reduir les desigualtats socials en salut de la població d'aquests barris respecte a la salut de la població catalana. Per això, es du a terme una anàlisi de les necessitats de salut amb la participació dels diferents agents del territori a través de grups nominals (grups de consens) i es prioritzen les accions posteriorment.

Els barris on s'està duent a terme el diagnòstic pateixen diferents processos de risc que generen desigualtats. Aquests processos de risc estan relacionats amb polítiques socials, condicions de vida precàries i amb els eixos de desigualtats socials (gènere, classe social, procedència i edat) i es concreten en hàbits i estils de vida particulars de les persones. Conèixer els processos de risc permet incorporar accions al programa "Salut als barris" amb l'objectiu de reduir desigualtats en salut.

Durant el procés de construcció del programa "Salut als barris" es promouen dinàmiques de participació i de treball en xarxa de base territorial en totes les fases: des de l'anàlisi i la detecció de les necessitats fins al fet de prioritzar les accions. Finalment, aquest procés suposa el corresponent repartiment d'accions, segons les àrees de governabilitat que han de permetre la planificació del programa específic per a cada barri.

El programa és transversal i afecta totes les àrees d'actuació del Departament de Salut, perquè les desigualtats es generen i, per tant, s'aborden en tots els àmbits de la salut. El programa s'adreça a uns determinats col·lectius o "grups d'acció preferent", aporta uns recursos específics de forma intensiva a l'àmbit territorial i es dota d'un sistema continuat d'anàlisi i d'avaluació per tal de validar-ne els resultats.

Cal incorporar la perspectiva de gènere en les polítiques de salut:

- Apropar la salut preventiva a les dones (ginecologia, millorar la salut de les dones que exerceixen la prostitució i treballar per tal que les que vulguin sortir de les xarxes de

prostitució ho puguin fer; embaràs, sexualitat, hàbits saludables i millora de les dietes) i defensar l'avortament lliure i gratuït sense haver de demanar permís als pares o mares.

- Defensar la salut reproductiva en l'àmbit públic, on qualsevol parella pugui ser atesa, sense discriminar el col·lectiu LGTBIQ+
- Sensibilitzar tota la població sobre la violència de gènere.
- Proposar la formació sobre perspectiva de gènere al personal sanitari i així facilitar que es tingui en compte aquesta qüestió en la quotidianitat del dia a dia.
- Fomentar tallers, teràpies de grup, xerrades, etc., a l'entorn de la problemàtica de la violència.
- Fomentar l'activitat física i l'alimentació saludable.

Infància-adolescència:

- centres oberts per a la infància en risc, cases de petita infància, habitatges per a urgències socials, punts de trobada de joves, escoles bressol, etc.
- Tractament de l'obesitat infantil i juvenil
- Promoció de l'exercici físic
- Assegurar que tots els infants i joves de la ciutat tinguin una alimentació adequada, ja sigui amb beques de menjador o a les seves llars.
- Prevenició del maltractament infantil.
- Tallers d'habilitats parentals.
- Promoció de la salut i prevenició del consum de tòxics dins i fora de l'escola (punts joves, sortida de discoteques...).
- Prevenició de les MTS mitjançant l'educació sanitària.
- Salut bucodental.

Hi ha diferents programes que estan fets i es poden aplicar tant en centres d'educació primària com de secundària i batxillerat.

Gent gran: Veure programa específic «Gent Gran».

Immigració:

- Procurar que les persones immigrades rebin l'assistència que necessitin, tinguin o no regularitzada la seva situació.

- Com en la resta de col·lectius, facilitar que puguin tenir al seu abast tots els serveis universals com qualsevol persona de ple dret.
- Establir un protocol de l'atenció als nouvinguts.
- Millorar la comunicació entre els pacients i els professionals, assegurant un bon diagnòstic i pautes terapèutiques. Contractar més mediadors culturals de diferents orígens o ètnies que facilitin la relació assistencial i portin a terme activitats d'informació i promoció de la salut als col·lectius immigrants (alimentació, vacunacions, prevenció de malalties infeccioses, prevenció d'accidents infantils, prevenció d'accidents laborals, etc.) i facilitar que la ciutadania tingui coneixement de l'existència d'aquestes figures.
- Informar sobre la TIS.

Col·lectiu LGTBIQA+:

- Volem una atenció totalment inclusiva i lliure de discriminació. És a dir, no "patologitzar" aquestes persones.
- Crear mecanismes de participació de les persones, entitats i associacions LGTBIQA+ en les polítiques relatives a la salut sexual.
- Promoure l'establiment de pràctiques sanitàries o teràpies psicològiques lliures de discriminació i, en cap cas, aversives; lícites i respectuoses pel que fa a l'orientació sexual i l'expressió de gènere.
- Reconèixer el dret d'accés als mètodes preventius que garanteixin pràctiques sexuals més segures i evitin les infeccions de transmissió sexual i el tractament consegüent, i fomentar l'ús d'aquests mètodes.
- Facilitar dins del sistema sanitari l'atenció integral a persones transgènere i a persones intersexuals. Això vol dir, que l'Ajuntament garantirà que cap persona quedi fora del sistema de salut quan necessiti un tractament hormonal o una intervenció quirúrgica, sempre que la seva vida no es posi en perill o les seves condicions de salut no es puguin veure perjudicades.
- Establir els mecanismes necessaris per tal que la documentació administrativa i els formularis mèdics s'adeqüin a l'heterogeneïtat del fet familiar i a les circumstàncies de les persones LGTBIQA+.

Persones amb diversitat funcional/ Persones amb malalties mentals:

- Fomentar i facilitar una vida autònoma i independent. Les persones amb diversitat funcional i/o afectades per una 5 malaltia mental, igual que qualsevol altra persona, han de poder tenir control de les seves vides, accedir a les mateixes oportunitats i tenir llibertat d'elecció sobre la seva vida.
- Ajuts a l'autonomia personal.
- Foment de la creació d'ocupació i inserció laboral, lluita contra l'atur i la precarietat.
- Aprovar una Renda bàsica de ciutadania adreçada a les persones sense ingressos. Aquesta renda bàsica, de caràcter universal, també permetria el sosteniment econòmic de les persones amb malalties mentals greus i/o amb diversitat funcional que no poden desenvolupar una activitat laboral remunerada.
- Definir uns protocols socio-sanitaris específics per a l'atenció de les persones amb diversitat funcional i les afectades per una malaltia mental greu que evitin les negligències i/o problemes en l'atenció sanitària que sovint pateixen les persones amb diversitat funcional i amb una malaltia mental greu.
- Millora de les polítiques de prevenció i les condicions sanitàries i socio-sanitàries de les persones amb diversitat funcional.
- Vetllar per millorar l'atenció mèdica i de les prestacions ortopèdiques i protèsiques adreçades al col·lectiu amb diversitat funcional.

Línies estratègiques:

1. Participatives
2. Integrals i transversals: que tinguin en compte tots els condicionants que integren la salut i que incloguin tots els actors rellevants: persones, professionals, entitats, grups d'ajuda mútua, etc. Cal crear grups de treball que configurin la xarxa local.

3. Equitatives: Que tots els ciutadans tinguin les mateixes oportunitats. Per això posarem èmfasi en els col·lectius més vulnerables i amb més risc d'exclusió social per tal de reduir les desigualtats.
4. Basada en l'evidència: Cal engegar accions que disposin del màxim grau d'evidència científica (estudis de pobresa, estudis de necessitats i resultats de les actuacions portades a terme).

SEGURETAT

LA SEGURETAT ÉS UNA VIDA DIGNA

Entenem la seguretat des d'una mirada humana. Des d'un punt de partida de tenir garantits uns mínims com són un pis i un plat a taula, feines dignes i comunitats veïnals fortes. Per tant, la seguretat té a veure i molt amb les condicions materials de vida de les persones. No és res nou que la nostra ciutat la travessen múltiples realitats invisibles que fan que moltes persones pateixin desigualtats socials. Una part cada cop més important de la població, està en un casuística de cerca d'oportunitats però fora de l'accés a aquests mínims. Donant-se contra la seva voluntat i sense eines per afrontar-ho, una situació d'inseguretat humana que deriva en vulnerabilitat, precarietat, risc d'exclusió social i/o pobresa.

Observem amb preocupació com formacions polítiques de diferent índole, des del PSC a Junts per Catalunya, passant per formacions dretanes i feixistes, han sumat a la construcció d'un marc polític relacionat amb la inseguretat i l'ús de l'espai públic com a estratègia de captació de vot i centralitat política. Problematitzant les persones vulnerables enlloc de les injustícies i les desigualtats que les subjecten. Alimentant una percepció d'inseguretat per sobre de la dimensió real de la problemàtica local. El seu nexa d'unió és l'anomenada "inseguretat ciutadana" i la reclamació de "barris segurs". Però aquest imaginari tradicional i conservador no està en consonància en plantejar propostes efectives, que des d'una visió humana i social, resultin en una millora a curt i mitjà termini. Sabem tant bé com ells que la seguretat no és un concepte neutre, ni molt menys objectiu i també, que no hi ha respostes ràpides i fàcils per situacions complexes. Només des d'aquesta mirada crítica, podrem abordar el tema i incidir a la realitat vigatana amb propostes futures d'intervenció concretes. Creiem que ara és el moment d'abordar el tema des de una òptica comunitària que posi el focus en la igualtat de condicions i d'oportunitats. Ens cal una mirada diferent que ens ajudi a desplegar propostes en base a nou model de seguretat per Vic.

COM HA DE SER AQUEST NOU MODEL DE SEGURETAT PER VIC?

Certament, resulta molt difícil poder definir un model de seguretat alternatiu. Voler abordar canvis en la seguretat sense voler abordar canvis en la societat ens serà molt complicat. Sense un sistema just i que dignifiqui les condicions de vida de la gent, és una escomesa complexa

desplegar un nou model i que sigui transformador. Tanmateix, dintre les possibilitats i limitacions existents, hem de poder desenvolupar un marc d'actuacions que provin d'incidir i donar respostes diferents des d'un principi de realitat.

Considerem que cal donar un nou enfocament al model actual, canviar-ne el rumb i orientar-ne la intervenció cap a dos horitzons concrets; la prevenció de situacions problemàtiques i la gestió no violenta d'aquestes. Optem per un nou model on la seguretat no recaigui només en mans de la policia. La Guàrdia Urbana com a policia municipal, no pot assumir tota la responsabilitat de totes les problemàtiques a nivell de ciutat. Cal l'impuls de nous recursos que no s'han desenvolupat prou o gens, que focalitzin l'acció en tot allò que vagi més enllà de temes purament criminals. Posar els mitjans per acabar amb la policialització dels conflictes socials. Fer front a les problemàtiques dels barris de Vic d'una manera comunitària, socioeducativa i d'intervenció de medi obert. Per exemple, l'ús intensiu o inapropiat de l'espai públic, l'incivisme, els conflictes en comunitats de veïns i un llarg etcètera són temes que no han de recaure en la policia, sinó en l'activació d'un recurs de gestió de conflictes en format equip de professionals de l'àmbit social. Per a problemàtiques socials amb causes estructurals, apostem per la mediació i la gestió no violenta. Entenem que la policia ha d'actuar en casos de delinqüència criminal on la seva intervenció sigui necessària.

Principis rectors que han de sustentar el nou model de seguretat

- Concepte de seguretat = vida digna = garantir drets socials i de ciutadania
- Recuperació de l'espai públic i la vida en comú com un dret a la ciutat
- Despolicialització de les problemàtiques socials i treball preventiu en el medi obert
- Nova metodologia d'intervenció socioeducativa en la gestió no violenta de conflictes en medi obert amb abordatge comunitari i estratègies transversals amb implicació dels diferents serveis municipals.
- Aplicar una mirada de classe, feminista i antiracista en les polítiques de seguretat.
- Lluitar contra la criminalització i l'estigmatització de les persones en situació de vulnerabilitat.

DESPLEGAMENT DE LA PROPOSTA DEL NOU MODEL D'INTERVENCIÓ

El nou model d'intervenció de seguretat per Vic s'ha de basar en dos nivells tenint en compte les competències municipals:

UN PRIMER NIVELL: on revisar, ampliar o activar totes aquelles polítiques, recursos i serveis de competència municipal que no estan garantint d'una manera efectiva drets de ciutadania:

- **Dret al padró:** Revisar el protocol existent i les seves garanties de compliment o, en cas de no comptar amb ell, definir-lo tenint en compte les casuístiques habituals a les que des d'un punt de vista administratiu i jurídic s'al·lega per a no fer efectiu l'empadronament.
- **Dret a l'habitatge:** l'Ajuntament ha de treballar per garantir el dret a un habitatge digne per a tothom. Cal promoció d'habitatge públic, valoració de la situació residencial actual, dinamitzar el parc d'habitatge desocupat a la ciutat, estudi sobre l'emergència i situació d'exclusió residencial. L'Ajuntament ha de garantir que sempre es facin informes d'exclusió residencials per evitar desnonaments amb les famílies i persones en situació de vulnerabilitat.
- **Serveis Socials:** hi ha un desbordament dels recursos actuals que no permet actuar més enllà de l'emergència. Calen més recursos per a l'àrea de Benestar Social i Família, per garantir una millor qualitat de vida per a totes les persones des d'una perspectiva preventiva, comunitària i universal.

UN SEGON NIVELL, en relació a la convivència i seguretat, en termes de prevenció i també de gestió no violenta de conflictes desenvolupar un Pla Local de Medi Obert amb una proposta específica de polítiques públiques i diferents serveis especialitzats en la matèria.

- **ENFORTIMENT DEL SERVEI D'ACOMPANYAMENT SOCIOEDUCATIU I COMUNITARI DE JOVES EN MEDI OBERT:** Equip de professionals amb formació qualificada i experiència en el marc del treball socioeducatiu i en medi obert.
 - Orienta i assenta la seva activitat a partir de la presència al carrer i usos socials de l'espai públic.
 - Es parteix d'un perfil diana com a població destinatària, centrada en la franja jove i adolescent. Es requerirà d'una diagnosi a l'hora de definir-la més específicament.

- Intervenció proactiva, amb intencionalitat socioeducativa tant a nivell d'acompanyament individual a joves com en el marc del treball grupal i comunitari.
- Treballen articulant circuits d'inserció i vinculació de joves i adults a projectes i entitats de l'entorn.
- Horaris d'intervenció definits en base als usos, moments i situacions clau de la vida social a l'espai públic.
- Equips territorialitzats: parelles educatives mixtes amb un marc d'intervenció territorial definit.
- Servei que fonamenta la seva activitat en base a un Pla Estratègic en el curt, mitjà i llarg termini. Per tant s'organitza a partir de:
 - Una Metodologia de Treball en lògica de procés (Diagnosi - Projecte d'Intervenció)
 - Definició d'un Pla de Treball anual.
 - Instruments d'Avaluació
 - Estabilitat i permanència del servei i en la construcció del cos tècnic-laboral; prioritització de l'acció preventiva, no en base a intervencions puntuals i de caràcter reactiu.
 - Definició, ubicació i integració del servei en el si de les regidories, Àrees i/o organismes municipals on més pertoqui en funció del disseny del servei, la seva funció i relació amb la resta de l'ens municipal segons el Pla Local de Medi Obert i on es garanteixin la viabilitat del seu encàrrec tècnic i la dotació pressupostària i de recursos econòmics necessàries.
 - Formar part del teixit comunitari del territori i establir lligams amb entitats, persones i organitzacions per conèixer la situació real de cada territori.
 - Actuació educativa prioritària del servei: dinàmiques de relació conflictiva i/o violenta entre grups de joves o dels joves envers a altres ciutadans, conductes agressives o incíviques, prevenció consum de tòxics, impuls de noves estratègies d'educació afectivo-sexual, prevenció de relacions abusives des d'una perspectiva de gènere, absentisme i abandó i fracàs escolar, desocupació laboral o manca de formació per la inserció sociolaboral, accions per millor la

convivència intercultural i actuacions per millorar la relació intergeneracional i comunitària.

- **CREACIÓ D'UN SERVEI DE GESTIÓ DE CONFLICTES SOCIALS D'ABORDATGE TRANSVERSAL QUE DONI RESPOSTA ALS CONFLICTES DE LA CIUTAT AMB INTERVENCIIONS A L'ÀMBIT COMUNITARI I ESPAI PÚBLIC:**

- Servei vinculat a serveis socials que treballa per a la prevenció, la contenció, el tractament i la resolució de situacions d'alarma social i conflictes desencadenats a l'espai públic, desenvolupant projectes operatius d'àmbit social. Així, és un servei de resposta social i d'actuació a l'espai públic complementari als serveis de territori que:

- Actua en conflictes veïnals, en els usos intensius i/o inapropiats de l'espai públic, en la convivència a les comunitats de veïnes, en la gestió de conflictes al carrer....
- Actua quan s'ha detectat una necessitat en un espai i horari concret, i que pot actuar les 24 hores al dia. L'activació del servei pot venir determinada per avisos de comunitats veïnals i de comerciants, per actuacions policials, pel treball dels agents comunitaris i per la resta de serveis de l'ajuntament (neteja, brigada municipal, benestar social i joventut, entre d'altres).

També actua d'ofici per detectar necessitats a tots els punts de la ciutat.

- Com volem que sigui aquest equip?

- Ha d'estar format per una figura de coordinació i quatre persones formades en l'àmbit social i la gestió i mediació de conflictes.

És un equip que no requereix de vehicles propis, uniformes ni material d'intervenció. Fa ús de les instal·lacions municipals existents i es pot desplaçar amb vehicles elèctrics de l'ajuntament.

La seva metodologia de treball, s'estructura amb un pla d'accions basat en diferents fases:

- Fa una **diagnosi** per conèixer el conflicte i la seva intensitat, els referents veïnals i comunitaris, l'espai, l'horari, la freqüència, el patrons, les parts del conflicte i les mancances per part de

l'ajuntament a la zona. Per fer aquesta diagnosi, es treballa de forma transversal amb serveis públics, comerciants, agents socials i veïnat per poder fer un abordatge holístic.

- Elabora un pla de xoc per actuar de forma immediata i canviar les males dinàmiques, treballant amb les parts implicades en conflicte i en l'entorn on s'ha produït la situació.
 - Fa una proposta de millora d'intervenció dels serveis públics existents pel manteniment de la convivència, elaborant un pla de treball transversal a mig i llarg termini.
 - Fa un tancament de l'actuació però segueix vinculat per si el conflicte segueix latent o si cal treballar-ho amb altres agents.
- o A on es vol arribar?
- L'escenari pel que es treballa en el si de cada conflicte és la transformació del context i la generació de noves condicions per un model de convivència real on, per exemple, en matèria d'espai públic no s'expulsa o es lamina el dret a la ciutat d'individus, grups i col·lectius sinó que es promouen els usos compartits.
 - L'origen i reproducció de problemàtiques i situacions de conflicte no sols interpel·la la responsabilitat de les parts protagonistes, sinó també al conjunt de l'entorn comunitari i el paper de l'ens municipal. Per tant, alhora que s'hagi realitzat un procés socioeducatiu en el marc dels agents implicats, l'administració també s'haurà d'haver fet coresponsable d'aspectes que són de la seva competència a l'entorn: qualitat i manteniment dels espais públics, equipaments de proximitat, serveis de neteja, oferta sociocultural i de lleure, enfortiment del teixit associatiu, comunitari i les seves iniciatives, etc.

- L'existència i activitat del servei pressuposa una transformació en el model municipal de convivència, atenció a les persones i les polítiques socials, enfortint la seva transversalitat i apropant els serveis a la ciutadania i viceversa.

- **MODEL POLICIAL DE PROXIMITAT I COMUNITARI**

Considerem que aquest nou model de seguretat ha de permetre que la Guàrdia Urbana no hagi d'assumir la responsabilitat de totes les problemàtiques de la ciutat. Cal replantejar el model policial en el nou enfocament de seguretat comunitària. Amb la proposta de descongestionar la Guàrdia Urbana del total d'intervencions en la situacions de conflictes i/o fets delictius criminals, es vol aconseguir que la Guàrdia Urbana pugui intervenir en les situacions que no es poden resoldre amb la mediació i gestió comunitària. Així mateix, en relació a drets civils, socials i polítics, la Guàrdia Urbana no pot actuar des d'una vessant repressiva sinó que els ha de protegir i fer prevaldre.

En aquest àmbit, fem un seguit de propostes:

- Revisió del model policial actual: anàlisi de les diferents intervencions i pràctiques policials, gestió eficient dels recursos i estudi dels protocols d'intervenció.
- Proposta de creació de la Taula de Seguretat Comunitària: on es coordinen els diferents equips i agents que intervenen en matèria de seguretat.
- Formació i capacitació dels agents de la Guàrdia Urbana en mediació i gestió no violenta.

SERVEIS EN L'ÀMBIT DE LA JUSTÍCIA

En la situació política actual post-procés, la situació judicial als Països Catalans s'ha endurit de manera notable, atès el fort replegament i enrocament del poder judicial en el seu conjunt. Aquest s'ha replegat en posicions d'intransigència espanyolista, enmig d'una tendència general durament ancorada en posicions predominantment conservadores fins i tot neofeixistitzants.

Això fa que el treball davant l'administració de justícia s'ha convertit de nou, amb més força, en una nova trinxera on combatre a favor dels nostres drets, evitant alhora que la ciutat de Vic perdi pes, en un context i un clima fortament hostil en molts sentits.

Per aquest motiu, és summament important reforçar la tasca del Col·legi d'Advocats de Vic, un dels més petits del país, per mantenir des del seu àmbit la presència i la força necessària, i per tal de garantir que Vic i la seva àrea d'influència no perdi serveis ni prestacions, fet que va clarament en perjudici de la qualitat i proximitat dels serveis que rep la ciutadania.

En aquest context proposem l'actuació decidida en la defensa d'aquests serveis i prestacions, fet que es concreta en les següents propostes d'actuació:

- Garantir que la ciutadania de la comarca pugui tenir accés a tots els serveis i àmbits judicial a la comarca, per tal que tots i totes tinguem dret a una justícia pròxima i de qualitat.
- Lluitar per a la creació dels Jutjats Socials que calgui a la ciutat de Vic, per tal que els treballadors i treballadores que treballen a la zona puguin accedir fàcilment als Jutjats de l'àmbit del treball i de la defensa de les seves prestacions socials.
- Lluitar per tal que la inspecció de treball tingui una presència permanent a Vic, per tal de facilitar, a la classe treballadora, l'accés als seus drets.
- Lluitar per tal que es creïn Jutjats Penals amb seu a la ciutat de Vic, a fi d'evitar desplaçaments absurds, innecessaris i generadors de canvi climàtic.

- Lluitar per la creació de jutjats del mercantil a Vic, per tal de facilitar l'accés a la seva actuació, amb especial cura per la defensa del dret a la segona oportunitat de les persones que diàriament resulten empobrides.
- Actuar de manera efectiva per aconseguir un servei d'assistència gratuïta a persones que pateixen processos de desnonament generalitzats i greument pertorbadors.
- Coordinar amb el col·legi d'advocats la creació d'organismes conjunts de seguiment del dret d'accés a l'habitatge i de les persones en risc d'exclusió residencial, per tal de garantir la coordinació entre les diferents institucions implicades i evitar l'exclusió residencial i les discriminacions de tota mena en aquest àmbit.
- Crear un observatori que vetlli per la defensa del dret a l'habitatge de tothom i garanteixi la transparència de les dades en matèria de desnonaments, llistes d'espera per accedir a un habitatge digne i us abusiu del dret a la propietat en habitatges.
- Garantir el dret d'empadronament i dels drets sanitaris i d'educació que se'n deriven a les persones que resideixin a Vic.
- Acordar la ubicació i promoure la construcció d'un nou palau de justícia en un espai cèntric de la ciutat i que sigui de fàcil accés.
- Denunciar públicament els casos d'excessos policials i de tota mena quan es vegin afectats drets de les persones, especialment el dret a la seva vida digna, a l'habitatge i a tots els seus drets fonamentals.
- Facilitar l'actuació dels professionals diversos de l'àmbit de la justícia, inclosos advocats i procuradors, per tal de garantir que puguin donar un servei de qualitat en la seva tasca diària d'assistència i d'orientació.

En matèria de drets lingüístics, les propostes es concreten principalment en:

- Denunciar públicament les situacions de discriminació lingüística que es produeixin als jutjats de Vic, o que afectin a la ciutadania de Vic.
- Denunciar públicament els casos en que jutges o fiscals són designats per exercir a la ciutat de Vic i que no tenen coneixement suficient i acreditat de la llengua catalana (amb la situació de vulneració de drets lingüístics que aquest fet comporta).
- Denunciar activament els casos de vulneració dels drets lingüístics dels treballadors i treballadores diversos en el nostre àmbit d'actuació.
- Treballar activament per fomentar que les sentències i actuacions judicials es lliurin en català, especialment en els casos en que les parts afectades utilitzen aquesta llengua.
- Crear un observatori de drets lingüístics per tal de detectar i denunciar les situacions de vulneració potencial o actual dels drets lingüístics de la ciutadania.

Atès que considerem que la defensa dels drets fonamentals de les persones veïnes de Vic, així com el seu dret a gaudir d'una vida digna, es veuen severament afectats i a voltes pertorbats per l'administració de justícia, la nostra actuació en aquests àmbit serà especialment curosa i serà considerada prioritària.

No és possible aconseguir una vida digna per a les persones si aquestes no són tractades dignament, també, en les seves relacions amb l'administració de justícia.

TRANSPARÈNCIA

La transparència de l'activitat pública és fonamental per a la consecució d'una societat veritablement democràtica, plural i participativa. Només quan la ciutadania té al seu abast els instruments necessaris per saber com es prenen les decisions que l'afecten, com s'utilitzen els fons públics o sota quins criteris actuen l'Ajuntament i els responsables públics, aleshores pot opinar, exigir i participar amb eficàcia. El coneixement de la informació és un requisit per a la participació eficaç en la gestió dels afers públics i en els processos de presa de decisions de l'Ajuntament, i per exigir-li que rendeixi comptes de la seva actuació.

L'Ajuntament i els seus responsables polítics i tècnics no són els propietaris de la informació de què disposen en tant que administració. Només en són els seus custodis. La informació és de la ciutadania, que té tot el dret a tenir-hi un accés ràpid i fàcil. Així doncs, s'entén per informació pública, a la qual pot tenir accés la ciutadania, absolutament tots els continguts o documents, qualsevol que sigui el seu format o suport, que estiguin en possessió de l'Ajuntament.

A la CUP entenem la transparència de l'activitat pública en la seva doble vessant: la publicitat activa, com a obligació positiva de l'Ajuntament i els organismes participats de posar a disposició de la societat, sense una petició prèvia, la informació pública de què disposi, i el dret subjectiu de totes les persones d'accedir a la informació mitjançant una sol·licitud.

Tots dos drets s'han d'interpretar partint del principi de màxima accessibilitat. Per tant, la regla general ha de ser la transparència o l'accés, i l'excepció la seva denegació o limitació, que sempre han d'estar raonades i fonamentades en lleis de rang superior. En qualsevol cas, es procedirà a l'anonimització d'aquelles informacions especialment protegides, sobretot aquelles que ho estan per la llei de protecció de dades o referides a menors d'edat, per tal de facilitar la resta de la informació sol·licitada. En tot cas, aplicant el principi de màxima accessibilitat davant un conflicte entre diferents drets a protegir, i fent prevaler l'interès general per sobre de l'individual.

El dret d'accés a la informació el té qualsevol ciutadà major de 16 anys, sense que hagi d'estar condicionat a la concurrència d'un interès personal ni restar subjecte a

motivació ni requerir la invocació de cap norma. Les denegacions i limitacions sempre hauran d'estar motivades i, en tot cas, fonamentades en normes de rang superior. La informació s'oferirà de forma clara i comprensible, permanentment actualitzada, i elaborada de forma que les limitacions i excepcions aplicables no constitueixin un obstacle. Sempre, però, partint del principi de màxima accessibilitat.

La informació s'oferirà en un format comprensible, preferiblement el que esculli la persona que hagi sol·licitat la informació, i en el termini més breu possible i, en tot cas, no superior als 30 dies. Aquesta informació serà facilitada en un format reproducible i de forma gratuïta, excepte en els casos que faci falta una expedició de còpies en que s'aplicarà la taxa corresponent. La informació es facilitarà, de forma preferent, en format digital.

L'Ajuntament crearà en el primer any de mandat una nova ordenança de transparència en la qual s'estableixi de forma clara tot allò que fa referència a la publicitat activa de la documentació en possessió de l'administració i el dret d'accés a la mateixa per part de la població. L'ordenança seguirà els principis recollits en aquest document, especialment els que es refereixen al concepte d'informació pública com a aquella que està en possessió de l'Ajuntament, i de transparència i dret d'accés com a regla general, i la denegació o limitació com a excepció.

Tot allò previst en aquest document obliga a l'Ajuntament de Vic i a tots aquells organismes públics, mixtes o semipúblics que rebin percepcions econòmiques de l'Ajuntament o en els quals responsables polítics del mateix formin part dels seus òrgans de govern. Entre ells, aquells serveis públics d'especial rellevància com són el Consorci Hospitalari de Vic i la UVic i els seus òrgans associats, i totes aquelles empreses concessionàries de serveis públics municipals. També tota la resta de persones físiques o jurídiques que rebin ajuts o subvencions de l'Ajuntament per una quantitat superior als 5.000 euros anuals.

Tota aquesta informació es publicarà en el Portal de la Transparència de l'Ajuntament, al qual s'accedirà de forma fàcil a través de la pàgina web municipal. El Portal de la Transparència de l'Ajuntament de Vic inclourà de forma clara, entenedora i

actualitzada com a mínim tota aquella informació prevista a la Llei de la transparència, accés a la informació pública i bon govern.

En qualsevol cas, més enllà de les informacions que estableix la llei, el Portal de la Transparència de l'Ajuntament inclourà un seguit d'informacions suplementàries com:

- Agenda dels càrrecs electes i alts càrrecs. No només els actes públics sinó també les reunions privades que tinguin exercint la seva condició de càrrec públic.
- Expedients i convenis complets de tot allò que faci referència a contractacions i subvencions. En el cas de les contractacions, no només les actes de la mesa de contractació sinó tota aquella documentació de què disposi l'Ajuntament, sempre i quan no es vulneri cap dret protegit per alguna llei de rang superior.
- Declaració de béns dels càrrecs electes.
- Relació detallada de despeses pagades amb fons públics dutes a terme pels càrrecs electes i alts càrrecs de l'Ajuntament.
- Relació d'immobles propietat de l'Ajuntament, amb indicació de l'ús o servei al qual estan destinats, i el departament o ens al que estan adscrits o entitat a la qual estan cedits. L'Ajuntament donarà compte de forma clara dels diferents usos i activitats que tenen lloc en aquests immobles, així com de la quantitat que s'ha cobrat per a la seva cessió, si no ha estat cedit de forma gratuïta.
- Relació de les dades bàsiques de les entitats públiques i privades en les quals participa l'Ajuntament, amb especificació del tipus de participació i, si és el cas, de la retribució que perceben els representants de l'Ajuntament en la mateixa.
- Informació detallada de tots els processos participatius iniciats, en curs i conclusos.
- Una memòria sobre els recursos administratius i els recursos contenciosos administratius plantejats.

Pel que fa a tota aquella informació referida a entitats i societats privades que presten serveis públics, o d'interès públic, serà responsabilitat de l'Ajuntament exigir-los aquesta informació i posar-la a disposició de la ciutadania a través del Portal de la Transparència.

L'Ajuntament dotarà dels recursos humans, tècnics i econòmics suficients per tal que les polítiques de transparència siguin eficaces i donin resposta a la ciutadania

en els termes establerts en aquest document. També sotmetrà anualment la seva política de transparència a una auditoria per part del Síndic de Greuges que avaluï l'aplicació de les polítiques de transparència i accés a la informació pública.